உ
கணபதி துணை.

கொலைமறுத்தல்.

திருத்துறையூர்

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

யாழ்ப்பாணத்தில்
சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைக்கதிபதியாகிய
நல்லூர்
ஆறுமுகநாவலரால்
தமது வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதிகிருது ௵ சித்திரை ௴
இதன்விலை-அணா ௰௨.

உ கணபதி துணை.

சிவமயம்.

கோவஸமறுத்தல்.

மூலமும்-உரையும்.



இன்பமாய தருதிடை யோங்கவுந் ❋
துன்பமாயது தூரத்து ணீங்கவு ❋
முன்பராபரன் மொய்குழ லோடணைந் ❋
தன்பி னீன்றவோ ரானையைப் போற்றுவாம். ❋

இன்பமாயது இடையறாது ஓங்கவும்-என்பது-மநோரதமான நன்மைகள் மேன்மேலும் உண்டாகவும்,-துன்பமாயது தூரத்துள் நீங்கவும்-எ-து-தாபத்திரயங்களினாலே வரும் இடையூறுகள் தூரத்தின்கண்ணே நீங்கவும்,-முன்பராபரன் மொய்குழலோடு அணைந்து அன்பின்ஈன்ற ஓரானையைப்போற்றுவாம். எ-து-ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் பராசக்தியோடுகூடி அன்படனே பெற்றருளிய ஒப்பில்லாத விக்கினேசுரனாகிய யானையைத் துதிப்பாம். (எ-று.) ❋ துன்

பந் தூரத்துணிங்க என்றதனால், தம்முடைய ம
னோவாக்குக் காயத்துத் தோன்றுமயல் நீங்க எ
ன்றுரெனக் கொள்க. இன்பமாயதோங்கவும்
துன்பமாயதுநீங்கவும் என்றவதனால், ஆனந்த
ப்பேறும் அஞ்ஞானத்திழப்புமென்றுமாம்.

(இதன்கருத்து.) இந்நூல்செய்து முடிடபள
வும் விக்கினநிவிர்த்தியுண்டாகவும், அதன் மே
லும் உலகத்தின்கண்ணே குற்றந்தீர்ந்து விளங்
கவும், வேண்டி விக்கினகர்த்தாவை வழிபட்டது.

திருமலிபூமகனாதி யைவருமா *
மொருபரமிச் சிறிய னேற்குந் *
தருமிருதா டலைமிசைக்கொண் டஞ்சினர்தீக் *
கறங்கொலைமை தள்ளிச் சார்தற் *
கருமறையாகமநெறிச்சொற்பொருளமைத்திக்
கொலைமறுத்த லறஞ்சொன் மாண்பா *
னிருமுணர்வி லேனுரையு நலந்தருமென் *
றுளந்துணிந்தீண் டியம்பா நின்றேன். *

திருமலி பூமகனாதி ஐவருமாம் ஒருபரம் இச்
சிறியனேற்குந் தரும் இருதாள் தலைமிசைக்கொ
ண்டு-எ-து-அழகுநிறைந்த செந்தாமரை மலரி
னிடத்தே தோன்றிய பிரமாமுதலாகிய பஞ்சக

ர்த்தாக்களுந் தானேயாய் அவர்களையுங் கடந்
து சர்வவியாபியாய் வாக்குமனாதீதமாயிருக்கு
ம் பரமசிவம் தன்னுடைய கருணையினாலே கர
சரணாதி அவயவங்களையுடைய ஆசாரியமூர்த்தி
யாய் இப்பூமியின்கண்ணே எழுந்தருளிவந்து
ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறுமையுடையேற்கும்
பிறவியாகிய கடலை நீந்தும்படி தெப்பமாகத்
தந்தருளிய இரண்டு திருவடிகளையும் என் பு
ன்றலைமேல் வைத்துக்கொண்டு அவைகளினது
அருளினால்;- தீக்கு அஞ்சினர் கொலைமைதள்ளி
அறஞ்சார்தற்கு-எ-து-நரகத்தில் வீழ்வதற்கு
அஞ்சினவர்கள் கொலைத்தன்மையாகிய இக்
கணை அப்பாற்படுத்தித் தருமத்தை அடையும்
பொருட்டு- அருமறை ஆகம நெறிச் சொற்
பொருள் அமைத்து-எ-து- அருமையாகிய வே
தாகமங்களிற் கொல்லாமைக்கு ஒதிய சத்தார்த்
தங்கள் பொருந்தச்செய்து- இக்கொலைமறுத்
தல்-எ-து- இந்தக் கொலைமறுத்தலாகிய நூலை-
அறஞ்சொல்மாண்பான் இருமுணர்வு இலேன்
உரையும் நலந்தருமென்று உளர்ந்துணர்ந்து
ண்டு இயம்பா நின்றேன். எ-து-அறத்தின் பகு
தியைக் கூறிய மாட்சிமையினாலே மிகுந்த அ
றிவில்லையாகிய என்னுடைய புன்மொழியும்.

பெரியோரது சபையின்கண் நன்மையைத் தரு
மென்று மனசிலே துணிந்து இவ்விடத்து யா
னறிந்தமாத்திரஞ் சொல்லுகின்றேன். (எ-று)

(இதன்கருத்து.) கடவுள் வணக்கமும் முத
னூலும் இந்நூலின் பெயரும் விடயபிரயோச
னாதிகாரிசம்பந்தமும் அவையடக்கமுங் கூறிய
து. தருமிருதாடலைமிசைக்கொண்டு என்பதனா
ல், கடவுள்வணக்க மாயிற்று. அருமறையாகம
நெறி என்பதனால், முதனூலாயிற்று. இக்கொ
லைமறுத்தல் என்பதனால், நூற்பெயராயிற்று.
இந்நூற்கு விடயமாவது கொல்லாமை. அது
கொலைமைதள்ளி என்பதனாற் பெறப்பட்டது.
பிரயோசனம் தருமப்பிராப்தி. அது அறஞ்சா
ர்தற்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அதிகாரி
நரகத்துக்கு அஞ்சினோன். அது அஞ்சினர் தீ
க்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. சம்பந்தமாவ
து சத்தார்த்தங்கள். அது சொற்பொருளமை
த்து என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அறஞ்சொ
ன்மாண்பானென்னுரையு நலந்தரும் என்றவத
னால், அவையடக்கம் பெறப்பட்டது.- அஃது
எங்ஙனமெனின், சத்தத்திலே எழுத்துச்சொற்
பொருள் யாப்பணிக் குற்றங்கள் பொருந்தினு
ம், அர்த்தத்தில் வேதாகம விருத்தமாயினும்,

கொலைமறுத்தல்

முடிவின்கண் எவ்விதத்தாயினும் வேதாகமசித்
தமாகிய கொல்லாமையைச் சாதித்தலின் பெரி
யோர் இகழாரென்று உரைத்தது என்போலு
மெனின்; திருவள்ளுவர் "பொய்மையும் வாய்
மை யிடத்த புரைதீர்ந்த- நன்மை பயக்கு மெ
னின்" என்றபிரமாணம்போலுமென்றறிக.(க)

மேல் இந்தச்சாத்திரம் விளங்குதற்கு
ஒருமிழுகாத்தம்பணங்கூறுகின்றார்.

எடுத்துளவெச் சமயிகளு முலகருஞ்சா *
ரோரவையி னிடையிற் றோன்று *
முடுத்தனைச்சூழ் தரவிளங்கு மதியினுயர் *
சைவரைவந் தொருவன் றாழ்ந்தீண் *
டுத்தபல வுயிர்த்தோற்றத் துயர்வுதாழ் *
வருளுகென வவனைத் தேற்றித் *
தடுத்தபுறச் சமயிகட்குத் தரமுறுத்தி *
நிறுத்துகின்றார் தப்பா லூற்றம்.

எடுத்துள எச்சமயிகளும் உலகரும் சார் ஓர
வையினிடையில் தோன்றும் உடுத் தனைச் சூழ்
தர விளங்கும் மதியினுயர் சைவரைவந்து ஒரு
வன் தாழ்ந்து-எ-து-வேதாகமங்களைக்கைக்கொ
ள்ளும் சைவர் முதலாகிய உட்சமயிகளென்றும்

கொலைமறுத்தல்

அவைகளைக் கைக்கொள்ளாத உலோகாயதன்
சமணன் பௌத்தன் முதலாகிய புறச்சமயிக
ளென்றும் வைத்துச் சொல்லப்பட்ட பலசமய
வாதிகளும் இக்காலங்களில் விரிவாகத்தோன்றி
ட அகப்புறச்சமயிகளும் இவர்களல்லாத வெள
கெருங்கூடியிருந்த ஒருபெரிய சபையின்கண்
ளை நட்சத்திரகணங்கள் தன்னைச்சூழ நடுவே
விளங்கும் பூரணசந்திரனைப்போலத்தோன்று
நிற்கும்ஒரு சைவாசாரியரை ஒருபக்குவியான
வன்வந்து நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்து அந்த
ரியரைப்பார்த்து,- சுவாமி அநந்தபல உயிர்த்
தோற்றத்து உயர்வுதாழ்வு அருளுங்கள-எ-து-
இவ்வுலகின்கண் உண்டாயின நாலுபேதமாகிய பி
றப்பு யோனிகளில் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமுந்தா
ழ்வுமா யிருக்குமோ எல்லாஞ் சமமாயிருக்கு
மோ தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண் டுமெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,-அவனைநோக்கி-எ-
து- அவனிருதயஞ் சம்மதிக்கும்படிக்கு வே
தாகமங்களிலுள்ளபடியேகூறித் தெளிவிக்குமள
வில்,-அந்தப்புறச்சமயிகட்கு உத்தரமுறுத்தி
த்தம்பால் உணர்த்தம் நிறுத்துகிறீர்-எ-து-அப்
படி நீர்சொல்லுகிறது கூடாதென்று அந்தக்
கூடிய புறச்சமயிகளுக்கு எதிருத்தரமும் உதா

ஏனைச்சளும் அச்சமயமினிருந்தன்ன ஆலாலப ணைடிதாகிய சர்வசனங்களுக்குஞ் சம்மதம்வரும்படிபே யுத்தியுக்தமாக எடுத்துக் காட்டித் தம்மிடத்திலுண்டாகிய நிலைமையைத் தாபிக்கின்றார் (எ-று.)

(இதன்கருத்து.) சகல சமயங்களுக்குள்ளும் சைவசித்தாந்தம் அதிகமென்றும், அதில் உண்டாகிய வாக்கியம் வேதாகமசாரமானவையால அதுவே பிரமாணமென்றும், கூறியது. (௨)

இந்த உலகத்தின்கண்ணேயுண்டாகிய இருவகைத்தோற்றமும் அற்று உயர்வுதாழ்வுகளுங் கூறுகின்றார்.

ஊற்றமிகுஞ் சராசரத்து ளுயர்ச்சிரத் *
சரத்துணைர் நரர்தம் முன்று [துணை] *
மேற்றமுற்றாழ்ச் சிமுளைபல் லுயிர்செகுத் *
துடலவளர்த் திழிஞ்சீ ழும்மெ *
சாற்றுமுயிர்க் கொலைபுரித றுயர்செய்பிர *
லொன்றுமுட னைபொய் மென்றுந் *
தேற்றமிக்கேன் றுயிர்தமைவிட் டிறுமவத்தி *
லுயிர்பரக்குந் தீதி வேரே. *

ஊற்றம்மிகும் சராசரத்துள் உயர்ச்சிரம்-எ-

து-அறிவுடைமையை ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகவுடைய தாபரசங்கமங்களென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைத்தோற்றத்தினுள் அறிவினுயர்ச்சியினலே தாபரங்களினுஞ் சங்கமமே அதிகமென்று சொல்லப்படும்.-சரத்துள் நரர்-எ-து அச்சரங்களினுள்ளும் அறிவினுயர்ச்சியால மனுஷரே அதிகமென்று சொல்லப்படுவர். ஆகாரம் நித்திரை மைதுனம் பயம் எல்லாச்சரங்களுக்குஞ் சமமாயிருக்க, மனுஷரை அதிகமென்றது எப்படியென்னில், அப்படி ஆகாராதி விருகங்களுக்கு உண்டாயினும், அவற்றுள்ளும் மனுஷரிடத்தில் விசேடத் தன்மையுண்டு. அஃது எப்படியெனின்; கார்த்தல்-புளித்தல்-துவர்த்தல்-உவர்த்தல்-கைத்தல்-தித்தித்தலாகிய அறுசுவைப்பதார்த்தங்களுந் திவ்யாமுதமுமாகிய போசனங்கள் அறிந்து புசித்தலும். சிறக்க ஒப்பனை செய்த தூங்குமஞ்சத்தின் கண்ணே நுண்ணிய பஞ்சுபெய்த மெத்தையின்மேல் தலையணைமுதலாகிய கொட்டைகளும் பரப்பிச் சிறந்த பட்டுவிதானத்தின்கீழ் நித்திரைசெய்தலும், ஆலிங்கனமுதலாகிய அறுபத்துநாலு கரணங்களுடன் ஸ்திரீகிரீடைபண்ணுதலும், மனோவிசாரத்தின் மிகுதியால் அச்சமடைந்த வேலையினுமது

றி அதற்கேற்ற உபாயஞ்செய்து துயரம்நீக்கிக் கொள்ளுதலும், மிருகாதிகளுக்குஇன்மையால்; அவற்றுள்ளும் மனுஷிர் அதிகமெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்- அருட்பிரகாசம்- "ஆறு சுவையோ டருந்துத லுண்டஞ் சணைதுயிறல்- கூறு கரண விதங்களின் மாதரைக் கூடிடுத- றேறி விசாரத்தி னுணர்ச்ச நீங்குத றேறின் மண் மேல்- வேறு முயிர்க டமக்கின்மை யானரர் மேலென்பவே." என்றும் மற்றும் வருவனவற் றுற்காண்க. இதுவன்றியும், மிருகாதிகளுக்கு இன்மையாகிய நாணுடைமையும் மனுஷிருக்கு உளது. ஆதலினாலும் விசேடமெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். "ஊணு டை யெச்சமுயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல- நாணு டைமை மாந்தர் சிறப்பு." என்றும் மற்றும் வ ருவனவற்றுற்காண்க. நரர்தம்முள்ளும் ஏற்ற மும் தாழ்ச்சியும் உள-எ-து-இங்ஙனம் உயர்ச் சியென்று கூறப்பட்ட மனுஷிருள்ளும் உயர்ந் தோர்களுந் தாழ்ந்தோர்களும் உண்டு. அங்ங னமாயின், உயர்ந்தோர் யாவர் தாழ்ந்தோர் யா வரெனின்;-பல்லுயிர்செகுத்து உண்டு உடலை வளர்த்திடும் கீழ்-எ-து- விவேகத்தையுடைய ம னுஷிராகத் தோன்றியும் மற்றுமுண்டாகிய ப

லவுயிர்களையுங் கொன்று அவைகளின் மாமிச த்தைப் புசித்துத் தமது மலவுடலை வளர்க்கா நிற்பர்கள் கீழோர். அம்மேல் சாற்றும் உயிர்க் கொலை புரிதல் நெடுநாள் துயர் என்றும் உடல் தான் பொய் என்றும் தேற்றம் மிக்கு எஃறு உ யிர் தமை வீட்டினும் அவற்றின் உயிர்புரக்கு ம் தீதிலோரே. எ-து. அழகிய மேலோராவார் உலகின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட யாதொரு சீ வகொலையைப் பண்ணுமிடத்து அக்கொலைமை யானது ஆன்மா நித்தியனாதலால் அநேககாலந் தொடர்ந்து துக்கத்தை விளைக்குமென்றும் இச்சரீர வாழ்க்கை அநித்தியம் இதனை நாங்காப் பதற்கு எண்ணுதல் நீர்க்குமிழிக்குப் பூண்கட் ட நினைத்தலையொக்கும் ஆதலின் இதனைக்குறி த்து நம்மை நெடுநாள் வருத்துவதொரு சீவ கொலையைப் பண்ணவொண்ணாதென்றும் அறி வினை மிகப்பொருந்தி ஓர்சீவனாலே தமக்குச் ச ரீர ஆனிவருமிடத்தும் அதினுடைய சரீரத்திற் கு ஒரு ஆனிபண்ணாமல் காக்குங் குற்றமற்ற ந ல்லோர்கள். இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளு வர். "தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான் பிறி-தின்னுயிர் நீக்கும் வினை ,, என்றும்-காசி காண்டம். "பிறரிடை யின்னா வியற்றிடிற் றம

க்குப் பிழைப்பற வெய்துமென்பதனை-யறிகு
ன ரறிஞ ராதலா லுயிர்க ளனைத்தையுந் தம்மு
யிர் போல-நெறியினிற் கருத வினியவா னைந்
து புலனையு நெறியலா வழியிற்-பொறியினிற்
செலுத்தா தடக்கனன் குணர்ந்தோர் புலமை
யோ ரொழுக்கெனப் புகல்வார்" என்றும் மற்
றும் வருவனவற்றுத் காண்க. (எ-று.) ❋ இதன்க
ண் தேற்றமிக்மென்பதனால், உயர்ச்சி தாழ்ச்சி
அறிவைப்பற்றி நின்றதெனக்கொள்க.

(இதன்கருத்து.) சராசரபேதங்களின் மனுஷ
ரே அதிகமென்றும், அவருள்ளுஞ் சீவகொலைப
ண்ணாதவர்களே உயர்ந்தோரென்றும், கூறியது.

மேற் சீவகொலை செய்தமையால் வருந்
தாழ்வேதென்று கூறிய உலோகாயதனை
நோக்கி உத்தரங் கூறுகின்றார்.

இங்ஙனம் வாதிகள்வினா பாட்டிலேகூறுமை
யின், கற்பனையேயெனின்; அப்படியன்று. இ
ந்நூல் அவாய் நிலைப்பொருள். அஃதாவது-வி
னாவினைக்காட்டுவதாகிய விடயமாத்திரம் கூறு
வது. ஆதலின், விடையினுக்கு இசைந்த வினாவி
னை உரையின்கண் வருவித்ததெனக் கொள்க.

தீயவினைத் தலைகொலைமா துயர்தரும்பின் *
புன்மைதொன் றூறெரித்த வாற்றீ *
டாயவொரோ வினைகளிகத் தினுமுறலாற் *
பலமருந்தற் கங்கோ ரங்க *
மேயுமதிற் பாயுமிதி லறிவுருவே *
றிவண்புகலு முளதி யாமுங் *
காயமிது கிடப்பமற்றோ ருடல்கணவிற் *
றினம்புகலோர் காதை யன்றே. *

கொலை தீயவினைத்தலை -எ-து- கொலையானது ஒருவன்செய்யுந் தீவினையாகிய ஒருருவிற்குத் தலையென்னப்படும். அஃது எத்தாலென்னில்; உயிர்களுக்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணியமும் அகிதஞ் செய்தலே பாவமும் என்று அறநூல்களெல்லாம் ஓதுதலின்; கொலையைக்குமேம்பட்டபாவம் அநுகமின்மையின், கொலைமையே பாவத்துக்கெல்லாம் முதன்மையெனப்படும். ஆதலிற் கொல்லாமையே புண்ணியத்துக்கெல்லாம் முதன்மை யென்பதும் ஆயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்-பிறவினை யெல்லாந் தரும்-,, என்றும்-சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம்."நல்ல நினைப்பொழிய நாள்களி

லாருயிரைக்- கொல்ல நினைப்பனவுங் குற்றமு
மற்றொழியச்-செல்ல வயற்கழனித் தென்றிரு
வாரூர்புக்-கெல்லை நினைத்தடியே னென்றுகொ
லெய்துவதே." அன்றியும், "கொன்று செய்த
கொடுமை யாற்பல சொல்லவே-நின்ற பாவ வி
னைகடாம்பல நீங்கவே-சென்று சென்று தொ
ழுமின் றேவர் பிரானிடங்- கன்றி னேர்பிடி
சூழ் தண்கழுக் குன்றமே." என்றும்-சிவஞா
னதீபம். "கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந்தா
னே கூறரிய மேலான ஞான மாகுங்- கொலை
யாதி யகன்றொழுகுந் தவங்க டாமே குற்றமி
ல்லா நற்றவமென் றுரைக்கு நூலுங்- கொலை
யாதி யகற்றிய நல் லறங்க டாமே குவலையத்தி
லொப்பரிய வறங்க ளாகுங்-கொலையாதி யகன்
றுபெறுஞ் செல்வந் தானே கூறி லுயிர்க் கித
மான வாழ்வ தாமே" என்றும்- சிதம்பரபுரா
ணம்-"வருணமெண் ணில்லவுள் வேத மறைபவ
ருயர்ந்தோர் நீதி-யருளுமாச் சிரமந் தன்னி
ற் றுறந்தவ ரதிக ரென்ப பெருகிய வறத்திற்
கொல்லாப் பேரறம் பெரிது நன்கு-தருபவ ர
வருட் டக்க தேசிகர் தலைவ ராவார்" என்றும்-
இதிகாசம். "ஆனை யடியி லடங்கா வடியில்லை-
தானதுபோ னிற்கின்ற தன்மைதா-னூனுயிரை

க்-கொல்லா வறத்தின் கொழுநிழற்கே யுள்ளட
ங்கு-மெல்லா வறமு மிசைந்து,, என்றும் மற்
றும் வருவனவற்ருற்காண்க.

மேல்வினு. இங்ஙனம்-கொலைமையான் வரும் பாவமானது என்செய்யும். மேல்விடை. மாறுயர்தரும்-எ-து- நெடுநாள் நீங்குதற்கு அரிதாகிய மகத்துவமுடைய துன்பத்தைத் தரும்.

மேல்வினு. இங்ஙனம் ஒருவன் கொலைசெய்தவுடனே அதனுல் வருந் துன்பத்தை அனுபவிக்கக் கண்டிலேம். மேல்விடை. பின்பு-எ-து- இம்மையிற் சிலகொலைகளைப் பண்ணினவன் இம்மையிலே துன்பங்களை அனுபவியாவிடினும், சரீராந்தியத்தில் நரகத்தையடைந்து மகாதுயரங்களை அனுபவித்துப் பின்னும் நரகசேடத்திஞற் பூமியின்கண்ணே தோன்றி அந்தச் சேடபலமாகிய துக்கங்களையும் இவ்விடத்திலே அனுபவிப்பானென்பதே நிச்சயம். அது என்போலவென்னில், ஒருவேளாண்மை செய்தவனுக்கு அதன் பலமானது காலாவதியிற் புசிப்புமாய் மேலைக்கு வித்துமானதுபோலவெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்-சிவஞானசித்தி. "மேலைக்கு வித்துமாகி விளைந்தவை யுணவுமாகி-ஞாலத்து வருமா போல நா

ஞ்செயும் வினைக ளெல்லா-மேலத்தான் பல மாச் செய்பு மிதமகி தங்கட் கேல்லா-மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. இம் மையிற்செய்த கொலையானது சரீராந்தியத் தில் வருத்துமென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர். "உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருடம்பிற்-செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.,, அன்றியும்- "கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ் நாண்மேற்-செல்லா துயிருணுண்ணுங் கூற்று,, என்றும்-திருமந்திரம்- "கொல்லிற் குத்தென்று கூறியபாதகரை- வல்லிடி காரர் வலிகயிற் றாற்கட்டிச்- செல்லிற் நீரென்று தீவாய் நரகிடை -நில்லிற் றென்று நிறுத்துவர் தாமே,, என்றும்-சிவதருமோத்தரம், "உற்றிடு வருரைத்துய ரைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க-மற்றுவ்வைத் தவைதப்பமையவல்லமை தவற்றானைத்-துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த துரிசினரும்- பற்றுமிலர் பந்துயர்க்குக் கடுந்துதர் வலைப்பட்டே,, என்றும்-சிவஞானதீபம். எவ்வுயிரும் பராபரன்சந் நிதிய தாகு மிலங்குமுயி ருடலினைத்து மீசன்கோயி- லெவ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்று நோக்கி யிரங்காது

கொன்றருந்து மிழிவி னோரை-வவ்விய மதூ
தாருந் தண்டஞ் செய்து வல்லிரும்பை யுருக்கி
யவர்வாயில் வார்த்து-வெவ்விய தீ யெழு நரகில்
வீழ்த்தி மாறு வேதனை செய் திடுவரென வோ
து நூலே" என்றும்-இதிகாசம்-"இந்நோய்
நமக்குண்டென் றெண்ணாதே யெவ்வுயிரு-
முன்னேவக் கொன்றுண்ணு மூர்க்கர்தா-மெ
ந்நோவும்- பண்ணைப் படுநரகிற் பாவிகளிற் பா
விகளென்-றெண்ணப் படுவாரிசைந்து" என்று
ம் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. நரகசேட
மானது மறுசென்மத்திலுந் துக்கந்தருமென்
பதற்குப் பிரமாணம்-சிவதருமோத்தரம். "க
ருவி லுளழிவன் முற்றிக் கழிந்துடனழிவன்கா
ளைப்-பருவமுற் றழிவனிளை பகர்ந்துபின் னு
தவாப் பாவி-பெருவலை கண்ணி யாலும் பி
டித்துயிர் வதைத்த பேதை- கருதிய பொரு
ளைத் தக்கோர்க் குதவிடான் றிளைத்த கையன்,
அன்றியும்- "அவயவ மனைத்துங் குன்றி யழிந்
திடு மாக்கை யாளுநன்-சுவையினை விரும்பியுண்
ட திட்டர்கள் சோலை தன்னைத்-திவலைய திரை
நீர் தேங்குந் திண்ணிய தீரந் தன்னை- யவடி
யாலே சால வழித்திடு மற்பர் தாமும்" என்று
ம்-நாலடி. "இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்

கொள்ளாய்க்-கரும்பார் கழனியிற் சேர்வர்-சுரு ம்பார்க்குங் காட்டுள்ளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறு ம்பூழுங்- கூட்டுள்ளாய்க் கொண்டு வைப்பார்." அன்றியும், "அக்கேபோ லங்கை யொழிய வி ரலழுகித்-துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே-யக் கா-லலவனைக் காதலித்துக்கான் முறித்துத்தின் ற-பழவினை வந்தடைந்தக் கால்" என்றும் மற் றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படிக் கொலைத்தீமைகளைப் பண்ணினவன் சென்மாந்தரத்தில் நரகத்தை அ னுபவித்து நரகசேடத்தால் மறுசென்மத்தினு ந் துன்பத்தை அனுபவிப்பனென்று துணிந்த து எதினால். மேல்விடை. தொன்னூல் தெரித்த வாற்று ஈடாய ஒரோவினைகள் இகத்தினும் உறலால் உண்மை-எ-து- ஒருவன் செய்த வ லிய தீவினைகளானவை மறுமைக்கண் வந்து நரகத்தில் அழுத்துமாயினும் இம்மையிலும் வருத்துவதாகிய தம்முடைய வேகத்தைக்காட் டுமென்று மறைமொழி கூறுகையால் அவ்வு ரையின்படியே மிகுத்த பாவத்தின் வேகமான து செய்தவுடனே ஒருத்தனை வருத்தக் காணுத லின் மறுமைக்கண்நரகத்தில் அழுத்துமென்ப தே சத்தியம். வேகமாவது யாதெனின், விஷத்

தை யுண்டாமொருவனை அந்தவிஷமானதுவரு த்திக்கொல்லுதலின் முன்பே நெடியதோன்று தல்போலவும், நெருப்பினாற் சுடுண்டாமொருவ னுக்கு அது புண்ணாவதன் முன்பே எரிதல்போ லவும், சிவத்துரோகாதி அதிபாதகமும் பிரமகத் தியாதி மகாபாதகமும் மறுமைக்கண் எரிவாய் நரகமாகிய நரகத்தில் அழுத்துதலின்; முன்பே இம்மையிற்செய்தவுடனே சித்தப்பிரமையாதி துக்கங்களும் பிரமகத்தியாதி துக்கங்களும் அ டைதலினெனக்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம் "குற்றொருவ ரைக் கூறைகொண்டு கொலைகள்சூழ்ந்த களவெ ல்லாஞ்-செற்றொருவரைச் செய்த தீமைக ளிம் மையேவருந் திண்ணமே-மற்றொருவரைப் பற் றிலேன் மறவாதொழி மடநெஞ்சமே-புற்றரவு டைப் பெற்றமேறி புறம்பயந் தொழப் போ துமே." என்றும்-சிவஞானபோதம் "இம்மை யில் புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன் வேறொரு காலமாம்-இங்கே வருமென் பதனு லன்றோவெல்லாமிவனைச் சேறலெய்தினவே," என்றும்-மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி இம்மைக்கண் ஒருபாவ த்தைச்செய்தவன் சரீராந்தியத்தில் நரகத்தை அ

னுபவிப்பானென்று நீர்சொல்லுகிறது கூடாது அஃது எத்தாலென்னில், இவ்விடத்திற் பாவாதிகளைச்செய்தவன் இறந்துபோகவும் அவனைத்தகனம்பண்ணிப்போடவும் காண்கையால். மேல்விடை. பலமருந்தற்கு அங்கு ஓரங்கம் ஏயும் எ--து-புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணினவன் அவற்றினது பலன்களைச் சுவர்க்க நரகத்தின் கண்ணே அனுபவித்தற்குச் சரீராந்தியத்திற் பாவப்பருவமானால் பூததேகமும் புண்ணியபருவமானால் பூதசாரதேகமும் யமதூதர் ஒரு கணத்திலே உண்டுபண்ணுவார்கள். அந்தச்சரீரஞ் சுகதுக்கானுபவத்தைப்பொருந்தும். இதற்குப்பிரமாணம்-சிவதருமோத்தரம். "அருந்துயர்க் குழியி னாழ்வா ராகமே பாவத்தாகும்-பொருந்திய பூதத் தாலே யிமைத்திடும் போது தன்னுட்-புரிந்துவிண் புகுவா ராகம் புண்ணியத்தாலே யாகும்-பொருந்திய பூதசாரத் தொருகணப்பொழுது தன்னில்."-என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. ஒருவன் இம்மையிலே செய்த பாவத்துக்கு எதுவாய் மறுமையிலே ஒருசரீரத்தை உண்டுபண்ணி நரகத்தில் வாதிப்பமென்பது எத்தினுக்கொக்குமென்னில்; குற்றஞ்செய்த

னன் தட்டிப்போகக் குறுக்கேவந்தவனை வாய்மைபா அடித்தானென்பதும் ஒருவன்பசிக்கு மற்றொருவன் உண்டானென்பதும் இப்படி அநேகமாக உலகத்தில் கண்டேனொல்லும் பரியாசவார்த்தைகளுக்கு ஒக்கும். இந்தச் சரீரஞ் செய்த பாவத்துக்கு அந்தச்சரீரம்வாதைப்படுமென்றீர். அதற்கும்இதற்குஞ்சம்பந்தம் வருமோ. மெய்விடை. அறிந்தாயும் இதுவறிவுடை—து—அந்தச் சரீரத்தின்கட் சென்றுபுகும் இந்தச்சரீரத்தினின்றும் புண்ணியபாவங்களுக்கு வதுவாகில் இதாகிறதுங்களைப் பண்ணினவனுடைய அறிவு. இதற்குப் பிரமாணம் சிவதருமோத்தரம். "பிரமுறு மெனுதகைபோற் சீவன் நீண்டியே வதனைமுன் னுடலை மாற்றிடுந்-தருமைமே பவமே சாரும் வாலினை-பருவமேற் றிவினர் நிரயம்படற்றே.,, என்பதனாற் காண்க.

மெய்விடை. அப்படி ஒருசரீரத்தின் கண்ணே மற்றொருசரீரத்தின் கண்ணுண்டாகிய அறிவுசென்றடையுமெனவுடைத்தாகத் தருணபருவத்தையின்றித்தவுடைய ஒருவிருத்தன் ஒருதருணபருவன் இறக்கக்கண்டவிடத்து அவனது சரீரத்திற்பாய்ந்தக்கேயண்டாம். அங்ஙனமில்லாமையின், ஒருசரீரத்தின் அறிவு மற்றொருசரீரத்திற் புகுமென்றல்

கூடாது. மேல்விடை. இவன் வேறு உருப்புகளும் உளது-எ-து-இவ்விடத்தும் பரகாயப்பிரவேசம்பண்ணுவாருமுண்டு.

மேல்வினா. அப்படிப்பரகாயப்பிரவேசம்பண்ணுதல் இவ்விடத்துநாங்கண்டேயில்லை. அதுவும் அம்புபறக்கக்கண்டேன் என்பதுபோலும் உலககற்பனைகதை. மேல்விடை. யாம் காயம் இது கிடப்பமற்றொருடல் கனவில்நுழைப்புகல் ஓர்காதையன்றே.-எ-து-அப்படிப்பரகாயப்பிரவேசம்பண்ணுதல் இப்பொழுது இவ்விடத்திற் காணாமையால்கற்பனைகதையென்றாயாயினும், நாடோறும்யாமெல்லோருஞ்சொப்பனத்தின் கண்ணே இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வேறொருதேகத்திற்பாய்ந்து எவ்விடத்துஞ் சஞ்சரித்தலால், ஒரு சரீரத்தின்கண் இருந்துள அறிவுமற்றொரு சரீரத்தின்கட்கன்மத்தாற் சென்றுபுகுமென்பதே உண்மையென்றறிவாயாக. இதற்குப்பிரமாணம்-சிவஞானசித்தி "பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்-துன்னுதோன் முட்டை யாக்கை துறந்து செல் வதுவே போல-வுன்னிய வுயிர்க ளேல வுடல்விட்டு வானினூடு-மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவுமா போல்."-என்றும் திருமந்திரம். "நாக மூட

துயிர் போலுநல் லண்டசம்-போகு நனைவை
க் கனவின் மறத்தல்போ-லாகு பரனருளாற்செ
ன்ற நவினைக் -கேகுமிடஞ்சென் றிருபயனுண்
மையே.,,-அன்றியும்-"காயுங் கடும்பரி கால்வை
த்தூ வாங்கலபோற்-சேயுமிடஞ்சென் றுலவவும்
வல்லது- வோயுந் துயிற்போல வொன்றைவிட்
டங்கொன்றி-லேயு மவரென்ன வெய்திடுங்காய
மே.,,-என்றும்-"சொப்பனத் தியங்குகாயஞ்
சூக்குமமதனாற் றுய்க்கு-நற்பயன் றுறக்கந் து
ன்ப நரகுபின் னனவைச் சார்த-லுற்பவ மினை
கணிங்கி யொன்றையு முணரா யாகி- நிற்பன
சுழுத்தி மேல்வை நிகழ்வசங் காரம்போலும்.,,
என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து) கொலைத்தொழிலையுடையார் நர
கம் அனுபவிக்குமிடத்துத் தத்தம்பாவத்தளவி
ற்குத்தக அவ்விடத்துண்டாகிய ஒருபூததேகத்
தைப் பொருந்துவரென்றுசாதித்தது. (சு)

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்
கிப் பின்னும் உலோகாயதன் கூறுகின்றான்.

சொப்பனத்தின்கண் வேறொரு சரீரம்வந்து
பொருந்துமென்ற வார்த்தை பழுதுகனவிலே

தோன்றுவதெல்லாம் நனவின்கட்கண்ட நினை வாகுமென்றவார்த்தைக்குஉத்தரங்கூறுகின்றார்

காதறூ முருவிதுவான் பறத்தலின்றாங் *
கதற்கியலபாய்க் காண்ட லானும் *
போதுறைவோ ராதியர்கண் முகமாதி *
கனவிலியாம் பொருந்தா தானு *
மோதுநினை வலவுணர்வா ருயிர்க்குணமிவ் *
வுடல்பிணைத்தோன் றுணரக் காணும் *
வாதமுள நிலைட்டறக்கத் துணர்வுணர்வ *
துயிரெனக்கொண மதித்தே சில்லோய். *

காதல் தரும் உரு இது வான்பறத்தல் இன்று ஆங்கு அதற்கு இயல்பாய்க் காணடலானும் போதுறைவோன் ஆதியர்கள் முகமாதி கனவில்யாம்பொருந்தாதானும் ஓதும் நினைவு அல எ-து-இவ்விடத்துநம்மால் இசிக்கப்பட்டஇருந்தச் சரீரத்துக்குஒருகாலும் ஆகாயத்திற்பறக்குந் தன்மையின்மையாலும் கனவின் கண்ணே தோன்றிய சரீரத்துக்கு ஆகாயத்திற்பறக்குதல் இயல்பாய்ப் புதுமையும் அதிசயமுந்தோன்றக்காண்டலினாலும்பிரமாவாதியாகியதேவதைகளுக்கு உண்டாகிய பல முகமுதலிய உறுப்புக்

கள் நமக்குக் கனவின்கண் உண்டாகாமையானு
ம் சொப்பனதேகத்தை இச்சரீரத்தின்கண் கண்
டுகேட்டிருந்தமையால் அந்த நினைவென்குதல்
கூடாது. அதெப்படியென்னில்; சொப்பனதே
கம்பறக்கக்காணகையாலும், இத்தேகத்துக்கு
அஃதில்லாமையாலும், கண்ட நினைவல்ல. அல்ல
து தேவதைகள் ஆகாயகமனம் பண்ணுவார்க
ளென்றுகதைகளிற்கேட்ட நினைவென்னில், புரா
ணகாவியங்களில் பிரமாவாதி தேவதைகளுக்கு
அநேகமுகங்களும் அநேகங்கண்களும் அநேக
ங்கைகளும் உண்டென்று கேட்டிருக்கின்றோம்
ஆகையால் அவ்வடிவமும் நமக்குச்சொப்பன
த்தின்கட்பொருந்தல்வேண்டுமே. அஃதுஇல்லா
மையால், கேட்ட நினைவுமல்ல ஆதலிற் சொப்ப
னத்தின்கண் வேறொருதேகம் வருமென்பதேச
த்தியம். இதற்குப்பிரமாணம்- "இவ்வுடல் கன
வுடெங்கு மியங்குரு வலவன்றென்ப-வவ்வுட
ல் படுத்த லாற்கண் டுளநினை வல்ல வாகு-மெ
வ்வம் விடையோர் கேள்வி நினைவெனி லிந்தி
ராதி-திவ்விய வுருக்கொளேமாற் றிகழ்ந்ததவ்
வுருவே றென்னே." என்றும் மற்றும்வருவன
வற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படிச் சொப்பனத்தின் கண்

இவ்விடத்திற்காணுதனகண்டேமாயினும், அது வும் இத்தேகத்தின் குணமல்லது வேறொருதே கமென்பதுகூடாது. ஆதலின், ஒருதேகத்தின் குணம் மற்றொருதேகத்தின்கட்சென்றுபொருந் துவதேயில்லை. உண்டென்னில், ஒருரத்நசலத்தி ல் அதனகாந்தி மற்றொருரத்நத்திற்சென்று பொருந்தவேண்டும். அஃதின்மையால், இச்சரீ ராந்தியத்தில் இதனுடைய குணமாகிய அறிவு வேறொருதேகத்திற்சென்றுபுகுவதுமில்லை. மே ல்விடை- உணர்வார் உயிர்க் குணம்-என்று- நீ ஒன்றின் குணம் ஒன்றிற் சென்று புகாதென்ப தொக்கும். இங்ஙனமுண்டாகிய அறிவு இத்தேக த்தின்குணமன்று. இத்தேகத்தின்கட் கன்மவச த்தாற்பொருந்தியிருந்துளஒரான்மாவினுடை ய குணம்.

மேல்வினா. நீர் இங்ஙனம் இத்தேகத்தின்கண் இதற்கு அன்னியமாய் ஒருசீவனுண்டென்பது கூடாது. அதேனெனில், இங்ஙனம்காணப்பட்டு ள்ளபிருதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு-என்னும் இந்த நான்குபூதமும் நித்தியமாயுள்ளன அவற்றுள் வாயு சலனகுணத்தையுடையது ஆகையால்மற் றுள பூதங்கட்கு அதனோடு கலப்புண்டாகுதலி ல், இச்சரீராதிகள்தோன்றும். அப்படித்தோன்

றினவென்பது எத்தாற்கண்டதென்னில்; மண்கடினமாயிருத்தல்போல சரீரத்தில் என்புதோலாதிகள் கடினமாய் பலந்தடித்து வீழ்தலினாலும், சலமல நெகிழ்ந்து பதஞ்செய்தலின் இரதாதிகள் நெகிழ்ச்சியுடையனவாய்ச்சலம்வீழ்தலினாலும், நெருப்புச்சுட்டொன்றுவித்தலின் உதராக்கினி அன்னபானாதிகளைச்சுட்டொன்றுவித்துத்தொக்கின்கண் வெப்புத்தோற்றுதலினாலும், வாயுச் சலித்துத்திரட்டுதலின் இச்சரீரத்துக்கு ஓடுதலாதிசலனத்தைப்பண்ணி நாசியாதிகளின் இயங்கக்காணுதலினாலும், அந்தப் பூதக்கலப்புஇந்தச்சரீரமென்பதுபிரத்தியட்சம். பாக்கு வெற்றிலைசுண்ணாம்புமூன்றுங்கூடினவிடத்தில் ஒரு சிவப்புத் தோன்றுதல்போல பூதசையோகத்தினால்முன்பில்லாதமனமுந்தோன்றும் இதுவன்றி, நீர் இந்தச்சரீரத்தில் ஒரு ஆன்மா உண்டென்னில், இப்படிப் பிரத்தியட்சமாகக்காணவேண்டும். அப்படிக் காணப்படாமையின், ஆகாசத் தாமரைப்பூவும் முயற்கொம்பும் ஆமைமயிரும் மணலிற்றைலமும் உண்டென்பதையொக்கும். ஆதலின், ஆன்மா உண்டென்பதேயில்லை. இவ்விடத்துத் தோன்றும் உணர்வெல்லாம்தேககுணமே. மேல்விடை - இவ்வுடல் பி

ணத்து ஒன்று உணரக் காணேம் -எ-து· நீ இந்தத்தேகத்தின் குணம் அறிவென்னுமிடத்துப் பிணமான அவதாரத்தில் தேகங்கிடக்கக் கண்டேம்-உணர்வு அங்ஙனங்கண்டிலேம். ஆதலின், உணர்வு தேகத்தின் குணமென்பதுகூடாது.

மேல்விஞ. பிணமானசரீரத்தில வாயுநீங்குதலால், அக்கினிஅவியும். அப்பொழுதுஅறிவுங்கெடும். அவைகள் நீங்கியது எவ்விதத்தாற் கண்டதென்னில், பிணத்திஞசியிற் காற்றுங் கண்டிலேம். தொக்கில் வெப்பமுங் கண்டிலேம். ஆதலின், அவைகள் நீங்கியது உண்மை. நீங்குதலின், சரீரத்தின்கண் அறியாமையடையும். மேல்விடை. உறக்கத்து உளது இலை உணர்வு உணர்வது உயிரெனக்கொள் மதித்தேக இல்லோய்-எ-து-நீ இங்ஙனம்பிணமானகாலையில் நீங்குமென்றவாயு உறக்கத்தின் கண் நீங்காமே யிருக்கவும், அப்பொழுது தேகத்தின்கண்ணே பாம்பு ஏறிவருதலுஞ் சத்துருவருதலுஞ் சரீரம்அறியாமேகிடத்தலால், வாயுநீங்க அறிவுகெடுமென்பதுகூடாது. ஆதலிற் கன்மவசத்தால் அவத்தைகடோறும் ஒடுங்கியும் உணர்ந்தும் வருவாஞேர் ஆன்மா உளனென்று அறிவாய் ஞானப்பிரகாசமன்றி இருளடைந்த புத்தியினையுடையோய். இதற்குப்

பிரமாணம்-சிவஞானசித்தி.-“உடலின்வேறுயிரேவிந்த வுடலன்றே வுணர்வ தென்னி-னுடல்சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டாகு-முடலினுள் வாயுப் போறு லுணர்ச்சியின்றுடலுக் கென்னி-லுடலினுள் வாயுப் போகாதுறக்கத்து முணர்வ தின்றே.„என்றும்-சிவப்பிரகாசவெண்பா-“உடம்பு நீயல்லை யுறக்கத்தி லெல்லா-மடங்கப் பிணமாகை யாலே-திடம்படவும்-வேறுதா னுண்டோ விடாதே யருந்துகின்ற-சோறுகாண் காயச்சுமை.„என்றும்- மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.)சொப்பனதேகம் இத்தேகத்துக்கு அன்னியமென்றும், இத்தேகங்களைக் கன்மவசத்தாற் பொருந்துவானோர் ஆன்மாவுளனென்றும், கூறியது. இவ்வளவுஞ்சரீரமே ஆன்மாவென்னும் உலோகாயதனைமறுத்துச்சரீரத்துக்கு அன்னியமாய் ஒருஆன்மா உண்டென்றும், அவன் இம்மைக்கண்செய்த கொலைத்தோடத்தைச் சரீராந்தியத்தில் வேறொரு தேகத்தைப்பொருந்தி நரகத்தில் அனுபவிப்பது உண்டென்றும், சாதித்தது. (௫)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை
நோக்கி மேல்ஏகமதவாதிகூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் உலோகாயதன் கூறிய உரைபழு து. நீர் கூறியவற்றுள்ளும் சிறிது ஒக்கும்-சிறி து ஒவ்வாது. யாதொக்கும் யாதொவ்வாதெ னில், நீர் கொலையாற்பாவம் உண்டென்பது ஒ க்கும். எல்லாக் கொலையாலும் பாவம் உண டென்பது கூடாது. அஃது எங்ஙனமெனின், மனுஷரை மனுஷன் கொன்றால், கொன்றவன் நரகத்தழுந்துவான். அஃது உண்மை. மிரு காதிகளைக் கொன்றதனால் பாவம் உண்டென்ப தில்லை அதேனெனின், மிருகாதிகளை மனுஷ ருக்கு உபகாரமாகக் கர்த்தர் படைத்துக்கொ டுத்தாரென்று எங்கள் சத்தியவேதத்தில் இருக் கின்றதென்றுகூறிய அவனுடைய உரையைமறு த்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேகிறைமா னிடர்க்கெவையு மருளினுண்டெக்
கிடமையென் செய்வாய் மாந்தர்க் ௵
காசருள்வ தெனவேங்கை யாதிபஞ்சா ௵
திகளவர்சொற் கடங்கு மாறென் ௵
காகடைந்திம் முறைபுமொரோர் காற்றிரிவ ௵
தெனைமுனஞ்செய் கருமந் தன்னாற் ௵
பேசுமச ராதியுரு வுயிர்களுற ௵
வுண்மையுஞ்சொற் பிழையா மன்றே ௵

தேக இறைமானுடர்க்கு எவையும் அருளின் உண்டி எகிட்டம் ஐ என் செய்வாய்-எ-து-ஞானரூபியாகிய ஈசுரன் மனுஷிருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப்படைத்தானெனில், மலத்தின்கண் ஈயால் உண்டாகிய நுண்ணிய புழுவும் மற்றும் பரமாணுவினும் நுண்ணிய செந்துக்களும் உனக்கென்ன பிரயோசனத்துக்கு வரும். அவைகள் அப்பிரயோசனமென்னில், கருத்தா ஞானமயனென்பது கூடாது. இதற்குப் பிரமாணம்-ஏசுமத நிராகரணம். "அறிகிலை நரர்க்காய் வேண்டி யளித்தனன் மிருகமாதி- யிறையவனென்று யோரீ யீன்றிட மலமீ தாருஞ்- சிறுபுழு விரையுறுதென் செய்குவை யதனை நோக்க-வறிவரு நுணிய தேகி யனந்தநீ யவையென் செய்வாய்." என்பதனாற்காண்க.

வாதியுத்தரம். சீவன்களிலே சிறியவைகளெல்லாம் பெரியவைக்கு இரையாய் ஒன்றுக்கொன்று வேண்டியிருத்தலின், எவையும் பாரம்பரியத்தில் மனுஷிருக்கு உபகாரமாகப் படைத்ததே. மேல்விடை. வேங்கையாதி மாந்தர்க்கு ஆசு அருள்வது எனை-எ-து-மனுஷிருக்கு உபகாரமாகப்படைத்த மிருகவர்க்கத்துள்-சிங்கம்-புலி-யானை-கரடி-பாம்பு-தேள்- முதலியவைகள்

மனுஷிருக்கு இதபிரயோசனத்துக்கு வாராமல் வருத்துதலுங் கொல்லுதலுஞ் செய்தலால் உபகாரமாகப் படைத்ததென்பது கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம். கருத்தா ஆதியிலே ஒரு மனுஷனைப்படைத்து மிருகாதிகளும் அவனுக்கு அடங்குவனவாகப்பண்ணி இன்னபடி நடவென்று ஒரு புத்தியுங் கூற; அவன் அந்தப் புத்தியின் வழி நடவாமல் தவறு செய்தலால், மிருகாதிகள் உனக்கு அடங்காமற் போகவென்று சபித்தலின், அவனுக்கும் அவனது சந்ததியாகிய மனுஷிருக்கும்மிருகாதிகள் அடங்காமற் போயின. மேல்விடை. அச்சாதிகள் அவர்சொற்கு அடங்குமாறு என்-எ-து-அங்ஙனம் சாபத்தால் மிருகாதிகள் அடங்காவிடின் ஆடுமாடு எருமை பன்றி நாய் கோழி முதலிய சில சீவன்கள் மனுஷிருக்கு அடங்குதலால் சபித்தது பொய்யாம். சாபந்தவறிற்றென்னின், கருத்தா அசத்தனும். ஆதலிற் சபித்ததேயில்லை. இதற்குப்பிரமாணம்-ஏகமதநிராகரணம். "வாய்திறந்தலறும் வெங்கை வல்விட முமிழ்பாம்பாதி-நேயமற் றெவர்கூற் றுய நிகழ்த்தெ னுலகத்தந்நாட்-டேபவ ஞதிக் கோதுஞ் சொன்னெறி யடங்கா தென்னி-னுய்கோ வாதிமாந்தர்க்கடங்கிய

விதமென் கொல்லோ,,என்பதனுற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அங்ஙனஞ் சாபந் தவறி ற்றென்பதில்லை. மனுஷருக்குப் புலியாதியள் அடங்காமலும் மாடு முதலிய அடங்கவுங் கருத் தாவினது சாபமே. மேல்விடை. இம்முறைபடம் காக அடைந்து ஒரோர்கால் திரிவதுஎன-எ-து- நீ இங்ஙனங் கூறிய முறைமையும் பழுதுடைத் தாக, ஒருகாலத்திற் பாம்புமுதலியன ஒருவனு க்கு அடங்குதலினாலும் பசுமுதலியன ஒருவ னைக்கொல்லுதலினாலும் அதுவுங்கூடாது. ஆ தலின், மனுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிக ளைப்படைத்ததேயில்லை. இதற்குப் பிரமாண ம்-ஏகமத நிராகரணம். "சொல்லினனற்கற் சா தி யடங்கவுந் துயரஞ் செய்தே கொல்லமற்றை யவுமீச னென்றிடிற் கொடுநா காதி-நல்லவா வோரோர் காலத் தடங்கலா னவிலச் சாதி-யல் லல்செய் திடலாற் றீயோ யறைந்த சொற் ப ழுதே யாகும்,, என்பதனுற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அங்ஙனமாயில், கருத் தாபட்சவாதியாம் சர்வ சீவன்களையும் ஒரு ப டித்தின்றி உளர்த்த யோனியாகவுந் திரியக்கு யோனியாகவும் படைத்தமையால். மேல்வி டை. உயிர்கள்முன் செய் கருமத்தன்றால் வே

சும் அசுராதியரு உறல் உண்மை உன்சொல் பிழையாம் அன்றே-எ-து-ஆன்மாக்களெல்லாம் ஒருவர்க்கு ஒருவர் அநாதி சென்மாந்தரங்களிற் செய்த இதாகிதங்களினுண்டாகிய புண்ணிய பாவத்தினாலே இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சராசரவடிவங்களைப் பொருந்துதல் சத்தியம். ஆதலின், உன்னுடைய வேதம் சத்தியவேதமாகாது அசத்திய வேதமாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகம். "புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்-பலவிருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்-கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்-வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்-செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து-ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேனெம்பெருமான்.,, என்றும் மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) ஈசுரன் மனுவிருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்தானென்பது அசத்தியமென்றும், ஆன்மாக்கள் கன்மத்தால் நானுருவம் பெற்றது சத்தியமென்றும், கூறியது. (௬)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி வாமி கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் ஆன்மாக்களெல்லாம் கன்மவசத்தினாலே சராசரவடிவம் அடைந்தார்களென்றும், கொலையினாற் பாவம் உண்டென்றும், கூறியது ஒக்கும். ஏகமதவாதி கூறிய உரைபழுதாம். கொலையினாலே பாவம் உண்டாயினும், சிறிது இடத்து உண்டு. சிறிது இடத்து இல்லை. அது வும் மேலே உம்முடைய வசனத்தினாலே தானே அறிவிக்கின்றேன். நீர் இப்பொழுது இந்த ஒருவினாவிற்கு உத்தரம் கூறல்வேண்டும். அஃது யாதெனில், சராசரங்களெல்லாம் சீவனென்றீர். அவற்றுள் அசரமாகிய மரமுதலிய சீவன்களை நீர்கொன்று அருந்துகின்றீர். அவற்றால் உமக்குத் தோஷமில்லாதது என்னை. கூறும் என்ன, மேல் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

பிழைபுறுதல் சிறிதசரக் கொலையதனாற் *
சரக்கொலையிற் பெருகா திங்கு *
விழிவுதரும் பருவமடை தலினாற்கி *
ராதியைந்து மியுந் துய *
வழகியவா னாயின்றேன் கிழெனமே *
லாவர்குறைந் தடைபா வத்தான் *
முழுமலப்பன் றியையருந்தும் புலையர்யன்றிக் *
குறம்பருவ முறையினாமால். *

அசரக்கொலையதனால் பிழையுறுதல்சரக்கொலையில் பெருகாது சிறிது. எ-து-சராசரமெல்லாம் சிவனுதலில் அசரகொலையினானும் பாவம் உண்டென்பது நிச்சயம். பாவம் உண்டாயினும்; சரக்கொலையிற் பாவம்போல மிகுதியில்லை. கிஞ்சித்பாவம்.

மேல்வினா. சீவன்களெல்லாம் சமமாயிருக்க அசரசீவகொலையிற் பாவங்குறைந்திருப்பானேன். மேல்விடை. இழிவுதரும் பருவம் அடைதலினால் இங்ஙன்-எ-து-அந்த அசரசீவிகள் இங்ஙனங்கூறப்பட்டஎழுவகைத் தோற்றத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடைய வாதலினால், பாவங் கொஞ்சமே.

மேல்வினா. அப்படிப்பருவத்தினது உயர்ச்சிதாழ்ச்சியாற் பாவம்ஏறிக் குறைந் திருப்பதற்குத் திட்டாந்தம் யாது. மேல்விடை. கிராதி. ஐந்தும்ஈயும் தூயஅழகியஆனான் அயின்றோன்கிழென மேலாவர் குறைந்து அடை பாவத்தால் முழுமலப் பன்றியை அருந்தும் புலையர் -எ-து-பால்- தயிர்-நெய்-கோசலம்- கோமயமென்னும்பஞ்சகௌவியங்களையும் உலகின்கண்வழங்கா நிற்கும் நிர்மலதேகியென்னுஞ் சிறப்பினையுடையபசுவினது மாமிசத்தைப் புசித்

தோன் தாழ்ந்தகுலமாக அவனினும் உயர்ந்தகுலமென்று சொல்லப்படாநிற்பர்கள் முழுமலதேகியாகிய பன்றிமாமிசத்தைப் புசியாநிற்குஞ்சண்டாளர். பன்றிக்கொலையாற் பாவங்குறைதலின்.

மேல்வினை. பன்றியிற் பாவங்குறையவேண்டியதென். மேல்விடை. பன்றிக்குஉறும்பருவமுறையின் ஆமால்-எ-து-பன்றி மிருகவர்க்கத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடையதாகையாலெனக்கொள்க. பசு பஞ்சகௌவியங்களையும் வழங்கும் நிர்மலதேகி என்பதற்குப் பிரமாணம்-திருநாவுக்கரசு நாயனார்தேவாரம். "ஆவினிலைந்து மமர்ந்தாய் நீயே யளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே-பூவினி னாற்றமாய் நின்றாய் நீயே போர்க்கோலங் கொண்டெயிலெய்தாய் நீயே நாவி னடுவுரை யாய்நின்றாய் நீயே நண்ணிய டியென்மேல் வைத்தாய் நீயே-தேவ ரறியாத தேவ னீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ" என்றும்-சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் "மானவயு ரித்தனைக்கொண் டங்கமணிந் தவனை வஞ்சர்மனத்திறைபு நெஞ்சனுகாதவனை-மூவருருத்தனதா மூலமுதற்கருவை மூடுகிடுமால்விடையின் பாகனைப்பாசுபதப்-பாவக

யின்றிமெய்யே பற்றுமவர்க்கமுதைப் பானறு
நெய்தயிரைந் தாடும் பரம்பரனைக்-காவலனை
க்கிறையென் றெய்துவ தென்றுகொலோ கார்
வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே,, எ
ன்றும் சிவதருமோத்தரம். "இங்கு மின்சுவை
மீயுமி றைஞ்சுவார்க்-கங்கு மின்ப மடைகைக்
குங் காரணம்-பொங்கு தண்புன லுண்டுபுற் றி
ன்றுநன்-மங்க லந்தருங் கோவெனும் வான்
பொருள்,, என்றும் சிவஞானதீபம். "பொற்ப
மரும் பாற்கடலி னுற்பவமாஞ் சுரபி புகலில
தன் கோமயத்திற் கூவிளந்தா னுளவா-மற்புத
மாந் திருமகளவ் வில்வமதிற் பொருந்து மகி
லாரம் பளிதமத னளையதனி லுளவாங்-கற்பம
ருஞ் சாசமுத நவநீதத் தாதிக்குங் கதிருட
னே செந்நெலதன் பாலதனிற் றோன்றுஞ்-
சொற்பயில்குங் குலியமரை யுற்பலநீ ரதனிற்
றோன்றிடும் ரோசனையு மதனுதரத் துதிக்கு
ம்,, என்றும் காசிகாண்டம். "ஆன்குளப் படி
யிற் றோன்று மருந்துக டோயப் பெற்ற-ஆன்
பயி லியாக்கை கங்கை தோய்ந்ததா மருப்பி
னுச்சி-வான்புனற் கடவுட் பெரியா றிருக்கும்
வானிலவு கா லுங்-கூன்பிறை முடித்த செல்வி
கொம்பிடை வதிபு மாதோ,, என்றும் பெரிய

புராணம். "சிலமுடைய கோக்குலங்கள் சிறந்து தகைமைத் தேவருடன்-காலமுழுது மூலகனத்துங் காக்குமுதற்காரணராகு- நீலகண்டர் செய்ய சடைநிருத்தர் சாத்து நீறுதரு-மூலமவதாரஞ்செய்யு மூர்த்தமென்மூன் முடிவென்றே" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. பன்றி முழுமலந்தேகி என்பதற்குப் பிரமாணம். "எருத யேட்டிக் கிரண்டுதுலை யிட்டாற்போற்- பேறுயே னங்கோழிப் பேரிட்டு-மாறுத-புன்மக்கள் வாயிற் புலையாமலமிறைக்க-நன்மக்கள் கண்டு நகும்." என்றும் "பன்றிதன் மலமுண்டொலன் பாந்துறு துடலமெய்கு-மென்றிருந் தனையோ பேதா யிவைத்தது பருக்கு மாறே-னன்றியு நோய றுணலபத்திய மடையக் கண்டு-முன்றனு ருணைராய் நாளு புண்டனை மலமீதுண்மை" என்றும் "அசுத்தமா மலத்தை யேதின் றவற்றிறு ளுடலந்தாங்கு-மசுத்தமாம் பன்றி யாதி யருந்திமா றாகத் தாழு-மசுத்தருஞ் சுத்தர் போல வருவருப்புடைய ராகி-யசுத்தமா நிலத்திற் கிரை யாதிதீதென்ப தென்றே" என்றும் "கூறுநாய் கழுதை பன்றி கோழியு மலத்தைத் தின்னும்-வீறுடன் கழுதை நாயை விரும்பியே தின்றோ தென்

கொ-றேறியே தெளிந்து பார்க்கிற் றீதான ம
லமா மெல்லாம்- வேறுமோர் நரகத் தெல்லை
விதிக்கவு மிவர்க்கு வேண்டாம்" என்றும் "த
ம்மினு முயர்ந்தோர் கீழோர் தமதிலத் தறனு
ண் டாரே-லம்பவங் கவருங் கீழன் றவர்மன்ன
ப் புனலு முண்ணு-வியப்பலி தர்கடாங் கீசுகீ
ழினர்தம் மலத்தை யுண்டு-விம்முடற் பன்றி
யாதி விரும்பியுண் டுவப்ப தென்னே" என்று
ம் உருவனைவற் றாற்காண்க. பன்றியாதிகளை உ
ண்டோரும் புலையர் என்பதற்குப் பிரமாணம்
திருவள்ளுவர். "கொலைவினை யராகிய மாக்கள்
புலைவினையர்-புன்மை தெரிவா ரகத்து" என்று
ம் சிவவாக்கியர். "புலையரைப் புலைய ரென்னும்
புத்தியற்ற மாந்தரே- புலைய ரூர்ம லெம்புசிக்க
நாய்மீது புத்தியோ-புலைய ருக்கு மொக்குமு
ம்மை யென்றுரைத்த பல்லரும்-புலைய ராகி
நரகி னுட்புகுவ ரைய ராணையே" என்றும் "ஞ
ானி தெய்வ மிரப்பே யுழுவரவென்-றுய்
வானை நூலின் பயனறிவான்-பேய்வாழுங்-கா
டே கரப்பவர் தம் மில்லங் கடும்புலையன்-வீ
டே விடக்குண்பான் வீடு" என்றும் "பறைய
ரைப் பறைய ரென்று பறைந்திடு மனிதர் கே
ளீர்-பறையர்தம் மலத்தைத் தின்ற பன்றியைப்

புசிப்ப தென்றோ-துறையதே யாகு மந்தக் க
ந்தனைக் குலத்தினிட்டு-மறையவே வைத்துத் தி
னனுடனிதரே பறையர் கண்டீர்,, என்றும் "பு
லையென்னும் புலைநீரப் புனலென்னும் புனலி
லமூழ்கி-யலைகின்ற மூடமூட ரதவென்ன வறி
வென்ன- புலையன்றான் மலமுண்ணு மெமையு
ண்ணும் புலையர்க்குக்- குலமென்ன நலமென்
ன கூடுவென் றனர்கோடி,, என்றும் மற்றும்வ
ருவனவற்றாற்காண்க. பன்றி மிருகவர்க்கத்து
ள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடையது என்பதற்கு
ப் பிரமாணம் திருவிளையாடல். "அன்றியும்
பெருமை மிக்க வகைகில்யோ னிகளிற் றூயா-
தென்றமே லாக வோங்குந் தலைவநீ யிழிந்த
பொல்லாப்-பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெரு
ஞ் சாதிக் கெல்லா-மொன்றிய வுடைய தன்றோ
வுளத்திடை யோருங் காலே,, என்றும் மற்றும்
வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து)சராசரபேதம் உணர்த்துவா
ன்பருவத்தாற் பசுவுயர்ந்ததென்றும்,பன்றிதா
ழ்ந்ததென்றும்,கூறியது. (எ)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியை
நோக்கிப் பின்னும் வாமிகூறுகின்றான்.

பசுவும்பன்றியும் மிருகசாதியபேதமாயிருக்கப் பருவபேதம் வருவானேனென்றவளவில் அவனைநோக்கிட்டவுத்தரங்கூறுகின்றார்.

முறைமைதெரி யந்தணரும் புலையருமா *
னுடரெனலின் மொழிந்த வானுஞ் *
செறிமலப்பன் றியுமிருக மெனப்படுமாங் *
கவர்கொலையிற் றிகழா நிற்கு *
நிறைவினொடு குறைவெனவான் பன்றியிவற் *
றருங்கொலைக்க ணிகழும் பாவ *
மறிஞரிவை யெனக்கொலைமை யசரமதிற் *
குறைதருமென் றறைவ ரன்றே. *

முறைமைதெரி அந்தணரும் புலையரும் மானுடர் எனலின் மொழிந்த ஆனும் செறிமலப்பன்றியும்மிருகம்எனப்படும்-எ-து-வேதாகமவிதிகளை அறிந்த பிராமணரும் அவைகளை அறியாத புலையரும் மனுஷசாதியென்றுசொல்லப்படுதல்போல முற்கூறிய நிருமலதேகியாகியபசுவும் சமலதேகியாகியபன்றியும் மிருகசாதியென்று சொல்லப்படும்.-பாவம் ஆங்கு அவர்கொலையில் திகழாநிற்கும் நிறைவினொடு குறைவுஎன ஆன் பன்றி இவற்று அருங்கொலைக்கண் நிகழும்-எ-

து-இங்ஙனம் பாவமான து மனுஷிக்கொலைகளு ள் பிரமக்கொலையிலே ஏறியும் நீசக்கொலையி லேகுறைந்தும் இருத்தல் போல மிருகங்களுள் பசுக்கொலையிலேறியும் புன்றிக்கொலையிலேகு றைந்தும் இருக்குமெனக்கொள்க. இவையெ ன அசரமதில கொலைமை குறைதரும்என்று அறிஞர் அறைவர்-எ-து-இத்தன்மைபோலச் ச ரக்கொலையிலேபாவம்ஏறியம் அசரக்கொலையி லே குறைந்தும் இருக்குமென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர். (எ-று.)பிராமணரும் பசுவும் உயர்ந்த பருவத்தினையடைய என்பதற்குட்பிர மாணம்-சிவதருமோத்தரம். "அரனுதியொரு மூவ ரயரேசர் மருமானு-மொருவாம லுறை வார்க ளுமையாதிமடவாரு-மரிதாய மறையோ ர்க ளுடலாவினுடலார்வ-மொருவாது வழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரே." என்றும் காசிகாண்ட ம்."உறுபுல னடக்கி வேத நெறிவழி யொழுகி நின்ற-வறுதொழி லோரு மானுங் குலமொன் று மவருளாய்ந்து-மறுவறு மறையோர் தம்பா ன் மந்திர மனைத்தும் வைத்தேன்-பெறுறுவி டை யவிக ளியாவுந் தோமறத் தொகுத்துவை த்தேன்." என்றும்உருவனவற்றுற்காண்க.

(இதன்கருத்து)பிரமகத்தி தோஷத்தியிற்பா

வம் ஏறியும் நீசக்கொலையிற்பன்றிக்கொலையிற் பாவங்குறைந்தும் இருத்தல்போலப் பருவபேதத்தாற் சரக்கொலையிற் பாவம் ஏறியும் அசரக்கொலையிற்பாவங்குறைந்தும் இருக்குமென்று சாதித்தது. (அ)

பின்னும்வாதியைநோக்கிஅசரக்கொலை
யிற்பாவங்குறையுமென்பதற்கு மேலும்
ஓருத்தரம்வலியுறுத்திக்கூறுகின்றார்.

அன்றியுந் தாவரவுருவஞ் சரமதும்பாற் *
குறைப்பினுயி ரகலா பாவங் *
குன்றியுற வுண்மையவை குருவாதிக் *
களித்துணைவக் கொலைமை தன்னை *
யொன்றியுழ வாதியிற்சார் பாவமுந்தேய்ந் *
தழியுமன்னோர்க் கூட்டொணாது *
னன்றறிகண் ணப்பரினப் பனைசெருப்பா *
லுதைப்பதெவ னலமில்லோயே. *

அன்றியும் தாவர உருவம் சரமதுபோல் குறைப்பின் உயிர் அகலா பாவம் குன்றி உறல் உண்மை-எ-து- தாழ்ந்த பருவத்தினுமேல அசரக்கொலையிற் பாவங்குறைந்திருக்குமென்பதன்றியும், பின்னும் ஒருவிதத்தானும் அக்கொலையி

ற் பாவங்குறையுமென்று கூறப்படும். அது எ
திறமெனின், அசரவடிவங்களானவை சரவ
டிவங்களைப்போலக் குறைக்கருவிகொண்டு கு
றைக்குமிடத்து நாசத்தையடையாது பின்னு
ங் கிளைத்தெழுதலானும், தறித்தகோட்டினை ம
ற்றோரிடத்தில் வைக்க அதுவுந் தளிர்த்தலானு
ம், அக்கொலையால் வரும்பாவஞ் சரக்கொலை
யிற்போலாது குறையுமென்பதே சத்தியம். இ
தற்குப் பிரமாணம்- புலான்மறுத்தல் "மரக்
கோட்டைக் காதிவந்து வைத்தான் மரமு-மர
க்கோடுந் தானிரண்டாய் வாழுஞ்- சரிக்கின்ற-
வோருயிரின் கால்வாங்கி யோரிடத்தே வைத்
தான்மற்- றோருயிர்தா னுமோ வியம்பு" என்று
ம் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி அசரக்கொலையாற் பா
வம் அற்பமாய் வரினும் நாடோறும் வந்துகூ
டுதலாற் சீராந்தியத்தில் அநேகமாகச் சுமக்
கும். அஃதன்றியும், அசரமுயற்சியானுண்டா
குஞ் சரக்கொலைகளும் அனந்தமாதலின், அவ
ற்றினது பலத்தினை நீர் அனுபவியாது நீங்குமா
றெங்ஙனம். மேல்விடை. அவை குருவாக்கு
அளித்து உண அக்கொலைமை தன்றோடு ஒன்றி
உழவாதியில் வார்பாவமும் தேய்ந்து அழியும்.

எ-து-ஒரு விவேகியானவன் அசரபதார்த்தங்களை வேதாகமங்களில் இல்லறத்திற்கோதிய தருமம் வழுவாமல் தேவர் அதிதி அனல் தேசிகர் என்னும் நால்வகையோர்க்கும் முன்னூட்டிப் பின்னுண்பானாகில், அன்னங்காய் தழை முதலிய அசரக்கொலையால் வருந்தோஷமுமற்று உழுதல் கூலிவேலைசெய்தல் வாணிபஞ்செய்தல் சினமிகுத்தல் அசத்தியங்கூறல் வீடுதூர்த்தல் மெழுகுதல் நெருப்புமூட்டல் தண்ணீர்கவர்தல் நெற்குத்துதல் என்பனகூடப் பத்துவிதத்தான் வரும்பாவமும் அவ்வவகாலத்தில் நட்டமாதலின், அவனுக்குச்சுபீராந்தியத்திற் சுமக்கும்பாவமேயில்லை. இதற்குப்பிரமாணம்-சைவசமயநெறி-"தேவ ரதிதியன றேசிகர்க்கென் றட்டவன்னந்-தேவருலகத்தமுதமடைவீ,, என்றும்-சிவதருமோத்தரம்-"தலத்துழல் கூலி வேலை சந்தையிற் கொண்டு விற்கை-குலைத்தசொற் கூட்டுங் கோபமசத்தியங் கூறலுள்ளுறு-மலக்கிடன் மெழுகலங்கி யாக்கனீ ரரிசி யென்றே-யிலக்கணத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும்.,,அன்றியும்-"தேசுறு சிவாதி பூசைக் கெனவிவை தம்மைச் செய்யி-னாசயாம் பாவ பேதந் தம்மையே நாடிச்செய்யிற்-பாசமா நர

கபேதப் படுகுழி படுத்தி யென்று-மேசல்போ
லுழல்வித்தாசகுந் துயரினுக்களவு முண்டோ,,
-அன்றியும், "அட்டமுததனைச் சொன்ன நால்
வரு மருந்த வன்பா-லிட்டுமிக் கதனை யுண்கை
யமுதம் யாதே யுண்கை-கட்டமுங் கடுவு மாவி
கழிந்தவுன் காயந் தானு-மொட்டியே யுடலிற்
றோன்றும் புழுவுமென் றெழுக வோர்ந்தே.,,
அன்றியும், "இறவா திருக்கச் செய்யுமருந் தியா
தே யெனினு மில்லசத்துத்- துறவா திருந்தார்
மூவரொடுந் துய்த்தல் கடனே துயக்குற்றுப்
பிறர்சொல் பழியும் பேணுதே பெரியோர் தம
க்கு நாணுதே-சிறிது மிரக்கஞ் செய்யாதே தா
னே யருந்துஞ் சிதடனுமே.,, என்றும்-காசி
காண்டம்-"தேவர்தென் புலத்தோர் துறந்தவர்
க்களித்த சேடநல் லமிர்தினு மினிதா-மியாவ
ரேயெனினு மதிதிய ரிறந்தோ ரிலையவ ரிங்கி
வர்க் கின்றிக்-கூவல்போ லாழ்ந்த பாழ்வயி றத
னிற் கொட்டுதற் கமைத்த வெண் சோறு-நாவு
றை புழுவா மெனமறை யனைத்து நவின்றிடு
மென்பர்நன் குணர்ந்தோர்.,, அன்றியும், "உம்
பர்வேதியர் விருந்தினரை யூட்டி நுகரார்-தம்ப
சிக்கன றணிப்ப நனிதுய்த்த விவரை-வெம்பு
கண்டக ருளத்தின்மிக வெம்மை புரியுங்-கும்பி

பாகுநரகத்திடைக்குளிப்ப வெறிவாய்.'' என்றும் மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. இம்முறைமை மாமிசத்தை நிவேதித்தால் குருவாதிக்கு அற்பிதமாகாதோ. மேல்விடை. அன்னோர்க்கு ஊன் ஊட்டொணாது. எ-து- குருவாதிநால்வர்க்கும் மாமிசத்தை நிவேதிக்கவொண்ணாமையின், அதுசெய்தலிற் சரக்கொலைமை நீங்குதல் கூடாது. அதென்போலவெனில், ஒருவன் ஒருகுற்றஞ்செய்து அக்குற்றத்தைநீக்கும்பொருட்டு இராசாவைப் பிரார்த்திக்கச்செல்லுமளவில் அந்த அரசனுக்குப்பிரீதியில்லாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு போவனேயாகில், முன்பு அவன் செய்த குற்றமுந் தீராது பின்புந் தண்டிக்கப்படுவான். அதுபோலப் பிரீதியில்லாத மாமிசத்தை ஈசுராதி தேவதைகளுக்கு நிவேதித்தால், சரக்கொலைமையுந் தீராமல் அநற்பிதமாதலின் அதிபாதகமும்வரும்.

மேல்வினா. மாமிசம் ஈசுரப்பிரீதியன்றென்பது கூடாது முன்பு கண்ணப்பர் நிவேதித்திருத்தலின். மேல்விடை. நன்று அறி கண்ணப்பரின் நம்பனைச் செருப்பால் உதைப்பது எவன் நலம் இலையே-எ-று-கண்ணப்பர் மாமிசமிட்டு முத்திபெற்றாரென்பது சத்தியம். அது

போலப் பிறரும் மாமிசத்தை நிவேதித்தல் கூடாது. அதேயென்னில், கண்ணப்பர் பூர்வசன்மத்தில் செய்த தபோபலத்தினாலே ஒருகாலத்திற் காளத்தீசுரரைக் கண்டமாத்திரத்திலே பேயின்கட் பிடியுண்டா னொருவனுக்கு அவனது சரித்திரம் பேயின் சரித்திரமாகி நின்றதுபோலக் கண்ணப்பருடைய சரித்திரமெல்லாங் காளத்தீசுரருடைய சரித்திரமாக நிற்றலால்; அவர்க்கு மோக்ஷங் கைகூடிற்று. அவர் உன்னைப்போல ஒரு ஆசாரியனை அடைந்து இதுபாவம் இதுபுண்ணியம் இது செய்யலாம் இது செய்யலாகாது என்று ஒருகாலுங் கேட்டறிந்தவருமல்லர். அவர் முன்பு பழகியிருந்த பழக்கத்தைப் பின்னும் பத்திமிகுதியினாற் செய்தனர். அவர்போல ஒருவன் ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பானாகில், வாய் நீரால் அபிஷேகம்பண்ணிச் செருப்புக்காலால் உதைப்பதுஞ் செய்யவேண்டும். அப்படியுஞ் செய்யலாமென்று ஒருவன் நினைத்தானாகில், அவன்போய் விழும் நரகத்திலே பின் மீழ்வார் ஒருவருமில்லை ஆகலின் கண்ணப்பருடைய பத்தியை நீவிதியென்று பிரமாணித்தல் கூடாது. மிகுதியும் நல்லறிவுடையாத தீயோனே. (எ-று.)

(இதன்கருத்து.) எவ்விதத்தானும் அசரக் கொலையிற்பாவங்குறையுமென்றும், அக்கொலையும் ஈசுராதிபூசையாலே கெடுமென்றும், மாமிசம்நிவேதித்தல் அவர்களுக்கு ஆகாதென்றும், கண்ணப்பர்செயல் பத்தியென்றும், கூறியது. (அ)

பின்னும்வாதியைநோக்கிப்பத்திமார்க்
கத்தைவிதிபோலப்பிரமாணித்தல்கூடா
தென்றுமேலும்வலியுறுத்திக்கூறுகின்றார்.

நலந்தருதாதையைவதைத்து முத்திபெற்றோ
ருளரெனிலிஞ் ஞாலத் தூடே *
கலந்துமுத்தியடையுநர்க்கெல் லாமதுவோ *
கதியுலகங் கடந்த பத்தி *
வலந்தனைநீ விதியெனக்கூ றுதல் பழுதுன் *
றனையிமய வரைமா துக்கிந் *
நிலந்தனிற்பதி திரைமுதலாஞ் சத்திகட்கும் *
வரைவெனினீ நிகழ்த்த நீதே. *

நலந்தரு தாதையை வதைத்து முத்திபெற்றோர் உளரெனில் இஞ்ஞாலத்தூடே கலந்துமுத்தி அடையுநர்க்கு எல்லாம் அதுவோ கதி உ

லகங்கடந்த பத்திவலந்தனை நீ விதி எனக் கூறு
தல் பழுது. எ-து-உலகத்தின்கண் ஒரொருவர்
பத்திமிகுதியாற் செய்த சரித்திரங்களை நீவிதி
யென்று ஒருகாலும் பிரமாணித்தல் கூடாது.
அதேனெனின், சண்டேசுர நாயனார் பிதாவை
க்கொன்று முத்தியடைந்தாரென்றும், சிறுத்
தொண்டநாயனார் பிள்ளையை அறுத்து முத்தி
யடைந்தாரென்றும், அதுவே வழியாகப் பிற
ரும் பிதாவைக்கொன்றும் பிள்ளையைக்கொன்
றும் முத்தியடைவாரில்லை. அப்படிப்போல
இப்பொழுதும் ஒருவனுக்கு மிகுந்த பத்திவந்
ததாயினும், விசேடித்து ஒருகருமத்தைச் செய்
வதொழிந்து முன் ஒருவர் பத்திமையாற் செய்
தபடி தானுஞ் செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. பி
ன்னொருவன் முன்னோர் சரித்திரத்தைப் பிர
மாணித்தல் கூடாது. மேலும், விதிமார்க்கத்
தையொழிந்து பத்திமார்க்கத்தை ஒருகாலும்
பிரமாணிக்கவொண்ணாது. அதெப்படியென்
னில், ஒரேரியின்கண்ணே மிகுத்த வெள்ளமா
னது ஒருகாலையில் நடுவே முறித்துக்கொண்டு
சென்றதாயின், அதுவே ஏரிக்குக கலிங்கென்
று விடுவாரில்லை. ஏரியின் கடையிற் கலிங்குவி
டுவதே உண்மை. அதுபோலக் கண்ணப்பநா

யனார் முதலாயினோர் செய்த உலகாதீதமாய சிவானுக்கிரக வலியினையுடைய மிகுத்தபத்தி யை நாளும் விதியென்று கொண்டு ஈசுரனுக்கு நீ மாமிசம் நிவேதிப்பலென்பது மிகுத்த குற்றமென்று அறிவாயாக. இதற்குப் பிரமாண ம். "வெள்ளமிகுத் தேரிநடு வுடைத்தோடின துகலிங்காய் விடுகி லாரப்-பள்ளமடைத் திருபு றத்துங் கடைவிடுவ ருலகோரப் பரிசு போல-வுள்ளமிகுத் தறிவெழலாற் பத்திமிகுத்தமை யாளொருவர் செய்யிற்-றெள்ளுணர்வோ ரதனைவிதி யென்றுபின்னும் புரிகுவரோ தெளிவி லோயே,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்று ற்காண்க.

மேல்வினா. ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதித்த தற்கு விதியில்லையென்பது கூடாது ஈசுரபின் னமாகிய உமாபரமேசுவரிக்குப் பிரீதியாகை யால். மேல்விடை. இந்நிலந்தனில் பத்திரை முத லாம் சத்திகட்கும் வரைவெனின் இமயவரை மாதுக்கு நீ உளன்றனை நிகழ்த்தல் திதே-எ-து-தம்பனம் மோகனம் உச்சாடனம் வசியம் ஆகருஷணம் வித்துவேஷணம் பந்தனம் மாரண ம் என்று சொல்லப்பட்ட அட்ட கன்மங்களையு ங் குறித்து இந்நிலத்தின்கண் பத்திரையாதிய

அனந்தசத்திகளில் ஒவ்வொருசத்திகளை அர்ச்சி
ப்போரும் அச்சத்திகட்கு மாமிசம் நிவேதித்
தல் அயோக்கியமாதலின் அவர்கட்குச் செய்யு
ம் முறைமையே சத்தோபசாரஞ்செய்து அச்சத்
திகளது பரிசாரகபேதமாகிய பைசாசங்கட்கு
மதுமாமிசத்தை நிவேதிப்பார்களாதலின், எல்லா
ச்சத்திகட்குங் காரணமாய் உலகத்தின்கண் உயி
ர்களையெல்லாம் வளர்ப்பனவாகிய முப்பத்திர
ண்டறங்களையும் வளர்க்கும் பேரருளினையுடைய
உமாபரமேசுவரிக்கு நீ மாமிசம் நிவேதிக்கலா
மென்று சொன்னவார்த்தையே அநியாயம்.
இதற்குப் பிரமாணம்- "மண்டலத்துங் காளிமு
தற் சத்திகடே வர்களெவர்க்கும் வழங்குமுறு-
னண்டியிருந் துளபூத பிசாசங்கட் களித்துப்பவ
ரதனை நீயுங்-கண்டிருந்து முறைக்குறைத்தா
யதிபாவ மெண்கருமங் கருதினேன்-கொண்
டவண்சூழ் பூதாதிக் கிடுவரன்றிச சத்திகள்பாற்
குறுகா ரன்றே." என்றும் மற்றும் வருவனவ
ற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) பத்திமார்க்கத்தை விதிமார்
க்கம்போல நெறியாகக் கொள்ளொணாதென்
றும், சத்திபூசைக்கு மாமிச நிவேதனம் அயோ
க்கியமென்றும், கூறியது. (௬)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியைநோக்கிப் பின்னும்வாதி கூறுகின்றான்.

மாமிச நிவேதனம் சத்திகட்கு அற்பிதமாகாவிடினும்; அச்சத்திகளது பரிசாரகபைசாசங்கட்கு இடுதலினாலும், சரக்கொலைமை நீங்கும். எந்தக்குயவன் கூறினும் பானைவேகல் பிரமாணம்போலுமென்றாயாகில்; அதுகூடாதென்று மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

தீதிலசத் திகட்குந்தோ ரிடுமூனுண் *
டமரரன்றிச் செறிபூ தாதிக் *
காதலின்மற் றவையுணலா னகலினுமக் *
கொலைமுழு தகன்றி டாவான் *
மீதலத்து மசுராரிகாக் கருமுண்ட *
ரூனதனை விரும்பா ரென்றுஞ் *
சோதிமணி முடியமுதா சனர்சுரத்தன் *
மையிழுற்றூ சுரலரப் போலும். *

தீதிலசத்திகட்குந்தோர் இடும் ஊன் ஆண்டு அமரரன்றிச் செறிபூதாதிக்கு ஆதலின் மற்றவை உணலான் அகலினும் அக்கொலைமுழுது அகன்றிடாவால்-எ-து. குற்றமற்றபத்துரை

யாதி சத்திகளிடத்து அட்டகன்மங்களைப் பெறுவோர்கள் அவரது சமூகத்துள்ள தேவகணங்கட்கன்றிப் பூதபைசாசங்கட்கு மாமிசம் நிவேதிப்பதுண்டாயிருத்தலினன்றோ, நீ அவற்றினால் பாவம் நீங்குமென்பது கூறினை. அதுகூடாது. அவ்விடத்துண்டாகிய பூதாதிகளுக்கு மாமிசம்நிவேதித்தலால்அக்கொலையை நீங்கினுஞ் சிறிதல்லது முழுதும் நீங்காது. அதெப்படியென்னில், ஒருவன் தான்செய்த குற்றம் அற்பமாயிருக்கவும் அக்குற்றத்தை இராசாவைவழிபட்டு அவனது கருணையாற் றீர்த்துக்கொண்டானாகில்; இராசாவுக்குமிகவுந் துவேஷம் வருவதாகிய மிகுந்தகுற்றத்தைச் செய்தவன் இராசாவின் வாயில்காப்போன் அனுசரணையாற் றீர்த்துக்கொள்ளுதல் கூடாது. அவர்களாற் றீருமிடத்தும், கிஞ்சித்மிதஞ் செய்வதொழிந்து குற்றமுழுதும் பரிகரித்தல்கூடாது. குற்றமுழுதும் பரிகரிக்க நினைக்குமிடத்து அவர்களுக்குங் கூடவே தண்டனைவரும். அப்படிப்போல நாம் அசரத்தினால்வரும் அற்பபாவத்தை ஈசுரப் பிரீதிபண்ணித் தீர்த்துக்கொண்டோமாயின்; ஈசுரப்பிரீதியில்லாத சரக்கொலைத் தோஷித்தைச் சத்திபரிசனபைசாசங்களால் நீ

க்கிக்கொள்ளுவேமென்பது கூடாது. அந்தப் பிசாசகணங்களும் அந்தப்பிசாசகணங்களுக்கு அதிபதியாகிய சத்தியாதிதேவதைகளுந் தங்களுக்கு ஈசுரன் அமைத்த முறைமையாழிந்து ஏறக்குறைய நடந்தார்களாயின், அவர்களுஞ் சனனமரணப்பட்டுவருவாரென்பது நிச்சயம். இதற்குப் பிரமாணம்-சிவஞானசித்தி "யாதொருதெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வமாகி யாங்கே-மாதொரு பாகனும் வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்-வேதனைப் படுமிறக்கும் பிறக்கும்பின் வினையுஞ் செய்யு-மாதலானவைகளில்லா னறிந்தருள் செய்வனன்றே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. தூர்க்காதிசத்திகளுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பது யோக்கியமாயினும், வானுலகத்தின்கணிருந்து அமுதத்தையுண்ணுந் தேவர்களுக்கும் அவற்றினை நிவேதிப்பது அயோக்கியம். மேல்விடை. மீதலத்தும் அசுரர் இராக்கதரும் ஊன் உண்பர் என்றும் சோதிமணிமுடி அமுதாசனர் அதனை விரும்பார் சுரத்தன்மையபினால் புகரணாட்போலும்-எ-று-வானுலகத்தும் அசுர ராக்கத பூத பிசாசாதிகளே மாமிசபக்ஷணை யோக்கியர். பிரகாசம்பொருந்திய மணிமு

டிகளைத்தரித்துள தேவர்களாவார் அமுதபக்ஷ ணயோக்கியர். அத்தேவர்கட்கு மாமிசம்நிவே திக்கவொண்ணு தென்பதற்குப்பிரமாணம் அநுமானம். அஃதெங்ஙனமெனின், வானுலகத்துத் தேவர்கள் ஊனுண்பதில்லை. தேவத்தன்மையுடையவர்களாதலின். எங்கே தேவத்தன்மையுண்டோ அங்கே ஊனுண்பதில்லை, இங்ஙனம்பூசுரர்போலும். ஆதலிற் றேவர்கட்குமாமிசநிவேதனம் அநாற்பிதமென்றறிவாயாக.

(இதன்கருத்து.) சத்திகள்பரிசனபைசாசங்கட்கு மாமிசநிவேதித்தலாற் சரக்கொலைமுழுதும்நீங்காதென்றும், எவ்விடத்தும் அசுராதிகளுக்கே மாமிசம் அற்பிதமென்றும், தேவப்பிராமணருக்கு மாமிசம் அநாற்பிதமென்றும், கூறியது. (௰)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும்வாமி கூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனங்கூறிய அனுமானத்திலே தோஷமுண்டு வியாத்தி யின்மையின். அஃதெங்ஙனமெனின்-சபக்ஷமாகிய பிராமணரிடத்துத்தேவத்தன்மை யுண்டாயினும் புலாலுண்ணுமைநி

யமதில்லை - யாகத்தின்கட்புசித்தல் காணப்படுதலின். என்றவளவில உத்தரங்கூறுகின்றார்.

பூசுரருக் கிழிவிலையா கத்துயிர்கொன் *
றருந்தலின்விண் புகுதா நிற்பர் *
கோசமெடுத் துரைநவிற்று சிரியர்சிறார்க் *
கிதமதுபின் கொடுப்பான் முன்ன *
ராகமிகு துயர்விளைத்து மிதமதுவாப் *
பொருள்பெறலி னரியவேத *
வோசைமிகு பயருலகை யவர்வதைத்த *
சீவனும்பெற் றுய்தலாலே. *

யாகத்து உயிர்கொன்று அருந்தலின் பூசுருக்கு இழிவு இலை விண்புகுதா நிற்பர்-எ-து-பூசுரர் யாகத்தின்கண் சீவகொலைபண்ணிப் புலாலுண்டாராயினும், புலாலுண்டோர்கள் அடையும் பாவத்தினையடையாமல் அதனால் மிகுந்த புண்ணியராகித் துறக்கலோகமடையா நிற்பார்கள். ஆதலின், அன்னோர் ஒருகாலும் புலாலுண்டதேயில்லை.

மேல்வினா. பூசுரர் யாகத்தின்கட் சீவகொலை செய்தும் புலாலுண்டும் தாழ்வடையாது சொர்க்கமடையவேண்டியதென்? மேல்விடை. கோசம்எடுத்து உரைநவிற்று ஆசிரியர் சிறார்க்

கு இதமத்துப்பின் கொடுப்பான் முன்னர் ஆசுமி கு துயர்விளைத்தும் அது இதமா பொருள் பெறலின் அவர்வதைத்த சீவனும் அரிய வேத ஓசை மிகும் அமருலகைப் பெற்று உய்தலா லே-எ-று-புத்தகத்தின்க ணுண்டாகிய சத்தங்க ளைப் பள்ளியின்கட் சிறுவர்கட்கு ஓதுவிக்கும் உபாத்தியாயரானவர் அன்னோர்க்குப் பின்புசு கத்தை விளைக்கும் பொருட்டு முன்னர் அனே கங்குற்றமாகத் தோன்றும் துக்கங்களை விளை வித்தும் அவரது மாதாபிதாக்கள் அவற்றினை மிகவும் இதமாகக் கொள்ளுதலின் உபாத்தியா யரும் பொருள்பெற்றுச் சுகமடைதல்போலப் பூசுரர்யாகத்தின்கட்கொன்றசீவன் அப்பொழு து துக்கத்தையடைந்தாயினும் பின்புமிகவும் வேதவோசைமுழங்கு தலையுடையதெய்வலோக த்தையெய்திச்சுகமடைதலால்யாகம்புரிந்தபூசு ரரும்பரமேசுரனது அருளினலேவானுலகம்பு குந்துஉய்யாநிற்பர்கள். (எ-று.)

(இதன்கருத்து.) யாகத்தின்கட்பூசுரர்விதிபு ரிதலாற்பாவமில்லையென்றுகூறியது. (௰௨)

இப்படிச்சொன்னசைவசித்தாந்தியைப்பின் னும்வாமிநோக்கியாகநிமித்தம் இறந்தசீ

வன்சொற்கமடைவதுஎவ்விதத்தாலென
ன்றுவினவ, பேலுத்தரங்கூறுகின்றார்.

உய்ந்திடுமம் மகத்தவிமுன் பரன்கொளலா *
னவ்வூன்றாய்ந் துறலாற் சுத்தி *
தந்தமறை மந்திரராற் றழல்விடங்கெட் *
டுருவிருசகுந் தன்மைத் தவ்வூ *
னிந்தலடைவு புரியவுனக் கிருமறைகூ *
றுதியற்றற் கியம்பா நிற்கு *
மந்தவுரை யிறைமொழியன் றாரணத்துக் *
கதுவிருத்த மாகை யாலே. *

உய்ந்திடும்அம்மகத்து அவிமுன் பரன்கொளலான்-எ-து- யாகத்தின்க ணிறந்துள சிவன் சொற்கமடையும் அவ்விடத்து ருத்திராவிப்பாகம் முதற்கொடுத்து மற்றுள்ள தேவர்கட்குமுறைதவிராது பின்பு அவிப்பாகங் கொடுத்தலின். உருத்திராவிப்பாக முதலென்பதற்குப் பிரமாணம். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம் "கட்ட காட்டினடமாடுவ ரியாவர்க்குங்காட்சியுண்ணார்-சுட்டவெண் ணீறணிந் தாடுவர்பாடுவர் தூயநெய்யால்- வட்டகுண் டத்தி லெரிவளர்த் தோம்பிமறையவில்வா- ரட்டக்கொண் டுண்பதந்தோ மேனுமிவர்க் காட்பட்டோமே.,, என்

றும்-பெரியபுராணம். "மெய்யகனைற் பசுக்கொ
ள்ள வேவுறுமோ வெனுமன்பா- லைப்படமனத்
தினிடையினிலையமிக மென்றிடலாற்-செய்யம
றை வேள்வியோர் முன்புகருந் திருந்தவியி-னை
ய்யம்வரி சிலையவன்று ளிட்டவா மெனவினிய."
என்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினா. நன்றாயிற்று. முன்னர்த்தேவாற்
பிதமல்ல புலாலுணவென்று சாதித்தல்வேண்
டிப் பிராமணரைத் திட்டாந்தங் கூறினீர். அ
வர்கள் யாகத்தின்கட் புசிக்கின்றாரென்பது
கொண்டு இங்ஙனந் தேவர்களுக்குந் தேவாதி
பராகிய உருத்திரற்குமாகுமென்றீர். முதல் ஆ
காதென்ற தேது? இவ்விடத்து ஆகுமென்ற வி
சேடம்யாது? மேல்விடை. ஊன் றுய்த்து உறலா
ல்-எ-து-யாகத்தின்கணிருந்த மாமிசமும் யா
கமல்லாதவிடத்திருந்த மாமிசம்போல அசுத்த
மாகாமல் சுத்தியடைதலால்.

மேல்வினா. யாகத்தின்கணிருந்த மாமிசம்
யாதினாற் சுத்தியடைந்தது? மேல்விடை. சுத்தி
தந்தமறை எ-து அது வேத மந்திரத்தாற் சுத்
தியடையும்.

மேல்வினா. அப்படி மந்திரத்தாற் சுத்திய
டையிற் புலாலுருமாறி மரக்கறி ரூபமடைய

வேண்டும். அஃதின்மையாற் சுத்தியடைந்ததற்
கு அடையாளம் யாது? செம்பினிடை மந்திரா
ல் தழல்விடக்கெட்டு உரு இருக்குந்தன்மைத்தா
அவ்வாறே. எ-து மந்திரவாதகளாலே அக்கினி
உருவமிருக்கத் தக்கதாகச் சத்தம்பனை பண
ணினதுபோலவும் மந்திரத்தாற் றடைபட்ட எட்
டி அலரி முதலிய விடங்களெல்லாம் ஒருவரை
மிகக்கொல்லுந் தன்மை கெட்டதுபோலவும்
வேள்விக்கணிருந்த புலாலும் மாமிசத்தன்மை
கெட்டு நிருமலத்தன்மையடையும். அப்படி
யாதலின், அது உருத்திராதி தேவார்ப்பிதமாம்.
அதனாலே அந்தவுடலத்தின்கணிருந்த சீவனுந்
திவ்வியபோகத்தை அடையும். அப்படிப் பர
சீவகிதஞ் சாதித்தலின், வேள்விமுடித்த புரு
ருந் திவ்விய பதவிக்கனுகூலமாகிய சிறப்பினை
அடையாநிற்பார்கள். ஆகம விதியென்பதற்கு
ப் பிரமாணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதே
வாரம். "பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட்
டெரியோம்புஞ்-சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்
பலமேய-பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாழ்ச
டையானை-மறப்பி லார்கண்டீர் மையறீர்வா
ரே." என்றும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவார
ம். "சந்தியைத் திருத்தியாதே செறிவுடை

யடிமை செய்ய-வெந்தை நீ யருளிச்செய்யா
யாதுநான் செய்வ தெம்மானே-செந்தீயால் வே
ள்வி யோவாத தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே-யந்தி
யும் பகலுமாட வடியிணை யலசுங் கொல்லோ."
என்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் "ஒ
ருமேக முகிலாகி யொத்துலகந் தானாயுயர்வன
வு நிற்பனவு மெழுங்களுந் தானாய்ப்-பொருமே
வு கடலாகிப் பூதங்களைந் தாயப் புனைத்தவனைப்
புண்ணியனைப் புரிசடையி னானைத்-திருமேவு
செல்வத்தாற் றீமூன்றும் வளர்த்த திருத்தக்க
வந்தணர்க ளோதுநக ரெங்கும்-கருமேதி செ
த்தா டரைமேவு கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற்
கண்டுதொழு தேனே." என்றும் மற்றும்வருவ
னவற்றாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். இப்படி நீர்சொன்னது
சத்தியம். யாவனொருவனாகினுஞ் சரக்கொலைப்பு
ண்ணும்பொழுது அவற்றினை மந்திரோபதேச
த்தினாலே சுத்திபண்ணி அவற்றினானைத் தேவா
ற்பிதம் பண்ணமற் றன்னைக் குறித்துக் கொன்
று தின்றானாயின் அவன் நரகத்தழுந்துவனெ
ன்பது உபயமதசித்தமே. ஆதலால், நாமும் மந்
திரோபதேசத்தினாற் பசுவைச் சுத்திபண்ணி அ
தனான் புனிதமாதலின் மாதாவுக்கும் அவளது

சமுகத்துள்ள ஈசுராதி தேவதைகளுக்கும் நிவே தனம்பண்ணி அவ்விடத்து இறந்த பசுவை முத்தியடைவித்து நாமுந் தேவியுடைய பிரசாதங்கொள்ளுதலால் அவளுடைய பாதத்தை அடைதலுண்மையாதலின், உம்முடைய வேள்வி போலும் நம்முடைய வாமபூசை சரித்திரம். மேல்விடை. இந்த அடைவுடைய உனக்கு இரு மறைகூறுது - எ - று - நம்முடைய வேள்விபோலப் பசுப்பற்றத்து வாமபூசை பண்ணலாமென்று உனக்கு வேதவிதியின்மையின், அப்படிச் செய்தல்கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம். வேதவிதியில்லாததுகொண்டு நமக்கு ஒருகுறையில்லை. பசுப்பற்றுமாதாவுக்கு அற்பிதம்பண்ணலாமென்று வாமதந்திரவிதிதமுண்டு. மேல்விடை. இயற்றற்கு இயம்பாநிற்கும் அந்த உரை இறைமொழி அன்று - எ - று - அப்படி உனக்குச் சத்திபூசைபண்ணலாமென்று கூறியவாமதந்திரம் ஈசுரவாக்கியமன்று.

மேல்வினா. வாமதந்திரம் அநீசுரவாக்கியமென்பது என்னை? மேல்விடை. ஆரணத்துக்கு அநுவிருத்தம் ஆகையாலே. எ - று - நம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேதங்களுக்கு உன்னு

டையவாமதந்திரம் விரோதமாயிருத்தலினெ னக்கொள்க.

(இதன்கருத்து) வேள்விக்கணிறந்தசீவன்சொ ர்க்கமடையுமென்றும், அங்ஙனம் வாமதந்திரம் வேதவிரு யன்றென்றும், ஆதலின் அந்நூலை ஈசுவரவாக்கியமென்றும், கூறியது.

இப்படிச் சொன்ன சைவசித்தாந்தி
யை நோக்கிமேல்வாமி கூறுகின்றான்.

உம்முடையவேதத்துக்கு நம்முடையவாம தந்திரம் விரோதமாதலின் வாமதந்திரம் அநீ சுவர வாக்கியமாவதில்லை. வாமதந்திரத்துக்கு வேதம்விரோதமாதலின் வேதம் அநீசுவர வாக் கியமென்று கூறுதலும்; அவனைநோக்கி உத்த ரங் கூறுகின்றார்.

ஆகியவெக் கலைத்துணிவு மவற்றுளவற் *
றுளதெவற்று மடங்கா தாத *
லேகனுரை மறையாது மியம்புமவற் *
றுளதிருக்கென் றெவர்க்குஞ் சித்தி *
வாகுறவுண் டதைமறுமே லருளாலு *
கமவேத வழிவந் தோர்க்குண் *
டோகைதரும் பிரயசித்தி யொழிந்தவையு *
மவர்க்கெளிதென் றுளதுட் டேரே. *

ஆகிய எக்கலைத்துணிவும் அவற்றுள அவற்று
ளாது எவற்றும் அடங்காது ஆதல் மறையாதி எ
கனுரை-எ-து உலகின்கணுள்ள பலசமய நூல்
களும் மிருதி புராண கலைஞானிகளும் வே
தாகமத்தின் வழிநூல் சார்புநூல்களாதலானும்,
அவைகளில் முடிந்தபொருள்களை வேதாகமங்
கள் ஒரோவிடத்து எடுத்துக்காட்டுதலானும்,
வேதாகமதது ட்டுணிபொருள்கள் அவைகளி
ன் அளப்பரிதாய அத்தமாகையினானும், வே
தாகமங்களிரண்டுமே ஈசுவரவாக்கியம். அதெப்
படியென்னில், இராசாவின் வாயிற்கணக்கிற் கி
ராமவழிக்கணக்குகள் அளவிடப்பட்டு அக்கி
ராமவழிக்கணக்குகளின் இராசாவின் வாயிற்
கணக்குகள் அளவிடப்படாமைபோலு மென
க்கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம் சிவஞானசி
த்தி-"அருமறையாகமமுதனூ லனைத்துமுரை
க்கையினு லளப்பரிதா மப்பொருளை யரன
ருளா லுணர்க்க-டருவர்கள்பின் றனித்தனியே தா
மறிந்தவளவிற் றார்க்கமொடுத்தரங்களினாற் சம
யஞ் சாதித்து-மிருதிபுராணங்கலைகண் மற்று
மெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபுடையாறங்கம்
வேதாங்கஞ்-சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்
லுவதொன் றில்லை சொல்லுவார் தமக்கறையோ,

சொல்லொண்ணாதே.,, என்றும் மற்றும் வருவன வற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. எல்லாச் சமயங்களின் முடிபொருளும் வேதாகமத்தடங்குமாயின், எம்முடைய வாமதந்திரத்தை வேதாகமங்கள் சொல்லாமெவன்றது எப்படி? மேல்விடை. இயம்பும் அவற்றுளது இழுக்கென்று-எ-து- உன்னுடைய வாமதந்திரத்தை வேதாகமங்கள் சொல்லும். சொல்லுமிடத்துச் செந்நெறியென்று துதியாது கொடுநெறியென்று நிந்திக்கும். அஃதெனெனின், கொலைமைசூழ்தலின். இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். "நல்லாறெனப்படுவதியாதெனின் யாதொன்றுங்-கொல்லாமை சூழுநெறி.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அப்படி வாமதந்திரங் கொடுநெறியாகில், அந்நெறி நின்றோர்க்குத் தெய்வீகசித்திகள் உண்டாகாமற் போகவேண்டும். நாதாந்திகளாயினோர் சத்தியை அர்ச்சித்து அவளது கருணையால் அனந்த சித்திகளையடைந்து உலகின்கண்ணேவந்து விளையாடுதலின், வாயதந்திரம் செந்நெறியே. மேல்விடை. எவர்க்கும் சித்திவாகு உறஉண்டு அதை மதியேல்-எ-து- உன்னிலு முயர்ந்தோராகி வேதந்

சொன்ன தருமத்திலே நடக்கும் உட்சமயிகளு
க்கும் உன்னெறிசமான பாஷாண்டராகிய வே
தத்துக்கு அன்னியராகிய புறச்சமயிகளுக்கும்
உன்னிலுந் தாழ்ந்தோராய் உலகத்தின் கண்
ணே துர்த்தேவதை பூதபைசாசாதிகளை அனுச
ரிப்போர்க்கும் அவரவர் முற்செய்த கன்மபல
த்தினாலே அத்தேவதையை உண்டென்று கருதி
வைராக்கியங்களைச் செய்தலினால் அந்தத்தேவ
தைகள் தங்கள் தங்களுக்குண்டான சத்திக்கி
சைய ஒவ்வொரு சித்திகளைக் கொடுக்குமாதலி
ன்; உன் சமயத்துக்கு மாத்திரமுண்டாய் மற்
றோரிடத்தும் இல்லாவிடினன்றோ, சித்திபிரதா
ன்மாக நாட்டவேண்டும். சர்வரிடத்திலும் உ
ண்டாயிருத்தலின், அவற்றினைக் காரணமாக ம
தித்து வாதித்தலைவிடுவிம்.

மேல்வினா. சர்வரிடத்திலுஞ் சித்திகளுண்
டாகில், எல்லாச்சமயங்களுக்குஞ் சமமேயென்
னாது உம்முடைய வேதாகமஞ்சொன்ன தரும
த்திலே நடப்பது அதிகமென்று சொல்லுவ
னேன்? மேல்விடை. அருளால் ஆகமவேதவழி
வந்தோர்க்கு ஓசைதரும் பிரமசித்தி உண்டு-எ
து-திருவருள் துணையாக வேதாகமவழியை உ
ள்ளபடி யறிந்து அடைந்தோர்க்கு யாவராலு

ங்கிட்டுதற்கரிதாய நித்தியானந்தத்தைக் கொடுப்பதாகிய பரமசிவசித்தி கிடைக்கும். இதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானசித்தி. "அருளினா லாகமத்தே யறியலா மளவி னாலுந்-தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே-மருளெலா நீங்கக்கண்டு வாழலாம் பிறவிமாயா-விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்கலாமே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. சுத்தமுத்தி யடைந்தாலொழிந்து யாவனொருவன் அடையும்பதமுத்திகளுந் துன்பமேயல்லாதின்பமில்லை என்பனகுறித்து-ஒளைதரும் பிரமசித்தி யென்று கூறினாரெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். "தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்-மனக்கவலை மாற்ற லரிது." என்றும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தேவாரம். "செல்வ நெடுமாடஞ் சென்றுசே ணோங்கிச்-செல்வமதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற-செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய-செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே." என்றும்-திருமந்திரம் "ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங்-கழிந்தேன் கடவுளு நானுமொன் றானே-னழிந்தாங் கினிவருமாக்கமும் வேண்டேன்-செழுஞ்சால் புடைய சிவ

னைக்கண் டேனே" என்றும் சுந்தரமூர்த்திநாய
னார் தேவாரம். "விடையின்மேல வருவானை வே
தத்தின் பொருளானை-யடையிலன் புடையானை
யாவர்க்கு மறியவொண்ணு-மடையில்வானைக
ள்பாயும் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ச்-சடையி
ற்கங்கை தரித்தானைச் சாராதார் சார்வென்னே"
என்றும்-திருவாசகம். "நெறியல்லா நெறிதன்
னை நெறியாக நினைவேனைச்-சிறுநெறிகள் சே
ராமே திருவருளே சேரும்வண்ணங்-குறியொன்
று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்-கறியு
ம்வண்ண மருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே"
என்றும்-சிவதருமோத்தரம். "இம்முறைமையா
ரு மிறக்கணைத்துவர்-தம்மினு முயர்ந்தவர் ப
தத்தைத் தாமுன்னி-யெம்முறையானுமெய் யி
றுக்க வேணுதவே-செம்மைய செல்வமே சிவா
னு பூதியே" என்றும்-தத்துவாமிர்தம்-"மூவ
ரேமுதன் மொழிந்திடு மிமையவர் பதமுஞ்-
சாவ தொடுறு சனனமென் சாகரத் தழுந்தி-
மேவுபாதியிற் பட்டுநாண் மிகுதியுற் றழியுந்-
தேவர் தம்பதந் தீதென மிகவெறுத்தனனால்"
என்றும்-சொரூபானந்தசித்தி. "ஆதலா லறிய
மறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் நி
ன்ற-பேதமில் பிரமமொன்றுமே காண்பான்

பேறும்பே ரின்பமாய்ப் பிறத்தல்-சாதலற்றி ருக்கு மகனையோர் வருத்தமின்றியே சாரலா யிருக்க-வாதரித்தறியா ரற்பமே விரும்பி யன ந்தனுக் கத்திலே யமைவார்.,, என்றும் மற்று ம் வருவனவற்றாற்காண்க. இத்தன்மையுடைய ன வேதாகம நெறிகளாதலின், அவைகளே அ றுகமென்றதெனக்கொள்க.

மேல்வினு. ஆனல் உமக்குப் பிரமஞ் சித்தி க்குமாயின் அச்சித்தி அப்பிரத்தியக்ஷமே. எம க்கு உண்டாகிய பிரத்தியக்ஷ சித்திகள் உமக்கு ண்டாகா. மேல்விடை. ஒழிந்தவையும் அவர் க்கு எளிதென்று உளத்துள் தேரே-ஏ-து-வே தஞ்சொன்ன தருமத்திலே நடந்து பூரணவஸ் து சித்தியடைந்தோர்க்குக் கைவசமாகாத சித் திகள் உலகத்தின்கண்ணே இல்லை. அஃதெங்ங னமெனின், பூச்சக்கிரவர்த்தியாகிய ஒருவனுக் கு ஓர் கிராமமணியவிசாரணை இன்மையால், அ ந்தக்கிராமாதிகாரம் அவனுக்கு உண்டென்றும் இல்லையென்றுஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை. அ துபோலுமெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமா ணம்-திருவாசகம். "பண்ணின் மாயை யறுத்து வருத்த மயக்கறு மாகாதே வானவ ரும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே-கண்

ணிலி காலமனைத்தினும் வந்த கலக்கமறு மாக
தே காதல்செய்மடி யார்மன மின்று களித்
திடு மாகாதே-பெண்ணைவி டாவென்னை நாமே
ன வந்த பிணக்கறு மாகாதே பேரறி யாதவ
னேகபவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே-பெண்ணி
லியாகிய சித்திகள் வந்தெனை யெய்துவ தாகா
தே யென்னை யடைப்பெரு மானருளீச னெ
ழுந்தரு ளப்பெறிலே." என்றும் பட்டணத்து
ப் பிள்ளைபாடல். "பொருளுங் குலமும் புக
ழுந் திறனு-மருளு மறிவு மனைத்து-மொருவர்
க்-கருதாவென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொ
ல்லை-மருதாவென் பார்க்கு வரும்." என்றும்
அனுபவசாரம். "அறமு நலகிரம் பொருளு-
னின்பமு மருந்தவங் களுநல்குந்-துறவுங் கல
வியுந் துணிவொடு நிலைமையுந் தூய்மையு மிக
நல்கு-நிறமு நீர்மையு நினைந்தவை முழுவது
நிகரில்வீடது நல்கு-மறிவ னாவெழ லொழிய
வங் கவைநினைந் தழுபவ ரதிவென்னே." எ
ன்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) வேதாகமம் ஈசுரவாக்கிய
மென்றும், அவற்றின்வழி நடப்பதே செந்நெ
றியென்றும், பூரணவஸ்து சித்தமே சித்தியெ
ன்றும், கூறியது. (யச)

இப்படிச்சொன்ன சித்தார்த்தியை
நோக்கியேதும்வாமி கூறுகின்றான்.

உம்முடைய வேதாகமவழிப்படி நடந்து ளோர்க்குப் பூரணவஸ்து சித்திக்குமென்று நீர் சொல்லுவதே யொழிந்து நம்முடைய வாமத ந்திரானுசாரணைபோல உமக்கு அந்தவஸ்து உடனே பிரசன்னமாவதில்லை. ஒருவன் கூழே னுங் காடியேனும் பசிக்கு உதவினதே தேவா மிர்தமென்பது போல உம்முடைய வேதாகம வழி நின்று வஸ்து சித்திக்குமோ சித்தியா தோவென்று பிரயாசப்படுவதிலும் வாமதந்தி ரத்திற்சொன்னபடி நின்று சத்தியை ஆராதித் து எளிதிற் சித்தியடைவதே விவேகமென்றுகூ றுதலும், அவனுக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்திலைகொல் கீழ்நெறிசேர்வதெளி *
துயர்மனையுஞ் சேரக் கிட்டா *
சார்ந்திடின் வேண்டியதருமாற்றனைத்தருமெம்
பிறைபடிவன் டனிற்சார் வாய்ப்பின் *
போர்ந்திடுமென் கருமிகள்சார் வுன்னதுலோ *
கிதன்மகிழும் பெரியோய் ஞானங் *
கூர்ந்தவர்வான்சிறப்பெனினுங்கொலையின்வரு
மெனிற்கடையாக் கொள்வ ரன்றே. *

தேர்ந்திலைகொல் கீழிறொடு சேர்வது எனி து உயர்மனைடுஞ் சேரக்கிட்டா சார்ந்திடின் வேண்டிய தருவால் எம்பிறையும் தனைத்தரும்இ வண்டனிற் சார்வாய்ப் பின் பேர்ந்திடும் எண்க ருடிகள் சார்வு உள்ளது.எ-து-இங்ஙனம் கூறிய வற்றுள் ஒன்றும் இதனை நீடிகவும் விசாரியாது கூ றினை. அஃதெங்ஙனமெனின், இப்பூமியின்கண் ஒரு புலையனைக்காண்டலும் அவனது நட்புக் கொள்ளுதலும் அரிதல்ல. எளிதிலாகும். அவனா ற் பெறும்பயனும் புல்விறகு முதலியகருமமா ம். தேசாதிபதியைச் சினேகித்தல் ஒருவர்க்கும் எளிதிற்கூடாது. அவனது வாயில் மந்திரியாதி யோர்களை ஒருவன் அனுசரித்துச் செய்கிற உ பசாரத்தளவில ஏககாலத்தாயினும் அனேககா லத்தாயினும் இராசசமுகங்கிட்டுதல் செய்வன். அப்படி அந்த ராஜாவை அடைந்து அவனது சி த்தம்வர நடந்தானாகில், அவனைத் தன்போலத் தேசாதிபதியாக்குவன். அப்படி எம்முடையக ர்த்தாவை யாவனொருவன் கருதிச் சுருதி குருசு வானுபவ சித்தமாக அடைந்தானாகில், அவனைத் தன்மயமாக்குவன். அதுவன்றி, இவ்வுலகின்கண் ஒருபகுத்துவம்போலக்காட்டி அவற்றினால் தமி துசரீரத்துக்கு அருந்தல் பொருந்தலையும் கீர்த்

றியையும்பிறராலடைந்தும் அச்சரீராந்தியத்து அழிவனவாகிய தம்பஞறு அட்டகன்மங்களை ஒரு பொருளாகக்குறித்தபுல்லறிவாளர் அனுசரிக்கும் நெறிகாண் உன்னுடைய வாமதந்திராதி கொடுநெறிகள். இதற்குப் பிரமாணம். "வலிதொருபுலையன் றன்மனைக் குயர்ந்தோர் வரினெதிர் தொழுதுபுன் கருமஞ்-சொலுமுனமுடிப்ப னமைச்சரா திகளாற் றுரைதனைப் பலபகலடைந்தோர்க்-கலகில்வாழ் வருள்வ னெனத்தமை நினைந்தோர்க் கருள்வர்புன் றேவரெண் கருமங்-குலவுமீ சனுந்தனே னடியராற் றனையே குறுகினர்க் கருளுவன் றனையே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினு. ஆனல் வாமதந்திரத்தை அட்டகன்மங்களை இச்சித்தோரன்றி மோக்ஷத்தைவேண்டிய ஞானிகள் அனுசரியார்களோ? மேல்விடை. உலோகிதன் மகிழும் பெரியோய் ஞானங் கூர்ந்தவர் வான் சிறப்பெனினும் கொலையின் வருமொழிக் கடையாக் கொள்வர் அன்றே. எ-து- கொலையாதிகட்கு அஞ்சாமை செய்தலினுனும், சத்திபூசையின்கண் அனேகஸ்திரீ கணங்கள்சூழ நடுநாயகமாய்த் தோன்றிக்களித்து விளையாடுதலினுலும் உனக்கொருவர் நி

கரில்லையென்றும் நீயே என்னுடைய பிராணசி நேகனென்றும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை வல க்கைதாவென்றும் உலகின்கண் மூடருளெல்லா ம் முழுமூடனாகிய உலோகாயதனுமேலே மகிழப் பட்டுள்ள பெரியோனே! கூறுதும். கேட்பாயா க. ஆருடஞானத்தையுடைய நாதாக்கள்மோக்ஷ மெளிதிற் கிடைப்பதாயினும் ஒருகொலை மு ன்னிலையாகக் கிடைக்குமாயின் அதனைக்கடை யான மோக்ஷமாகக் கைவிடுவராதலின், இங்ங னம் கொலைமுன்னிலையாக மறுமைக்கண் நரக த்தைவிளைக்கும் அட்டகன்மங்களைத் தருவதா கிய உன்னுடைய கொடுநெறியை ஒருகாலும் விரும்பார்கள். (எ-று.) உலோகாயதன் மகி ழும் பெரியோய் என்பதற்குப் பிரமாணம்- சிவஞானசித்தி. "வாழ்வே வல்லை வாமிவலக் கைதா வென்னு யிர்க்குத்-தோழனீ யுன்னை யொப்பார் சொல்லிடி னில்லைகண்டாய்- கோ ழைமா னுடர்தீ தென்னுங் கொலைகளை வாதி கொண்டே-சூழ்வார் குழலார் மொய்ப்பச் சுடரெனத் தோன்றி னாயே," என்றும் மற்று ம் வருவனவற்றாற்காண்க. கொலையான் வரும் பேற்றைக் கடையாகக் கொள்வரென்பதற்கு ப் பிரமாணம்-திருவள்ளுவர். "நன்றாகு மாக்

கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்- கொன்றாகு மாக்கங் கடை.,, அன்றியும், "அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற-னுயிர் செகுத் துண்ணாமை நன்று.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. ஞானிகள் அட்டகன்மநெறியை வேண்டார்களென்பதற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரம். "வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர்-வேண்டுவார் கன்ம நல்லிசை யார்ச்சிப்போர்-வேண்டார்கள் கன்ம மிகுசிவ யோகிகள்- வேண்டார்கள் கன்மம் விழுமியோர் தன்பே.,, என்றும்- புலான்மறுத்தல். "இம்மைப் பயனு மிருநாலு கன்மங்க-டம்முட் குறித்தூன் கொடுபூசித்-தம்மார்க்கஞ்-செய்வ தலது சிவஞான வாரிதிசேர்ந்- துய்யுமவர்க் காகா வுணர்.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) துர்த்தேவதா பிரசன்னமெளிதென்றும், அதனான் வரும்பயன் மிகவுஞ் சிறுமையினையுடைய அட்டகன்மங்களென்றும், அதனை அனுசரிப்போர் மிகவும் புல்லறிவுடையோரென்றும், சிவப்பிரசன்னம் மிகவும் அருமையுடையதென்றும் அதனான் வரும் பயன் மோக்ஷமென்றும் அதனை அனுசரிப்போ

ர் மிகவுமுயர்ந்ததத்துவஞானிகளென்றும், கூறியது. (மரு)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியை
நோக்கமேலும்வாமிகூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனம் தத்துவஞானிகள்கொலைசெய்தலும் புலாலுண்டலுஞ் செய்யாரென்பது கூடாது. அதேதெனனில், உலகத்திற்கணுண்டாகிய ஞானநூல்களெல்லாம்ஞானிசரித்திரம் அக்கினிக்கொப்பென்றுகூறுதலான். அக்கினியின்கண் யாதொரு மலாதிகள்சார்ந்ததாயினுஞ் சுட்டுநீறுக்குதல்போல ஞானியானவனும் யாதொரு புசிப்புவந்தடைந்த காலையினும் நன்று தீதென்றுபாராமற்கொண்டுஞானத்கினியாற்றகனம் பண்ணிப்போடுவன். ஆதலின், ஞானமில்லாதவரே புலாலுணவு விடவேண்டும்-ஞானிக்கு அஃதில்லையென்றுயாகில்; அவ்வுரை பழுதென்று மேலுத்தரங்கூறுகின்றார். *

அன்றழற்கொப் பறிஞரெதி ரருவினையைச் *
சுடுதலினு லன்றி யாதுந் *
தின்றன்மரு ளருளினர்வீட் டமுதுளநீ *
ராடியுண்போர் திகழ்ந்தித் தாளைக் *

கன்றியெரிக் குதவிலக்க விலவுனிற் *
சிலவிலக்கிக் கசிந்து நீயோ *
ரொன்றருந்த லெவனையொருவன் றரவுணினூன் *
கொலைதடுத்தாண முரைத்திடாயால். *

அன்று அழற்கு ஒப்பு அறிஞர் எதிர் அரு வினையைச் சுடுதலினால் -எ-து- அக்கினிக்குச் சமானம் ஞானியென்பதொக்கும். அதுகொண்டு நீகூறியதுஅருத்தமன்று. மற்றெங்ஙனமெனின், ஞானியானவன் சஞ்சிதகர்மத்தைக் குருகடாக்ஷத்தாற்போக்கிப்பிராரத்தகன்மத்தை எடுத்தஉடலின்கண்ணே அனுபவித்துத்தொலைத்துமேலுமொருசனனத்துக்குஏதுவாகவரும் ஆகாமியகர்மத்தைத் தற்போதமிறந்தவிடத்து உண்டாகியஞானாக்கினியாற்சுடுதலின்; அக்கினிக்கொப்பென்பர். இதற்குப்பிரமாணம் -சிவப்பிரகாசம். "எல்லையில்பிறவி நல்குமிருவினையெரிசேர் வித்தி-னொல்லையி னகலு மென்றவுடற்பழவினைக ளூட்டுந்-தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றுரு வினைக ளுண்டே- லல்லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்து போமே." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. அன்றியாதும்தின்றல்மருள்-எ-து-அல்லதுயா

தொருபதார்த்தமுந்தள்ளாது புசிப்பான் ஞானி யென்றவிடத்து, ஒருவர்மலாதிகளையிடினும் தள்ளாது புசித்தல்வேண்டும். அப்படிப்புசித்தத னாற் குற்றமியாதெனின், அங்ஙனஞ்செய்தல் மி குதிப்பமறியாமையினைத் தருவதாகிய வைத்திய மென்னப்படுமாதலின், அறிவுடையோர்க்கு அ றியாமைகூறுதல் மிகவும்பழுது. ஞானியானவ ன்யாரெனின், -அருளினர் உளநீர் ஆடி விட்ட முது உண்போர்-எ-து-ஞானிகளெனப்படுவோ ர் அந்தக்கரணம்புறக்கரணமடக்குதல் ஒருவழி ப்படுதல் பொறையுடைமை ஞானமடைதல் சத்தி யங்கூறுதல இன்சொற்கூறுதல் தானஞ்செய்த ல் உயிர்கட்கிதஞ்செய்தல் ஆதியானமானதீர் த்தமாடிமுத்தியாகிய அமுதினைஉண்டிருப்போ ரெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம். காசி காண்டம். "சத்தியந் தானஞ்சமதம மின்சொ ற்சாற்றுத லொருவழிப் படுதல்-புத்தியே மு தல கரணமோர் நான்கு மடக்குதல் புலன்கள் போம் வழியி-னுய்த்திடா தடைத்தல் பொறை திட ஞானமுயிர்க்கெலாந் தண்ணளி புரித-லி த்திற மனைத்து மானத திர்த்த மெனவெடுத் தி யம்பினர்மேலோர்." அன்றியும் "உரைப்பருமா னத தீர்த்த மோதிடிற்-சுருக்கமின் ஞானநீர்

ஸோமநாதம்

நோய்தகன் மதிற [illegible] விருப்பொரு வெறுப்பென
விளம்பப் பட்ட [illegible] கருப்பகுதி நிடலங் க
ழுவு பெடன்படுவே" [illegible] மொழிக் க
ரிவை. "பதிற்றுய [illegible] சகலபல் இ
யரிகட் கெல்லா- [illegible] பெருமை செய்ய நி
னைப்பது சிவத்தை [illegible] படித்துமேவே தாக
பத்தி னருளிய [illegible] யெத்திற
ச் சமயத் தோரி [illegible] கருக்கு மி
ட்டம்" என்றும்- [illegible] சில முணையுவிட்
டமுத புவப்பது [illegible] பற்றை -கொடு
ப்பது பருளைக் [illegible] பறற்றை யிருப்ப
து மருந்தவங் [illegible] விப்பது குற்றந்
தொடுப்பது சாந்த [illegible] தம்மைமெ
ட்க் குரவ-னடித்தலை [illegible] முடிப்பது பிறப்
பை யறுப்பவர்க் [illegible] லிவையே" எ
ன் றும்-மற்றும் [illegible] திாலகை.-இத்த
ன்மையுடையோர் [illegible] தலையான் இத
ற்கு விரோதமாகிய [illegible] முத
லாகிய துர்க்கருமங்க [illegible] குறியாற்கொ
ண்டு அந்நெறியே [illegible] நாட்டு
வோர் அஞ்ஞானிகளெ [illegible] மாயிற்று. இத
ற்குப் பிரமாணம்-சி [illegible] மாத்ரம். "பண்
ணன் பரம சிவஞானி [illegible] பாய விஷமும் பயிற்றி

டிறு-மூண்ணுன் போக மெனப் பனுவ லுரை
க்கு மதமு மொருதலையே-நன்மைநந் துயர
மெனப் பெரியோர் நவையு மியற்றி நசையா
லே-மண்ணு ரவல யாசுரையை மாற்றி யிட
வே வல்லாரார்.,, என்றும்-சிவஞான தீபம். "நி
லையுறுதி யாசார மொழுக்கஞ் சீல நிறையறிவு
கருணைதவ நெறிநி லாமற்-கொலைகளவு கட்கா
ம மூதலா வுள்ள கொடும்பாவ மேதவயாக் கொ
ள்ளுந் தீயோ-ருலகிலருஞ் சிவனருளு லோத
லாகா தோதினுமங் கவருரைகொள் ளொரு
து நீலம்-புலையர்மருவிநீ தெருவிற் பொல்லா
க் கும்பி பொருந்தியிடுங் குழியதனுட் பூத்ததா
மே.,, என்றும்- "ஞானவா ரமுதச் சுவையிலை
ச் செவியா னலம்பெறக் கேட்டவப் பொழுதே
-யானகா ரியமு மாகுகா ரியமு மாயலாக் கட
வகா ரியமூங்-கானனீ ராயே கழிதருமென்றுற்
குளிதர வமுதமே யுண்ட-ஞானிதா னழியும் வி
டமே விடுமோ நண்ணிடின் ஞானியன் றவ
னே.,, என்றும்-அருட்பிரகாசம். "வேதத்தி லாக
மத் திற்புக ரூய விதிதவறார்-கோதுற்றிடினுந்
தமதற் றிருப்பர்கள் கொள்ளையன்றித்-தீதைத்
தினமுன்னப் போலும் புரிந்தது செந்நெறியா-
லாதிப்ப ரோகெடு வாய்சிவ ஞானங்கை வந்

தோய்தன் மற்றது-விருப்பொடு வெறுப்பென
விளம்பப் பட்டோர்-கருப்புகுத் திடுமலங் க
ழுவு பென்பவே.,, என்றும்-மெய்மொழிச் சு
ரிதை. ''சத்திய முரைக்க குருவுஞ் சகலபல் லு
யிர்கட் கெல்லா- நித்தமு மிதமே செய்ய நி
னைப்பது சிவத்தையென்று-மத்தனன்றே தாக
மத்தி னருளிய பொருளீம் மூன்று-மெத்திற
ச் சமயத் தோர்க்கு மெம்மதங் களுக்கு மி
ட்டம்.,, என்றும்- ''உடுப்பது சில முணையுவிட்
டமுத முவப்பது ஞானமா மடற்றை-கொடு
ப்பது மருளைக் கொள்வது மறத்தை யிருப்ப
து மருந்தவக் குகையாம்-விடுப்பது குற்றந்
தொடுப்பது சாந்தம் வெல்வதுந் தம்மைமெ
ய்க் குரவ-னடித்தல மலரே முடிப்பது பிறப்
பை யறுப்பவர்க் கருந்தொழி லிவையே.,, எ
ன்றும்-மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.-இத்த
ன்மையுடையோர் ஞானியென்றடையான் இத
ற்கு விரோதமாகிய கொலைபுலாலுணவு முத
லாகிய துர்க்கருமங்களை ஆசைமிகுதியாற்கொ
ண்டு அந்நெறியே செந்நெறியென்று நாட்டு
வோர் அஞ்ஞானிகளென்பது மாயிற்று. இத
ற்குப் பிரமாணம்-சிவதருமோத்தரம். ''பன்
னுஞ் பரம சிவஞானி யாவ விதமும் பயிற்றி

டினு-முன்னுன் போக மெனப் பனுவ லுரை
க்கு மதனு மலாருதலையே- நன்மைந் துயர
மெனப் பெரியோர் நவையு மியற்றி நசையா
லே-மன்னோ ரவல யாகுரையை மாற்றி யிட
வே வல்லாரார்.,, என்றும்-சிவஞான தீபம். "நி
லையுறுதி யாசார மொழுக்கஞ் சீல நிறையறிவு
கருணைதவ நெறநி லாமற்-கொலைகளவு கட்கா
ம முதலா வுள்ள கொடும்பாவ மேதவயாக் கொ
ண்டுந் தீயோ-ருலகிலருஞ் சிவனருணு லோத
லாகா தோதினுமங் கவருரைகொள் ளொரு
த்தீலம்-புலையர்மருவிநீதெருவிற் பொல்லா
க் கும்பி பொருந்தியிடுங் குழியதனுட் பூத்ததா
மே.,,என்றும்- "ஞானவா ரமுதச் சுவையினை
ச் செவியா னலம்பெறக் கேட்டவப் பொழுதே
யானகா ரியமு மாகுகா ரியமு மாயலாக் கட
வகா ரியமுங்-கானனீ ராயே கழிதரு மென்றுற்
களிதர வமுதமே யுண்ட-ஞானிதா னழியும் வி
டமே விடுமோ நண்ணடின் ஞானியன் றவ
னே.,,என்றும்-அருட்பிரகாசம். "வேதத்தி லாக
மத் திற்புக றாய விதிதவறுர்-கோதுற்றிடினுந்
தமதற் றிருப்பர்கள் கொள்கையன்றித்-தீதைத்
தினமுன்னைப் போலும் புரிந்தது செந்நெறியா-
வாழிப்ப ரோகெடு வாய்சிவ ஞானங்கை வந்

தவமே." என்றும்-"நிலையாம் புலைமைகொள் வன்
றுவார் மேலர் நிகழ்த்துவசை.த்-தலையாய மேவர் நி
றுவாத ஆரர் தருதமிழ்-விலையாக மாதியுங் கூ
று வணக்கிவ் விருநிலமேற்-கொலையாதி ஞானி
பணலாமென் றுரெவர் கூறுகவே.", என்றும்-
மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. இதுவன்றி,
நீ அக்கினிக்கொப்பென்ற சொற்கு இல்லைபொ,
ரு தோஷமுண்டு. கூறுதும். திகழ் தீத்தாறுயக்
கன்றி எரிக்குதல் விலக்கல் இல ஊனிற் சிலவெ
க்கிக் கசிந்து நீ ஒரொன்று அருந்தல் என-
எ-து- பிரகாசமயமாகிய அக்கினியானது ஒ
ரொரு முன்னிலையாக ஒன்றினைச் சுடுவதன்றித்
தனது சுதந்தரத்தாற்பற்றி ஒன்றினையுஞ் சுடா
து. பரேச்சையாற் சுடும்பொழுதும் ஒரொரு
பதார்த்தங்களை இச்சித்துச் சுட்டும் வெறுத்து
த்தள்ளியும் விடாது. அந்நெருப்பினை நீபுலா
லுண்டலினால் உனக்கொப்புக் கூறினையாயின்,
பன்றி மாமிசம்போல நாய் கழுதை முதலியவ
ற்றின் மாமிசத்தையும், உடும்பு மாமிசம்போ
ல ஒணான்மாமிசத்தையும், சமமாகக்கண்டு புசி
த்தல் வேண்டும். அதுவன்றி, அன்னபாறுசிக
ளில் ஈ எறும்பு பாச்சை கரப்பான் முதலியவற்
றின் ஒன்று வீழ்ந்திருப்பக்காணினும், மிகவும்

அரோசகமுடையனாய் உண்டசோற்றையுங் கான்றிடக்கண்டேம். அதனானும், ஓரொரு மாமிசத்தை இச்சித்துப் புசித்தலினானும், அக்கினிக்கொப்பென்றல் கூடாது. சில பதார்த்தத்தில் அரோசகமடைவனென்பதற்குப் பிரமாணம்: "உண்டிடுஞ் சோற்றி னூடே யோர்மயி ரொரும்பி யாதுங்- கண்முன் பருந்தி லாய்முன் பயின்றதுங் கான்றிட் டாயான்-மண்டலிற் டன்றி யாதி மலத்தைமுன் பழக்கத் தாலுட்-கொண்டிட விரும்பமா றென் கூறுதி யறிவிலா தோய்!" அன்றியும், "ஊனுகா யாதி தன்னி னுதித்திடோர் புழுக்கண் டாயேல்-வேறவே வீசிச் சிந்தை மெட்டிகக் குலைந்தாற் றுயா-ஞானமுன் புழுத்த தேனு நனிமிக விரும்பி யுள்ளந்-தேறி நீ யுண்ட வாறென் செப்புதி தெளிவி லாதோய்." அன்றியும்- "தகருனை நெடுரே சிந்தத் தான்றெறித் திட்ட கோலை-புகலுமுன் மீதிற்றுக்கப் பொருளங் குலைந்தாற் றுயாற்- பகர்தரு மவற்றி னூனைப் பற்றிய முன்னா யோடு- மகமகிழ்ந் தயின்ற வாறென் னறைகுதி யறிவி லாதோய்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

பிறைபுறுதல் சிறிது என்பதுதொட்டு நீயோரொவிமுருந் தலெல்லை யென்பது காறும் சத்தி

பூசைக்கு மாமிசம் நிவேதிக்கலாமென்ற வாமி யைமறுத்து; சத்தியாதி தேவதைகளுக்கு மாமிச நிவேதனம் யோக்கியமன்றென்றும், வேள்விசெய்தல் வேதவிதியென்றும், வேதாகமம் ஈசுரவாக்கியமென்றும், பாமமுத்தியால் இன்பமுண்டென்றும், அட்டகன்மத்தாற் றுன்பமுண்டென்றும், தன்னுயிர்போலமன்னுயிர்க்கு இரங்குமருளுடையோரே ஞானிகளென்றும், சாதித்தது.

இப்படி வாமியைமறுத்த வேலையில், அவணிருந்த பௌத்தன் சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் வாமியை நீர் மறுத்தது உபயமதசித்தாந்தமே. அஃதெங்ஙனமெனின், வாமியானவன் புலாலிச்சையினால் ஒன்றைக்கொன்றருந்துதலின், அவனது சரித்திரத்தாற் புண்ணியமேயில்லை. ஒரு ஞானியானவன் தானுமொன்றையுங் கொன்றருந்தவொண்ணாது. வேறொருவன் ஒன்றினைக்கொன்று அதினூனையூட்டினானாகில், வாங்கிப்புசிக்கலாம். அஃதெப்படியெனில், ஒருவன் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தால் அந்தப்புண்ணியம் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவனையடைதலுந் தண்ணீர் குடித்தவனுக்குத் தாகம் நீ

நீங்குதலுமன்றிப் புண்ணியம் இவனுக்கில்லாததும்போல; ஒரு சீவனைக்கொன்றவனுக்குத் தோஷமன்றித் தின்றவனுக்குத் தோஷமில்லையென்று கூறுதலும், அவனைமறுத்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. ஒருவன் ஊன்தர உணின் கொலைதடுத்து ஆண்டு உரைத்திடாயால்-எ-து-ஒருவனொரு சீவனைக்கொன்று அந்தமாமிசத்தை உனக்குப்புசிப்பிக்க நீபுசித்தாயாகில், உன்னையும் அந்தப்பாவம் விடாது. அதேதென்னின், நீ மாமிச பக்ஷணியாதலின், உன்னுடைய மனசு சீவகொலையே இச்சித்திருக்கும். அதனால் ஒருவன் கொன்றிடுமிடத்து இது தோஷமென்று விதித்து விலக்கிறாய் உனக்கு அந்தமாமிசத்தை ஊட்டாமென்பது குறித்துத் தோஷமென்று விலக்காயாதலானும், கொலையையிச்சித்த தோஷம் மாமிசபக்ஷண தோஷம் கொலைதடுத்துப் பகர்கிலாததோஷம் இம்மூன்றுதோஷமும் உனக்கு உண்டாமாதலின் எனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம் "உன்ன வூனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை-யெண்ணுவான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை-பண்ணுவாரைத் தடுத்துப் பகர்கிலா-னண்ணுவானிவ ரோ

டெனு நால்வரும்." என்றும் - இதிகாசம்.
"கொன்றான் கொலச்சொன்னான் கூசவறுத்தா
னட்டான் - தின்றான் விலக்கிடான் சென்றென்
று - கொன்றவனைக் - குட்டவங்களிட்டெரிக்க வெ
ந்துகொடு வெந்நரகிற் - பட்டழுன்று வீழ்வார்
ப்பதைத்து." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்
காண்க.

(இதன் கருத்து.) ஆகாமியத்தைச் சுடுதலினால்
ஞானி அக்கினிக்கொப்பென்றும், மாமிசபக்ஷ
ணி இராகத்துவேஷமுடையவனாகையால் அக்
கினிக்கொப்பல்லனென்றும், ஒருவன் கொன்றி
ட்டதின்றாலொழியினும் பாவமுண்டென்றும், கூ
றியது. (௰௧)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியை நோக்
கியே யும்பௌத்தரிலேகதேசிகூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் அந்தப் பௌத்தன் கூறிய உரைய
தாவது.- அம்மதமெனில், ஒருவன் கொன்றிடத்
தின்று கொலைதடுத்துப் பகராமையால், யாவ
ரொருவன் சீவகொலைகண்டவிடத்து இதுதோ
ஷமென்று தடுக்கவும், அவனதுகேளாமல், வ
ந்த தோஷம் எனக்குவரட்டும் நீருண்ணுமெ
ன்று உண்டிடினும் புசிக்கலாம். நமக்கு அப்

பொழுது தோஷமில்லையென்று கூறுதலும்; அதற்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

உரைத்துமுறு பயங்கொலைசெயொருவனைச் *
சார்ந்தவற்குநர குளமன்னுனவோ *
னிருந்தறையிற் பொருடிருடே லெனக்கவர் *
மேவா டுறைந்தமர்வீழ்ந் திடவிற் றுறாய் *
மரித்திடினு மகத்தலதூஉன் றிலைவருணன் *
மையிற்றுயர்பின் மறவிதாத *
ருந்தன்மெய் கலியின்மருந் துயிருயுங்கண் *
டுதியிவற்றா னருந்த நீதே. *

உரைத்தும் பயம் உறு கொலை செய் ஒருவனைச் சார்ந்தவற்கு நரகு உள மன்னுனவோன் இருந்து அறையில் பொருள் திருடல் எனக்கவர் மேவா டுறைந்தமர் வீழ்ந்திடவில். எ-து- கொலைசெய்தென்று சொல்லியும் அச்சமடையாது அதனைச்செய்யும் ஒருவனை வேறொருவன் கூடியிருந்து அவனுடைய அன்னபானாதிகளை உட்கொண்டானாகில் உட்கொண்டவனும் அவனுடைய நரகமடைவன். அங்ஙனமெனின், ஒருவன் இராசாவினது களஞ்சியத்திற் றிருடப்போது அவனது சிநேகராயிருந்துள்ளவர்கள் அவனை நோக்கி இராசாவினது களஞ்சியத்திற் றிருடுதல்

மகாகெடுதி அதுசெய்யவொண்ணாதென்றுவிட-
த்து, கேடுவந்தால் நான் அனுபவிக்கிறேன் உங்
களுக்கென்ன நீங்கள் என் வீட்டிலிருந்து சுக
மாக உண்டு கொண்டிருங்களென்றால், அவன்
வார்த்தையை நம்பியிருந்தவர்களும் அவனோடு
மரணமடைதல் போலுமெனக்கொள்க.

இப்படிச்சொன்னசைவசித்தாந்தியைநோக்கி
ப்பௌத்தரிற்பின்னுமொருவன் கூறுகின்றான்

இங்ஙனம் இவர்கள் கொன்றுதின்னலாமெ
ன்னுமதுவும் பாவம். ஒருவன் கொன்றிடத்தின்
னலாமென்னுமதுவும் பாவம். கொன்றிடுமள
விற்கொலைதடுத்துக்கூறிப்பின்புதின்னலாமெ
ன்னுமதுவும்பாவம். யாவனாயினும் பிறன்கொ
லையினிறந்தசீவனது ஊனைத் தின்றானாகில்,
கொன்றார் பாவந்தின்றார்க்குமுண்டு,, என்றுகூ
றிய உலகவழக்கவுண்மையால் இவனுக்குந்தோ
ஷமுண்டென்பது நிச்சயம். இவையன்றி, தன்
னியல்பாய் மாய்ந்த சீவன்தான் மண்ணினை மர
த்தினை யொக்கும். அவற்றினைப் புசித்தானாகிற்
பாவமில்லை.

மேல்விடை. தானாய் மரித்திடினும் மகத்து
லது ஊன்தினல் அருளன்மையில் பின்மறவி
னாதர் துயர் அருத்தல் மெட்-எ-ஞா-தன்னியல்பா

மாய்ந்தசீவன தூனையினும் பாகமல்லாவிடத்து ஊனருந்துதலெலாம் உயிர்களிடத்து அருளில்லாதபடியினாலே, ஊனினையுண்டுவந்தோர் அவற்றின திச்சையால் மற்றொரு சீவனுக்கு மரணம்வந்தவிடத்தும் இரங்காது சந்தோஷித்தலையடைவராதலின், அதுவுங்கொலையே. ஆதலினால், எவ்விதத்தாயினும் புலாலுண்போர் நரகத்தின்கண் யமதண்டமடைதலே சத்தியம். இதற்குப் பிரமாணம்- திருவள்ளுவர். "படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற- னுடல்சுவையுண்டார் மனம்." அன்றியும் "பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி- யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு." அன்றியும், "செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா- ருயிரிற் றலைப்பிரிந்தவூன்." அன்றியும், "உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண- வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு." என்றும்- திருமந்திரம்- "பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலைபரை- யெல்லாருங் காண வியமன்றன் றூதுவர்- செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகிடை- மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே." என்றும்- இதியாசம்- "இட்ட விரை யாசையாலெட்டியமீன் றூண்டில்வாய்ப்- பட்டதென நாவிரசப் பட்டுழலார்- கெட்ட- விருளாருலசத்தி

லெய்துவர்க ளென்று-ரைநாளு நெஞ்சத்தவர்.,,
என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. எவ்வி
தத்தும் ஊனின்றால் நரகமென்பதனால், பிரா
ண ஆனிவரினும் விஷம்போலக் கண்டு நீங்க
வேண்டுமென்ப தாயிற்று. மற்றொருவர் தன்
டனையான் வந்தகூடினும், விஷமுண்டவனைமா
ற்றவிழ்தந் தேடுதல்போல உடனேபரிகாரஞ்
செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. இத்தன்மை
யாதலின், ஊனுண்ணார்க்கு ஊட்டுதலும் மகா
பாவமென்பதாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம்-
“கொன்றி லாரைக் கொலச்சொலிக் கூற்றனார்-தி
ன்றி லாரைத் தினச்சொலித் தெண்டித்தார்-ப
ன்றி யாப்படி யிற்பிறந் தேழ்நர-கொன்று
வாரருணையி துண்மையே.,, அன்றியும், “கொ
லையஞ் சாதொரு வற்கஞ்சிக் கொன்றுளோர்-
சிலர்சொல் லஞ்சிப் புலாலினைத் தின்றுளோர்-
நிலைய தாய்நர கத்திடை நிற்பரென்- றுலகினூ
ன்மறை யாகம மோதுமே.,, என்றும் மற்று
ம் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிச் சமயிகளுக்கு உத்தரங்கூறி மறுத்
த காலையில், சற்றறிவுடைய ஒருலௌகீகன்
சித்தாந்தியைநோக்கி நீரிங்ஙனங் கூறியவற்று
ள் வேள்விமாத்திரம் விதிதமாய்க்காட்டி மற்றெ

வ்விடத்தும் புலாலுண்டல் பாவமென்றுகூறி னீர். அதுகூடாது. அவ்வேள்விபோலத் திதிசெய்யுமிடம் மருந்துண்ணுமிடம் பிராணனுய்யுமிடம் இவைகளினும் புலாலுண்ண விதியுண்டென்று வேதாகமநூலினிருத்தலின்.

மேல்விடை. இக்கலியின் மருந்தில் உயிருயுங் கண் திதி இவற்று ஊனை அருந்தல் தீதே. எ-று-வேள்விபோலத் திதியாதிகள் சாத்திரவிதிதமாயினும்; இக்கலியுகத்தில் மருந்தில் உயிருய்யுமிடத்தில் திதியில் புலாலுண்ணவொண்ணாதென்று புராதன விதிதமாய் நடந்துவருதலின், அவற்றினைச் செய்தலுங் குற்றமென்றறிவாயாக. இதற்குப் பிரமாணம். அருட்பிரகாசம். "மருந்திற் றிதியி னுயிருய்யும் வாயின் மகமதனி-னருந்தற் கியல்ப தெனினுங் கிருதுவி னன்றியுளம்- பொருந்திப் புலாலுண்ப ரேகலி யூடறம் பூண்டிலமையோர்-விருந்திற் சிறந்தமு தூட்டிப்பொன் னூட்டிற வேண்டினரே.,, என்றும்—காசிகாண்டம். "அருமகத் தன்றி யூன்சுவைத் துடலம் வீக்குவோ னதற்குடன் படுவோன்-கருவியிற் குறைதேதான் பகர்ந்துளோன் கொணர்ந்தோன் வியந்துளோன் கடிகென வேவுந்-திருவிலி யதனையட்டவ னிவ

ர்க ளெண்மருந் தீநர கடைவர்- பரிவினான்
விரித்தோர் நாடொறும் புரவி மகம்புரி பலன்
பெறு குவரால்.,, அன்றியும்-"குழைமுக நந் தா
ங்குஞ் செம்மணிப் பசும்பொற் குண்டல வே
தியர் நாலு-மழன்முகத்தாற்று மருமகத் தங்
கிச் செந்தசை யருந்துந ரில்லை- விழைவொடு
ம்பயந்தோர்ப் பழிச்சிடா ரில்லை வெங்கவ று
ந ரில்லை-கழிபெருங் குணத்துக் குரவனைப் பி
ழைப்போ ரரும்பொருள் கவருந ரில்லை.,, எ
ன்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) கொலைஞரைச் சினேகித்த
லும் பாவமென்றும், எந்தவிதத்தினாலும் மா
மிச பக்ஷணம் நரகமே விளைக்குமென்றும்,
விதியுண்டாயினும் கலியுகத்தின்கண் யாகத்த
ன்றி மற்றோரிடத்தினும் புலாலுண்ணவொண்
ணாதென்றும், கூறியது. (௰௭)

இப்படிக்கூறியசைவசித்தாந்தியைநோக்
கிப்பின்னுங்கற்றறிமூடன்கூறுகின்றான்.

யாகாதி நான்கிடத்தினும் புலாலுண்ணலாமெ
ன்று விதியிருக்க, யாகத்துண்ணலாமென்றும்
மற்றிடத்தாகாதென்றுங் கலியுகத்தைக்குறித்து

ப் புராதன விதிதமென்றும் தள்ளுதல் பழுதெ
ன்றவளவில்; அவனைநோக்கி யெழுத்தரங்கூறு
கின்றார்.

அருந்தனயன் றன்னைமனைதோள்பிறக்கீய்ந்தும் *
பெறுவதழ கக்கா லிக்காற் *
பொருந்துமதோ விக்கலியி லுணர்ந்தன்றே *
தமதாசாற் பூசித் தன்றேன் *
திருந்துமனை பதங்கையாற் றீண்டாதர்ச் *
சனைநாளுஞ் செய்தார் மைதி *
ரிருந்தவரு நீமலத்தை மலத்துளமென் *
றுணினானுக் கிடுதி யூனே. *

அக்கால் மனைதோள் பிறக்கு ஈய்ந்தும் அரு
ந் தனயன்றனைப் பெறுவது அழகு இக்கால்
பொருந்துமதோ-எ-து- கலியுகத்திலதைக் குறி
க்க வொண்ணாது எந்தக்காலத் தாயினும் விதி
யிருந்தபடி செய்யலாமென்று நீ சொல்லுவை
யாகில்; யாவனாயினும் பிதிர்கருமஞ் செய்யும்
பொருட்டுப் புதிரனைப் பெறானாயில் நற்கதி
யில்லையாதலில் புத்திரரில்லாத செல்வஞ் செல்
வமேயல்லவென்று நூல்களெல்லாங்கூறுதலில்,
தனக்குப் புத்திரோற்பத்தி யில்லாத விடத்து

த் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறருடன் கூட்டியு
ம் புத்திரனைப் பெறலாமென்றும் பொருள்
கொடுத்தலினாலும் தத்தங்கவர்தலினாலும் ஒரு
வர்மகவெனப் புகுதலினாலும் தனயர்சேயிரு
த்தலினாலும் தன்னால் ஒருவனைவி யுய்த்தலினாலு
ம் கிடைத்த புத்திரரும் தனக்குப்புத்திரரேயெ
ன்றுங்கூறிய எழுவகைப்புத்திரரில் தன்னுடை
ய ஸ்திரீ வயிற்றிற் பிறந்த புத்திரரே விசேஷமா
தலில் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறரோடு கூட்
டியும் புத்திரனைப் பெற்றுவாழுதல் கலியுகமல்
லாத யுகங்களுக்கெல்லாம் மிகச் சிறப்பாகவ
மைக்கும். அந்தவிதி உனக்கு இந்தக்கலியுகத்தி
ற் செய்யக்கூடுமோ? கூடாது. ஆதலிற் காலத்
துக்கேற்றவிதி நடக்கவேண்டுமெனக்கொள்
க. இதற்குப்பிரமாணம். காசிகாண்டம்- "எத்
திருவுடைய ரேனு மின்சுனி மழலைச் செவ்வா
ய்ப்-புத்திர னிலாதோ ரொன்றும் பொறியிலரா
ய வாற்றான்-மெய்த்தவம் புரிந்து மைந்தர்ப்
பெறுவதே விழைவர்யாரு-முத்தநன் மகவுயோ
ரேழ் பான்மையா வுரைப்பர் மேலோர்." அன்
றியும், "மனைவிதன் கொழுநற் கீன்றோன் மற்ற
வ னருளி னாலே-யனையவ ளயலார்க் கீன்றோ
னரும்பொருள் கொடுத்துக் கொண்டோ-னினி

து தத்தமைந்தன் மகவெனப் புகுந்த மைந்தன்-றனயர்சேப் தன்றொலாவி யுய்ந்தவன் றன யராவார்.,, என்றும்-பிரமோத்தரகாண்டம். "கா லன்றனக்குப் பின்னோர் காண்மூலா யில்லை யென்று-பூவலயத்தி லுள்ளோர் புகல்வதும் பொருந்தார் வீறும்-யாவையு முணர்ந்த நீதி வசிட்டனங் கியல்பி னுய்ந்து-பாவருந் துயரந் தீர்க்கும் படிநினைந் தினைய செய்தான்.,, அன்றிடம். "அருந்ததி யனைய கற்பின் மதையந்தி யணங்கனுட்டாள்- பொருந்தியின் கலவி துய்த்தோர் புதல்வனைத் தந்து தீரா-விருந்துய ருலகந் தீர வியற்றினன் புனிவ னிப்பாற்-பெ ருந்தகை தவஞ்செய் வானைப் பெய்டக வொரு த்தி பற்றி.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க.

பின்னுங்கற்றறிமுடனே நோக்கிக் காலகர்மம் நடக்க வேண்டுமென்பதற்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. இக்கவி ஈடு உணர்ந்தபின்றே து மனு ஆசாற் பூசித்து அன்னெறன் திருந்துமே னையதம் கையால்தீண்டாது அர்ச்சனை நாளுந்தே செய்தார் மைதிர் இருந்தவரும்-எ-து- இக்கவி யுகத்தினது வலியினை உணர்ந்தன்றோ தம்மு

டைய ஆசாரியரை விதிமுறையே முன்பு அர்ச்சித்துப் பின் அவரதுதேவியை அர்ச்சிக்குமிடத்து அவளது பாதகமலங்களைக் கையுறாற் றீண்டாது அணுகிநின்றுமலர் தூவி நாடோறும் அர்ச்சிக்கவுஞ்செய்தனர் மயக்கந்தீர்ந்த பெரியோர்களுமெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்-சைவசமயநெறி-"ஆசான் மனைவியை யடி தீண்டா தர்ச்சிக்க-வாசார் மலரான் மதித்து." அன்றியும்-"அந்தயுகந் தோறுமடி தீண்டியருச் சிக்கைதகு-மிந்தக் கலியுகத்தே யாது." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கல்லாதமூடனாகிய லௌகிக னொருவன் எழுந்து நின்று அங்ஙனமிருந்த சபையையெல்லாம் லசயமத்தி ஒன்று சொல்லுகின்றான். உன்னுடைய வீண்சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் புறத்திலே போட்டுவிடு. நான் ஒருபேச்சுச் சொல்லுகிறேன். கேள். அதேதென்றால், உடம்பிலேயிருக்கிற மாமிசத்தையெல்லாம் உரித்துப்போட்டு எலும்புமாத்திரமா யிருந்தாலல்லோ மாமிசம் விட்டதற்கு அடையாளம். நீ ஆயிரந்தான் சொன்னாலும் மாமிசதேகத்திலே இருக்கும்வரையும் மாம்சம் விட்டேனென்கிற

தேபொய், மனுஷராய்ப் பிறந்தவர்களெல்லாரும் விடூசவருக்கு மண்போடுதல்போல மாமிச தேகத்துக்கு மாமிசமே தின்னவேண்டும் உன் பேச்சை மெய்யென்று கேட்டு மாமிசத்தை விட்டவன் கெட்டுப்போவான். பிழைக்கிறவன் ஒருக்காலுங் கேட்கவேயொண்ணாது என்றவளவில், அவனை நோக்கிக் கைகொட்டிச்சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. நீ மலத்தூ உளமென்று மலத்தை உணின் ஊனுக்கு ஊன் இந்த-எ-து-நீ சொன்னது நல்லதுதான். மாமிசதேகத்துக்கு மாமிசமே போடவேண்டுமென்றநீ இதுமாத்திரஞ் செய்யாமலிருந்தது குற்றம். அஃதேதென்று கேட்பாயாகில், சொல்லுகிறோம். மலத்தை வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற யல்லாமல் அதைவிட்டு நீங்கியிருந்த விடந்தானில்லையே. அப்படியிருக்கப் பசிவந்தநேரத்தில் மலத்துக்கு மலமேயிடவேண்டுமென்று பிறருடைய மலத்தைப் பக்ஷணம் பண்ணாமலிருப்பதேன்? அதுவன்றி, மலம்விட்ட நேரங்களிலும் அருவருத்துக் கால் கை சுத்திபண்ணுவதேன்? இப்படிச்செய்யாமலிருக்கிற நீ மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடவேண்டுமென்பது கூடாது. இதற்குப்

பிரமாணம். திருவள்ளுவர் "தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா-னெங்ஙன மாளு மருள்." என்றும்-காசிகாண்டம். "புழுவுந் தசையும் வெண்ணிணமும் பொதிந்த குரம்பை பீக்குதற்குக்-கழிபூ னுகர்ந்தோர் கொடுநரகிற் கற்ப காலங் கிடந்தழுந்தி-விழைவின் முன்னர்த் தானுகர்ந்த விலங்கு மவர்தம் மெய்த்தசையை-யழிவெம் பசியாற் பறித்தருந்து மென்னும் பான்மை யறிந்தேயோ." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. இங்ஙனம் லௌகிகருக் கெல்லாம் தூலவுத்தியாகச் சொல்லி மறுக்க வேண்டியது அவரது அடங்காமையைக் குறித்தென்க. சித்தாந்தியார் கைகொட்டிச் சிரித்தாரென்று உரையில் வருவித்தது அங்ஙனங் கூறும் லௌகிகரது தூலவுத்தியைக் குறித்து எடுத்துக்கூறிய தெனக்கொள்க. இங்ஙனம் உரைமிகவுந் தூலவார்த்தைகளாகவிருக்கவேண்டியது அவரிருதய நுட்பங் காட்டற்கென்க.

(இதன்கருத்து.) முற்காலவிதி இக்காலத்திற் செல்லாமையால் காலத்திற்பொருந்திய விதி நடக்கவேண்டுமென்றும், மலத்துக்கு மலமிடலாமாகில் மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடலாமென்றும், கூறியது.

இப்படிச்சொன்னசைவசித்தாந்தியைநோக்கிப்பின்னுமொருலௌகீகன்கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் மனுஷீராய்ப் பிறந்தவர்களெல்லாரும் மாமிசத்துக்கு மாமிசமேயிடவேண்டுமென்று அறியாமற்சொன்னான். அப்படிச்சொல்லிற் பாவமல்லவோ? ஒருநல்லவன் பொல்லாதவன் ஒருபார்ப்பான் பட்டன் முதலான நானாசாதிக்கும் ஒன்றாகச் சொல்லலாமோ? மாமிசந்தின்னுகிறசாதி தின்னவேவேண்டும். தின்னாதசாதி ஒருகாலுந் தின்னவேயொண்ணாது. தின்னுகிறசாதிவிட்டாலும் பாவம். தின்னாதசாதி தின்றாலும் பாவமென்று சொல்ல; அவனை நோக்கிச் சைவ சித்தாந்தியார் சிரித்துமேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

உணவுணுஞ்சா திகண்மிருகா திகளம்பூண் ※
டவைபஞாமுன் பொழுகிற் றனி ※
தானெனவுன் றினெல்பழுதோ ரிழிவுபிதாப் ※
புரியின்மைந்தர் தாமுஞ் செய்யார் ※
மாவிலத்திற் பாலர்பித்தர் தெளிந்துமிழக் ※
கியற்றிலுண்டோர் மறுக்கொ ணாது ※
னுண்மவிச்சை கருதிமுறை யல்லாரைத் ※
தோய்ந்துமினா னருந்தல் செய்யே.

ஊன் உண்ணும் சாதிகள் மிருகாதிகள் அவையு ளும் முன் அறம் பூண்டு ஒழுகிற்றால் நீ தான் என ஊன் தினல் பழுது-எ-து-நீ சொன்னது சத்தியம். தின்னுஞ்சாதி தின்னவிடனும், தின் னதசாதி ஒருகாலுந் தின்னவே யொண்ணாது. தின்னுஞ்சாது எது தின்னச்சாதி எது என்று கேட்பாயாகில், பூதம் பிசாசு நாய் நரி கோட்டா ன் கழுகு பருந்து காகம் ஈ எறும்பு முதலிய வைகள் யாதொரு பிணங்கிடக்கக் கண்டவிடத் தில் அதினுடைய அசுத்தத்தையும் துர்க்கந்தத் தையும் பார்த்தும் சற்றும் அருவருப்பின்றிச் சூழ்ந்து கொண்டு பிடுங்கித் தின்னுதலினாலும், இது நல்லது இதுதீயதென்றும் இது புண்ணி யம் இது பாவமென்றும் பகுத்துங் கேட்டும் அறிதற்கு ஒருவிவேக மில்லாதபடியினாலேயு ம், அவைகளே தின்னுஞ்சாதி. வேதாகமங்களை க் கேட்டுப் பாவமிது புண்ணியமிதுவென்றறி ந்து புண்ணியத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்பமாக நடந்து போக மோக்ஷங்களை அ டைய வேண்டினவைகளாதலால், மனுஷரே தின் னதசாதி. தின்னுஞ்சாதியாகிய மிருகாதிகளு ள்ளும் பசுவினது உபதேசத்தால் முன்பு ஒரு புலி கொல்லாவிரதியாய்ப் பூர்வசனனமும் உ

ணர்ந்து யோகத்தால் நற்கதியடைந்ததென்றும், முன்பு ஒருநாரை கொல்லா விரதியாய் ஞானமுமுடைத்தாய் மதுரையையடைந்து சிவசாரூபம் பெற்றதென்றும், மற்றுமொருகபோதம் தனது பேட்டினைக்கவர்ந்த வேடனது பசிநீக்கி உயிர்புரப்பான் பொருட்டு நெருப்பில் வீழ்ந்திறந்து பரலோகமடைந்ததென்றும், அகஸ்தியராதிரிஷிகளாசிரமங்கடோறும் இருந்த மிருகபக்ஷிகளெல்லாம் ஞானநெறிபூண்டு அருளொடு விளங்கினவென்றும், வேதாகம புராணாதிகளிற் கூறுதல் கேட்டிருந்தும்; தின்னாசாதியாகிய நீ தின்னுஞ்சாதியென்றுகொண்டு பாவங்களுக்கெல்லாந் தலைமையாகிய கொலையை மேற்கொண்டு ஒழுகிப் புலாலினையருந்தி நரகிடைவீழ்தற்கு எண்ணுதல் மிகவுங் குற்றமென்றறிவாயாக. மிருகாதிகள் தின்னுஞ் சாதியென்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். "நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு-மீயினுக்கு மினிதுபிண மெனிலதனா லினியதுவோ-வாயினுக்கு மனத்தினுக்கு மதிப்பரிய மாதேவன் றேயினுக்கே சிவபத்தனைத் திளைப்பாரே சிறந்தாரே." என்றும் -புலான் மறுத்தல்- நாய்கழுகு கூகை நு

ளிகாக மீமெறும்பு- பேயிவைக ளாவி பிரிந்த
ஆனையொடு-தானருந்த லல்லாது சற்கா ரி
யமனிதர்-தானருந்த லாவதோதாம்.” என்று
ம்-“தவகதியை வேண்டுபவ ருயிரிற்சடந் துன
றவிர்க தவமழித்தாங்-கவகதியை வேண்டுபவர்
கழுகுநரி செயுந்தொழிலை யயரா நாட-சிவக
தியுந் திருமாறன் றிகழ்கதியு மயன்கதியுந் தெ
ய்வலோகத்-துவகதியு மிகந்தெரியுந் துர்க்கதி
யின் வீழ்வர்பரஞ் சோதி யாணை.” என்றும்-
புலான் மறுத்தல். “பிணங்கிடக்க நாளுகமே
னென்றுநீ பேசுங்- குணங்கிடக்க வேண்டிய
தென் கூறாய்-பிணத்தைக்- கலத்திலே யிட்டுக்
கலந்துநா வாரப்-புசித்திருற் றின்றாய்புகல்.”
என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. மிரு
காதிகளினும் ஒரொன்று கொல்லாவிரதத்தால்
நற்கதியையடைந்தது என்பதற்குப்பிரமாண
ம்-திருவிளையாடல். “பிரிவறக் கொன்று தின்று
ந் கடைப்படும் பிறப்பு நாரை-வரனுறு தேவ
ராகி வான்றொழ விருப்பக் கண்டீர்- கருதி
ரென்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல்
லாமை-லரனைவந் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கைய
மின்றே.” என்றும்-காசிகாண்டம். “கொன்று
விலங்கின் றசைநுகருங் கொடுமையோரவ் வி

லங்கினாட-றுன்று மயிரெத் துணையாமத் து
ணைய காலம் வெந்நரகி-னின்றி நுகர்வாய் பு
ழுவொடுக வுழப்ப ரென்கை யுணர்ந்தேயோ-
குன்று சினவெங் கொடுவிலங்கும் புலவூன் றின்
னக் கருதாவால்." அன்றியும்-"ஒருமீன் புலவு
வாய்மடுப்பி னுழியுந் தசைகளனைத்தினையும்-
பரிவா னுகர்ந்தோர் வீழ்கின்ற பாழ்வெந்நர
கிற் படிவரெனு-மருப்பா மறையின் பொருடே
ர்ந்தோ வந்தா மரைநான்ம லர்பொதுளும்-
விரிநீர் வாவி பயின்மீன்கள் விழுங்காதுலவும்
புள்ளினமே." இதியாசம். "புள்ளுக் குளகுண
மு மில்லாத புல்லறிவாங்-கள்ளக் கருமனத்தே
காலன்கைக்-கொள்ளப்போய்ப்-புக்காழ் நரக
த் துழைபாது போனுன்மற்-றெக்காலத்தெந்
நாளினி." என்றும்-அருட்பிரகாசம். "புலிநா
ரை யெண்புற வாதிகண் முனைம் புலாலருந்
துங்-குலனு யிருந்து மருவோம்பி மூத்தி கு
றுகியதென்-றுலகூ டுரைப்பசொற் கேட்டு ம
ருளற் றுழன்றிறக்குஞ்-சிலர்மா னுடத்தென்ன
செய்வான் புலியிற் செனித்ததுவே." என்றும்
மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிக்கூறிய சித்தாந்தியை நோக்கிப்

பின்னுமொருவிளக்கங் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் தன்னுதசாதியென்றும் நின்னுஞ்சாதியென்றும் அறியாமற்சொன்னான். யாவனொருவனுக்குஞ் சாதியைக்கொண்டு காரியமென்ன? இந்தப்புத்தி முன்னிருந்தவர்கள் அறியாமல் நடந்தார்களோ? அவர்களைப் பார்க்கிலும் நாம் என்ன ஆகாசத்திலே பறக்கிறோமோ? பிதாவும் மாதாவும் எந்தப் பிரகாரம் நடந்தார்களோ அந்தப்பிரகாரம் நடக்கிறதே காரியம் என்றவளவில்; அவனை நோக்கிச் சிறிது உத்தரம் மேற் கூறுகின்றார்.

மேலவிடை. பிதா ஓர் இழிவு புரியின் மைந்தர் தாமும் செய்யார்-எ-று- பிதா நடந்தமுறையே நடக்கவேண்டுமென்பது கூடாது. அதேனெனில், தம்முடைய பிதாவாயினும் பிறராயினும் வேதாகமங்களை ஓதியுணர்ந்து தருமத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாகத் தானும்நடந்து பிறரையும் நடப்பிப்பான் யாவன் அவனையே அறிவுடையோர் பிதாவென்று அங்கீகரித்து அவன் நடந்தமுறையே நடவாநிற்பர்கள். அதுவன்றி, தன்னுடைய பிதா மாதா பாவியானாலும் அவர் நடந்தமுறையே நடப்பது உசிதமன்று. நீ உசிதமேயென்னில்

வனுடைய பிதாவானவன் முன்னே கன்மவசத்
தாற் பிறர்கேட்கில் மிகவும் நகைத்து நாணத்
தருவதாகிய இழிவினைச் செய்திருப்பானாகில்,
அதுவே ஒழுங்கென்று அவனுடைய பிள்ளைக
ளும் அப்படியே செய்யக்காணேம். ஆதலின்
வேதாகமங்களை ஆராய்ந்த நாதாக்களது புத்தி
யின்வழியே நடப்பதே விவேகம். இதற்குப்
பிரமாணம். "தந்தைநடந் துளமுறையே நட
ப்பதொழுங் கெனியொருவன் றாணி மீதே-நி
ந்தைதரு பருடகம்ப னாதிசெய்தா னெனிலது
வே நெறியென் றன்னோன்-மைந்தர்பினும் பு
ரிவதிலை யெவரேனுந் தருமநெறி வழுவிலோ
ரே-யந்தமிகு தாதைகண்மற் றவர்நடந்த நெ
றிநடப்ப தறிவா மன்றே." என்றும் மற்றும்வ
ருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோ
க்கிப்பின்னுமொருலௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் பிதா நடந்தபடியே நடக்
க வேண்டுமென்றறியாமற் சொன்னான். பிதா
பிச்சையெடுத்தானென்று மகனும் பிச்சையெ
டுக்க வேண்டுமோ? அது வேண்டியதில்லை. எ
வனாலும் பிறவியன்பாய் மாமிசம் விட்டவ
னே விட்டவன். சிலகாலந் தின்றுகொண்டு-தி

ரிந்து நடுவிலே எனக்கு ஞானம் வந்ததென்று விட்டுவிட்டானாகில், ஒரு பலனுமில்லை. அப்படிவிடுகிற பொழுது முன்னைத்தின்ற வாயையுங் கையையுங் கூடவிட்டு விடவல்லவோ வேண்டும்? அல்லாதபொழுது விட்டதிற் கூட்டேயல்ல, ஆனபடியினாலே, தின்றவன் தின்றேவரவேணும். நடுவிலேவிடவொண்ணாதென்றவளவில், அவனைநோக்கிச் சிரித்துமேனுத்தரங்கூறுகின்றார்.

மா நிலத்தில் பாலர் பித்தர் தெளிந்தும் இழுக்கு இயற்றின் ஊன் உண்டோர் மறுக்கொணாது. எ-து-நீ சொன்னது நல்லதுதான், இப்பூமியினிடத்து ஒருவனை நீ குழந்தையாயிருக்கிறகாலத்தில் மலத்தைத் தின்றாயென்று அவன் பெரியவனாயிருக்கிற காலத்துல் முன்கண்டிருந்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டானாகில், அறியாதகாலத்திற் செய்ததை இப்பொழுது நீ சொல்லலாவதேதென்று கோபிப்பானன்றி முன்பு தின்றவாயுங் கையுமிருக்க இனிவிட்டதனால் பிரயோசனமில்லையென்று பின்புந் தின்னக்கண்டிலேம். அதுவன்றியும், ஒருவனைப் பைத்தியந் தொடுத்திருந்தகாலத்தில் மலாதிகளையுந் தின்று தின்னாத வீடுகளினும் வாங்கித் தின்றுகொண்டு திரிந்தானையானாலும், பைத்தியந்

தெளிந்தகாலையில் தின்றதைவிட்டிடினும் வாங்கி
த்தின்ற மலாதிகளையுந் தின்னக்காணேம். அ
துவன்றியும், உலகத்தின்கண் உண்டாகிய பெ
ண்ணும் ஆணும் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறகாலத்
தில் சீலை உடுத்தாமல் அபிமானம் பலருங்கா
ணத்திரிந்தார்களாயினும் பெரியவர்களானகா
லத்திலும் சிறுபோதிற் பலருங்கண்ட அபிமா
னத்தை இனி ஏன்மறைக்கிறோமென்று பின்பு
ஞ்சீலை உடுத்தாமலிருக்கக்காணேம். இதுபித்
தனுக்குமொக்குமாதலின், மாமிசந்தின்றவன்
தின்றேவர வேண்டுமென்கிறது யோக்கியமன்
று. விவேகம்வந்தபோது விடுகிறதே யோக்கி
யம். இதற்குப் பிரமாணம். திருவிளையாடல்-
"முன்னமே தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர்
நெஞ்சிற்-பின்னொரு விகாரமின்றி யிருப்பரி
ப்பிணப்பு லாலை-நன்னெறி யறிந்த நாமு நா
வழி யொழுகிக் கெட்டேற்-தின்னவே நயந்
தோ நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்றே."
என்றும்-புலான்மறுத்தல். "அருந்திச்சின்ன
ஞனதன்மேல் விடுக்கின்-வரும்பயனை தென்
னில் மழலை-திருந்தறிவிற்-பித்த ரறிவு பிறங்கி
யபோ துய்மலத்தைத்-துய்த்திடுவ துண்டாயி
ற் சொல்." என்றும்-"மைந்தர்கண் மாதர்கள்

ஷோசபங்கமாதி மழவுருவின் மறைத்தி லேமெ ன்-றிந்தவுடை கொடுமறைப்ப தெத்திறனுக்கெ ன் றெளிர்பருவத் தெற்க லார்தஞ்-சிந்தையி ளுண் மிருத்தணிவ ராதலினா னுணவைமுனந் துன்று ம்யனு-நிந்தைசெய்திப் பொழுதகற்ற த் தகுமிலையேற் கெடுவாயுன் னினைவென் னே.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப்பின்னுமொருலௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் பிறவியன்பாய் மாமிசம்விட்டவனே விட்டவனென்றும் நடுவிலேவிடுகிறது பாவமென்றும் இவனறியாமற் சொன்னான். மாமிசத்தை எப்போதுவிட்டாலும் விடலாம். விடுகிறபொழுது ஒருவனுக்கு மாமிசத்தை விட்டுப்பார்க்க, அது ஒத்துக்கொண்டால் மாமிசத்தைத் தின்னாமல் விட்டுவிடவேண்டும். ஒத்துக்கொள்ளாதிருந்தால் விட்டுவிடுகிறது தோஷம். அதெப்படியென்றால், ஆன்மாவிற்கு இச்சையில்லாமற் போனால் ஒத்துக்கொள்ளும் இச்சையுண்டானதேயானால் ஒத்துக்கொள்ளாது. ஒத்துக்கொள்ளாதிருக்கவிடுகிறபொழுது ஆன்மவிச்சையையடக்கவேண்டும். ஆதலால் ஆன்மவிச்சையை அடக்குதலேமிகுந்தபாவம், ஆன்ம

விச்சையை அடக்கவேயொண்ணாது என்றவளவில், அவனைநோக்கிச்சிரித்து மேலுத்தரங்கூறுகின்றார். ஆண்மவிச்சை கருதி முறையல்லாரைத் தோய்ந்து உறின் உஊன் அருந்தல செய்யே. எ-து-நீசொன்னது சுபாவந்தானே. ஆண்மவிச்சையையடக்கவொண்ணாதென்கிறபொழுது உலகத்தின்கண்ணே ஆணுக்காயினும் பெண்ணுக்காயினும் காமவிகாரத்தினாலே மாதா பிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை முதலானவர்களில் ஒருவருக்கொருவர்மேலிச்சையுண்டானதேயானால் ஆண்மவிச்சையை அடக்கவொண்ணாது அடக்கிற்றோஷமென்று கூறினால், விஷயானந்தமில்லாதே போகின்றதோ? உண்டாயிருக்கவும் அப்படிவந்த காலத்தில் மிகவும் நடு நடுங்கி நரகத்தில் விழப்போகிறோமென்று பயப்படுகிற படியினாலேயும், பிறர்கேட்டால் நிந்தைவருமென்று அஞ்சுகிறபடியினாலேயும், ஊனுண்டலும் மிருகத்பாவமாதலின், யாதொன்றுஞ்செய்யுங்காரியமுந் தவிருங்காரியமும் அறிந்துநடக்கவேண்டுமென்றறிவாயாக. இதற்குப்பிரமாணம். திருவள்ளுவர்-"செயத்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க-செய்யாமை யானுங் ம.,, என்றும்-ஔவையார்-"பொல்லாங்கெல்ப

வை யெல்லாந்தவிர்.,, என்றும்- "ஆசுறு மான்ம விச்வாச யடக்குதலாகா தென்று-மாசுறு ழுனைத் திட்த்து பாதுயர் நரகத் தாழ்விர்-பேசிய தந்தை தாய்மேற் பெருகிய வாசை கூரிற்-கூசிடா தவர்க டம்மைக் கூடுதல் குணமோ கூறீர்.,, என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) மாமிசந் தின்னுஞ்சாதி மனுஷிரல்லரென்றும், யாவராயினும் நல்லறிவாளர் நடந்தபிரகாரமே நடக்கவேண்டுமென்றும், விவேகம் வந்தபோதே மாமிசபக்ஷணம் விட்டுவிட வேண்டுமென்றும், பிராண ஹானியாயினும் மாமிச பக்ஷணம் பாவமாதலால் அதனைச் செய்யவொண்ணாதென்றும், கூறியது.(யசுக)

இப்படிச் சைவசித்தாந்தியார் யாதொன்றுமாராய்ந்தறிந்து நடக்கவேண்டுமென்ற மாத்திரத்தில், அந்தச்சபையின்கண்ணே இருந்த சகல சமயவாதிகளும் எழுதின சித்திரங்கள்போலவும் காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற விளக்குப்போலவும் அசைவறவிருந்தார்கள். அப்போது அந்தச்சபை எப்படியிருந்ததென்னில், அலையொழிந்த சமுத்திரம்போல ஓசையடங்கியிருந்தது. அப்படி ஓசையடங்கி யிருந்ததென்று விரித்தவாதிகள்வினவொழிந்து மேல்மாறு

ங்கள் வினைவருக்கின்னெனக் கொள்க. முன்பு சைவாசாரியரைத் தொழுது அஞ்சலியஸ்தரா ய் நின்ற பக்குவியானவன் பின்புந் தண்டம்ப ண்ணி ஒருவிண்ணப்பஞ்செய்யாநின்றான். தே வரீர் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபதே சப்படியே அடியேன் இன்றுமுதற் கொலைசெ ய்தலையும் புலாலுண்ணுதலையும் விட்டுவிடுகி றேன். அடியேன் மனசில் இன்னும் ஒரு சங் கையுண்டு. அதென்னெனில், அடியேன் அறி ந்த கொலைகளைச் செய்யாவிடினும்; ஓரம்போ தும் நடக்கும்போதும் என்னையறியாமல் ஒரு சீவகொலை நேரிட்டால், அந்தத் தோஷத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு உபாயம்யாதென்று கே ட்டவளவில், அவனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

செய்துயிர்கட் கினிமைகொல்லா நோன்பியற்
றும் வேலைகுரு சேவை தன்றால் *
வையகத்தூ டறுமறியாக் கொலையையதுன் *
மக்களொடுமின் மனையுண்டாலு *
முப்பதிலை நீயெவனம் வேறிதற்குன் *
மனைபிறர்க்தோய்ந் தறினெக் காலைக் *
கையகல விடுவதன்றிக் கொலவுமுபாந் *
துணிபுமதி காரத தவே. *

உயிர்கட்கு இனிமைசெய்து கொல்லாநோன்பு இயற்றும் வேலை குருசேவைதன்னான் வையசத்தூடு அறியாக் கொலையது அறும். எ-று- தறுகட்டன்மை நீங்கிச் சர்வ சீவன்களிடத்துங் கருணையுண்டாகிய கொல்லாவிரதியாய் நடந்துவருங்காலத்து உன்னையறியாமல் வந்த கொலைத்தோஷமானது வேறொரு விதத்தால் நாசத்தையடையும். அஃதெத்தாலென்னில், சற்குருவினது திருப்பாதத்தை நியமமாக வழிபட்டுச்செய்யும் அவனது ஏவலின் வலியாலென்க்கொள்க. தறுகட்டன்மை நீங்கி என்பதற்குப் பிரமாணம் சிவதருமோத்தரம். "வருந்து மெபதம்வைப்பின் மரிக்குமே-பொருந்துமண்ணிற் புழுக்கணமென்றுளம்-வருந்தியேபத மெல்லென வைத்திடா-தருந்தவத்தைப் பிரிந்தவரக்கனும்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. கொல்லாவிரதமென்பதற்குப் பிரமாணம். ஔவையார்-"நோன்பென்பது கொன்று தின்னாமை." என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. சற்சீடன் அறியாமற்செய்ததோஷத்தையும் ஆசாரியன் நீக்குவனென்பதற்குப் ப்ரமாணம். சிவதருமோத்தரம். "விண்ணுளார்நரர் மற்றை விலங்குமோ-பண்

னும் பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன்- நின்னை மேயடைந் தேசிகன் றீர்த்திடும்-பண்ணிற்பாவ விதஞ்சிவ பத்தரும்.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படியே என்னுடைய ஸ்திரீயும் புத்திரரும் இதற்கு ஒவ்வாவிடினும், நான்மாத்திரம் சரீரபரியந்தம் தவறாமல் நடந்துவருகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊன் உன் மனைமக்களொடு உண்டாலும் நீ உய்வது இலை. எ-து-மாம்சத்தை உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரர் உண்டாலும் அந்தப்பாவத்தால் நீயும் நரகத்தழுந்துதல் சத்தியம்.

மேல்வினா. எனக்கும் என்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரருக்கும் ஏகசரீரமாய் ஊணுறக்கம் ஒன்றாயிருக்கின்றனவோ? அவர்கள் வேறு. நான்வேறு. அவர்கள் செய்த பாவத்தை நான் அனுபவிக்கவேண்டியதென்? மேல்விடை. நீஎவனம் இதற்குவேறு உன் மனை பிறர்த்தோய்ந்து உறின் அக்காலைக் கையகல விடுவதன்றிக் கொலவுப் உளம் துணியும் அதிகாரத்தாலே-எ-து- நீ எந்தப் பிரகாரம் இதுகாலத்தளவில் ஸ்திரீ புத்திரர்க்கும் எனக்கும் பேதமென்று சொல்

லினை? அதுபொருந்தா. அதேனென்னில், உலகத்தி
ன்கண்ணே ஒருவன் தன்னுடைய ஸ்திரீ பரபு
ருஷசங்கமம் பண்ணக்கண்டகாலையில், அவளை
விட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்கிற விதியையும்
பாராமல், நான் பிராணனுடனிருக்க இப்படி
அழிவுசெய்யலாவதென்ன? இவளைக்கொன்று
போடுகிறேனென்று நெஞ்சிற்றுணிதலினாலும்,
இங்ஙனம் ஸ்திரீபுத்திரர் பிறரிடத்திற்செய்த
குற்றகுற்றங்களுக்கும் யானென மூன்றிற்கு
ம் அதிகாரத்தன்மை யுடையோனாதலினாலும்,
உன்னுடைய ஸ்திரீபுத்திரர் செய்தபாவாதிக
ளுக்கு உண்டான பலம் நீயும் அனுபவிப்பது
நித்தமென்றறிவாய். ஸ்திரீவிதி தவறில் அவ
ளைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிர
மாணம் சிவதருமோத்தரம். "அறிந்து மனை
யா ளவலத்தை யவளைத் துறவா தனைவானுஞ்-
சிறந்த குரவன் மனைவியொடு செறிந்தார்க் கி
ணையே செப்பியவித்-திறந்தான் மகபா தகமே
தனிற் சிறுமைத் ததனுற் பாதகமென் றறைந்
தாமிதனுக் கணித்தான வப்பா தகமு மிலிய
றைவாம்." என்றும். காசிகாண்டம். "பொருவி
ல் கற்பின் வழீஇயபுன் மங்கைய-ருரிய வேன்
று மரபினுள் ளோரையும்-வெருவந் தேங்கவி

ழுங்கி யுயிர்க்கிலா-வெரியுந் தீநர கிற்குடி யே
ற்றுவார்." அன்றியும்-"நெறியிகழ்ந்து தன்மக
பிணி னீரலை செய்ய-மநுவின் மைந்தரைப் பெ
றுதலின் மகப்பெறு தனுருத் துறைத னன்று
மற் றொருவனு முயர்குல முழுதுஞ்-சிறுமை
யெய்திலாங் கவற்றுறந் துறுபழி தீர்ப்பார்."
அன்றியும். "என்ன நூற்கடல் கடந்துமோ ரு
ரைப்பதை யெண்ணி-முன்னர் நின்றுபொய்
மொழிந்திடு முகின்முலைத் துவர்வாய்ப்- பன்
னி தன்னொடுமகத்துறந் தந்தணன் பரிந்தோ
ர்-பொன்னவ வார்முலைப் பூவையைக் குடிமணம்
புரிந்தான்." என்றும். "தேசிகர்மன் னவர்
கொழுநர் சீடரைத்தங் குடிகளைத்தோய் தே
விமாரை-யாகில்விதிப் படிநடக்கிற் காக்கபி
ழைத் திடில்வெறுத்திட் டகல நீக்க-மாசுடை
யோ ரெனவறிந்து மவரைவெறுத் திலதிணைங்
கி வாழ்விப் பாரேற்-பேசியதீ தொருசிறிதுந்
தமக்கிலவா யினுநரகிற் பிழையா தாழ்வார்."
என்றும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. ஸ்தி
ரீகள் பிழைசெய்யிற் றுறப்பதல்ல து கொல்ல
வொண்ணுதென்பதற்குப் பிரமாணம். அருட்
பிரகாசம். "இல்லத் திருக்குமனைவி வினைகளி
யற்றினறஞ்-சொல்லித் தடுக்க வடங்கா விடிற்

பின் றுறந்து தன்னெஞ்-செல்லைக்குரிய நிலை சார்ந் தொழுக விதன்றி யன்னார்க்- கொல்லத் துணிபுல்ல ரன்றோசென் றாழிற் குளிப்பவ ரே.,, என்றும் "விண்டுள தன்மல ரையதில் லோ ர்ந்து விரைந்ததனை-யுண்டிடு வாருள ரோசொ லுந் திமை யுனித்துறந்த-பெண்டிர்மற் றோரு ண் கூடிய பெண்கொலை பின்னரகிற்-கொ ண்டு சுழற்றுமென் றெண்ணாது கொல்லுங் கொடியவரே.,, என்றும் மற்றும் வருவனவற் றாற்கண்டுகொள்க.

(இதன்கருத்து.) அபுத்தி பூருவத்தால் வந்த தோஷங் குருசேவையால் நீங்குமென்றும், யா வனொருவனும் தன்னுடைய ஸ்திரீபுத்திரருக் குத் தான் அதிகாரியாகையால் அவர்களையந் த ருமத்தின் வழியே ஆக்கினைசெய்து நடப்பிக்க வேண்டுமென்றும், கூறியது. (௨௰)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோ க்கியேனும் அந்தப்பக்குவியானவன் வி ண்ணப்பஞ் செய்யா நின்றான்.

இங்ஙனம் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய படியே என்னுடைய பாசக்குழாங்களாகிய ப லருள் யாவரொருவர் என்னினைவின்படி உராவி

டினும் என தாக்கினைக்கு உட்பட்டிருந்துள்ள ஸ்திரீ புத்திரரைத் தணடித்து மாமிசபக்ஷண த்தை திருத்துவிக்கின்றேன். அவர்கள் நில்லா விடின் அவர்களைவிட்டுத் துறந்தாயினும் தரு மதநின் வழியே தவருமல் நிற்கின்றேன் என்ற ளவில், சித்தாந்தியார் அவனைநோக்கிப் பின் னுமொருத்தரங் கூறுகின்ருர்.

தாலமிசை யுன துசுற்றத் தவர்கொலைமை *
செயினுனக்குஞ் சாரு நீயே *
றேலுந் து குலநெறியை விடலரோ *
ம.ரைபவரா திகழ்ந்தன் ஞேர்தம் *
பா னுணவா திகடவிர்வ தெனைய துபோன் *
மறம்புரிவோர் பற்றை நீத் துண் *
மாலதனுற் றொலையமற வறம்புரிவோர் *
தொடர்புறினல் வழுசார் வாயால் *

தாலமிசை உன துசுற்றத்தவர் கொலைமை செ யின் உனக்கும் சாரும். எ-து-பூமியின்கண் ணே நீயும் உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரரும் கொலைமை சாராவிடினும், உன்னுடைய மாதா பிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை மாம ன் மைத்துனன் மற்றுமுண்டாகிய சுற்றத்தார் கொலைமை செய்தார்களாயினும், அந்தப்பாவ

த்தால் நீயும் நரகத்தை அனுபவிக்கவேண்டும்.

மேலவினா. ஸதுரீ புத்திரர்கள் என்னுடைய ஆக்கினைக்கு உட்பட்டவராதலின் அவர்களை த்தண்டித்துத் தருமத்தின்வழி நடப்பியாவிடின் எனக்குத் தோஷமென்பது நிச்சயம். மற்றுமுள்ளவர்கள் என்னுடையசொற்கு அடங்கினவர்களல்லாமலிருக்க, அவர்கள்செய்த பாவத்தால் எனக்கு நரகம்வரவேண்டியது எப்படியென்றபக்குவியைநோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்:

மேல்விடை. நீவேறேல் உனது குலநெறியை விடில்அவரோடு உரைபகராது இகழ்ந்து அன்னோர்தம் பால்உணவாதிகள்தவிர்வது எனஅதுபோல் மறம்புரிவோர் பற்றறநீத்து உன்மாலதனால் கொலைமையற அறம்புரிவோர்தொடர்புஉறின் நல்வழிசார்வாயால். எ-து-உன்னுடைய சுற்றத்தார் உன்னுடையசொற்கு அடங்காரென்றும் அவர்கள்வேறு நான்வேறென்றுஞ்சொல்லுவையாகில், உன்னுடைய குலாசாரத்தினின்றும் உன்னுடையசுற்றத்தாரிற்சிலர் தவறி நடந்தகாலத்தில் அவர்களுடைய சினேகத்தையும் பற்றறவிட்டு அவர்களை நீத்து எவ்விடத்தும் பேசுதலொழிந்து அவர்கள்வீட்டில் அன்னபானாதிகளை விஷமெனக்கண்டு உன்னுடைய

ஸ்திரீபுத்திரர்களும் அவர்கள் மனைவழி வாயி ல்வழி சொப்பனத்தாயினும் போகாதபடி நி றுத்து மற்றுள்ள சுற்றத்தாரிற் சிலர் அவர்களோ டு பேசுகினும் எனக்கு வேண்டாதவர்களோடு பேசலாவதென்னென்று அவர்களுடைய சகுனை கத்தையும் நீ விடுவதென்? இப்படிப் பிரயோசு னமற்ற அற்பகாரியத்தளவில் மனம் வைத்து வெறுத்த நீ மேலைக்கு நரகத்தில் வீழ்த்தி மா றாத துயரத்தைத் தருவதாகிய சீவகொலையாதி பாவங்களைப் பண்ணுமவிடத்திற் சினைகிப்ப தென்? ஆதலின் யாரொருவராலுங் கொலையா திக்கு அஞ்சாத பாவியாயில் தன்னவனென் றும் பிறரென்றும் பாராமல் உடனேவிட்டு நீ மங்கு முத்தியை அடைய வேண்டுமென்னு ம னேவிச்சையினாலே கொல்லாமையாகிய பே ரறம்புரிவோர் யாவராயினும் அவரோடு மிகு த்த சினேகம் புரிவாயாகில், நல்லறத்தின் வழி யை எளிதின் அடைவாய். (எ-று) இதற்குப் பி ரமாணம். திருவள்ளுவர்-"மருவுக மாசற்றார் கே ண்மையொன் றீத்து-மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு," என்றும்- ஔவையார் "நல்லாரைக் கா ண்பதுவு நன்றே நலமிக்க-நல்லார்சொற் கே ட்பதுவு நன்றே-நல்லார்- குணங்களுரைப்பது

வு நன்றே யவரோ-டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று." அன்றியும் "தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற-தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே-தீயார்-குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ-டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(இதன்கருத்து.) கொல்லாவிரதியாயினேன் யாவராயினுங் கொலையாதிகளுக்கு அஞ்சாத பாவிகளைக் கண்டவிடத்தும் அவரது சிநேகத்தை உடனேவிடவேண்டுமென்றுகூறியது. (உக

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படி அடியேனும் என்னுடைய ஸ்திரீபுத்திராதிகளுங் கொல்லாமை புலாலுணவுநீங்கி நல்லோரைச் சிநேகித்துப் பாவிகளது சிநேகத்தைவிட்டு அசரபதார்த்தத்தைக் குருவாதி நால்வர்க்கும் முன்னூட்டிப்பின்பு உண்டுவருகிறேன் என்றவளவில், அவனைநோக்கி மேற்சித்தாந்தியார் அருளிச்செய்வார்.

சார்வொழிகொம் மடியாதி தாவரத்து *
னுழந்தருநாய்த் தன்மை யோரை *
நேரலை நீ கேண்முடிவில் வரும்புரம்பொய் *
வீணனா நீக்கேல் வாணாள் *

பார்மிசைநீ புரியலைமெய்த் தவர்குழுவுற் ❋
றறமவர்சொற் படிசெய் தாலுஞ் ❋
சேருபதே சத்திரா ஞானமுற்று ❋
னடவைமுத்தித் திருநா டன்றே. ❋

தாவரத்தும் கொம்மடியாதிசார்வு ஒழி. எ-து-அப்படிச் செய்யுமுறைமைசெய்து அசரபதார்த்தத்தை உண்பாயாயினும் அவற்றின்கண்ணும் நீக்கவேண்டியன உண்டு. அவையாவையெனில், கொம்மட்டிக்காய் கடைச்சரக்குக்களான உள்ளி வெள்ளுள்ளி முதலியவைகள். இதற்குப் பிரமாணம்- சைவசமயநெறி "உள்ளி வெள்ளுள்ளி யுளும்பாருஞ் செம்முருங்கை-வள்ளி பசளைமதுக் கோவை," "வெண்கத்தரிக்காய் தேற்றுங்காய்வில் வக்காயு-முண்பதல கொம்மடிக்காயும்." "எண்ணெய்ப்பிண்ணாக்குப் பெருஞ்சீர்க் கெனுமிவையு-முண்ணே லுருண்டகரையும்." என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினா. அசரபதார்த்தத்தினும் தோஷம் உளதோ? மேல்விடை. உளன் உறழ்தரும். எ-து- கொம்மட்டியாதி நிஷேதபதார்த்தமாதலின் புலாலினையொக்குமெனக் கொள்க. நீ

முடிவுகேள் நாய்த்தன்மையோரை நேரலை-ள-து- முடிவாகிய பொருளிதுவென்று சொல்வோம் நீகேள். ஒருவேட்டைக்காரன் நாயைப்பிடித்து வந்து பொற்சங்கிலியினால் கட்டிவைத்துக்கொண்டு பாற்சோற்றையிட்டு வளர்த்தாலும் அச்சங்கிலி நெகிழ்ந்தமாத்திரத்தின் மலத்தினைப் பழையதோலினை முரட்டெலும்புகளைக் கௌவிக்கொண்டு அருகாகவருகிற மனுஷனைக்கண்டு உறுமுதல்போல, ஒருவன் பாவமிதுபுண்ணியமிதுவென்று சொல்லுமளவுங் கேட்டிருந்து அவ்விடம்விட்டு நீங்கினமாத்திரத்தில் பின்னும்பாவத்தைச் செய்துகொண்டு நல்வழிகாட்டுவாரைக் காணுந்தோறும் வெறுப்புடையராயிருந்துள்ள உலோகாயதனாதி மூடர்களைப்போலாகாது கொலைபாவமென்று கூறியமாத்திரத்திற் கொலைசெய்குதற்கு அஞ்சி. இங்ஙனம் நாய்த்தன்மையோ ரென்றதற்குப் பிரமாணம்-நாலடி- "அவ்விய மில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்கால்-செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங் கேட்கிலார்-கௌவித்தோ றின்னுங் குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின்-செவ்வி கொளறேற்றா தாங்கு.," என்றும்-நீதிசாரம் "நன்மையே பூரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற்-றன்மநூல் பு

க்காலுந் தக்காதே- சன்மமெலும்- புண்டுசமி
ப் பிக்குநா யுண்டுவி னெய்யதனை-யுண்டுசமி
ப் பிக்குமோ வோது." என்றும் மற்றும் வரு
வனவற்றாற்காண்க. இவ்வரும்புரம் பொய் வா
ழுள் வினைளா நீக்கேல் பார்மிசை நீ புரியலை
மெய்த் தவர்குழு உற்று அவர்சொற்படி அறம்
நாளும் செய் மனசுத்தி பர ஞானம் சேரும்
அத்தால் முத்தித்திருநாடு அடைவை. எ-று-
சென்மாந்தரங்களிற் செய்துள்ள தபோபலத்
தால் அரிதாய் இங்ஙனங் கிடைத்துள்ள இந்தச்
சரீரம் நீர்க்குமிழிக்கொப்பாய் அழிவதாதலின்
இது உள்ளபொழுதே செய்யவேண்டிய அறங்
களைச் செய்துமுடியாது இச்சரீரத்திற்கு அரு
ந்தல் பொருந்தலைக் கூட்டுதல் தொழிலாக இ
தற்கு அமைத்த நாள்களை வீணிற்கழித்து யம
தண்டனைக்கு உட்படாவகை அறஞ்செய்வாய்.
செய்யுமிடத்து ஒன்றை நீ புண்ணிய மென்றெ
ண்ணிச் செய்யப் பாவமாயினும் ஆகும். பா
வமென்றெண்ணி நீங்கப் புண்ணியமாயிருப்பி
னும் இருக்கும். ஆதலின் உனது சுதந்தரத்தா
ற் செய்தலொழிந்து பூமியின்கண்ணே வேதா
கமவிதிதவறாது கொலையாதிகளை நீங்கிய சிவ
ஞானியாரது கூட்டத்தினை அணுகிப் பத்திமை

யான்வழிபட்டு அவர்களது திருவாக்கின்படி
யே தீவினைகளை நீங்கி நல்வினைகளைச் செய்யக்
கடவாய். இங்ஙனம் நாடோறும் வழுவாது செ
ய்குவையாயின் உன்னுடையமனசு நிருமலமா
ம். அதனாற் பாரம்பரியத்திற் சிவஞானமு மு
ண்டாம். அந்த ஞானத்தால் மோட்சமாகிய
பெண்ணிருந்து வாழும் பூரணதேசமடைகு
வை. (எ-று) மானுடசரீரமடைதலரிதென்பத
ற்குப் பிரமாணம்-திருமந்திரம். "பெறுதற்க
ரிய பிறவியைப் பெற்றும்-பெறுதற் கரிய பி
ரானடி சேராப்-பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெ
ல்லாம்-பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந்தாரே."
என்றும்-சிவஞானசித்தி-"அண்டசஞ் சுவேத ச
ங்க ளுற்பிசஞ் சராயு சத்தோ-டெண்டரு நா
லெண் பத்து நான்குநூ றாயி ரந்தா-னுண்டு
பல் யோனிதோறு மொழித்துமா னுடத்து தி
த்தல்-கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் கா
ரியங்காண்." என்றும்-அறிவானந்தசித்தி. "தே
ரிற் சதுர யுகமிரண் டாயிர நாட்டிங்களாண்-
டோரினந் தோற்றி லயன்மாண் டொந்தமு மூற்
றுத்தெனபாற்-சேரு நகத்தினை யின்வட பா
ற்கழி செல்லெளிது-சாரும் பிறப்பொழித் தி
ம்மானுடத்திற் சனிக்கரிதே."-என்றும்-மற்று

ம் வருவனவற்றாற்காண்க. யாக்கையானது அ
நித்தியமாதலின் விரைந்தறஞ்செய்ய வேண்டு
மென்பதற்குப் பிரமாணம். திருவள்ளுவர்-
"நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வி
னை - மேற்சென்று செய்யப் படும்." என்றும்-
திருமந்திரம். இக்காய நீக்கி யினியொரு காய
த்திற்-புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி நாடுமி-
னெக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெய்க் கானதென்-
றக்காலை யுன்ன வருள்பெற லாமே." என்றும்-
திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம் "நடலை வா
ழ்வுகொண் டென்செய்தீர் நாணிலீர்-சுடலைசே
ர்வது சொற்பிர மாணமே-கடலி னஞ்சமு து
ண்டவர் கைவிட்டா-லுடலி னார்கிடந் தூர்முனி
பண்டமே." என்றும்-சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
தேவாரம்- "வாழ்வாவது மாயமிது மண்ணாவ
து திண்ணம்-பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசி
நோய்செய்த பறிதான்-றாழாதறஞ் செய்மின்
றடங் கண்ணான்மல ரோனுங்-கீழ்மேலுற நின்
றான் றிருக் கேதார மெனீரே."-என்றும்-சி
வஞானசித்தி. "கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்தி
டா தழிவ தாயும்-பரிணமித் தழிவ தாயும் பால
னா யழிவ தாயுந்-தருணனா யழிவ தாயுந் தான
ரைத் தழிவ தாயு-மருவுமே யழிவே யானா லு

ள்ள போதே பாருய்ய." என்றும்-சிவதருமோத்தரம். "அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங்-கெழுமு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு-மழியு மாக்கை தனையழி யாதென-விழுவ ரேநரகக்குழி வெய்யரே." என்றும்-பட்டணத்துப்பிள்ளை. "இன்றிருந்து நாளை யிறக்குந் தொழிலுடைய-புன்றலைய மாக்கள் புகழ்வரோ-வென்றிபடு-வாளுடையான் றெய்வ மருதுடையானுடையேனை-யாளுடையான் செம்பொ னடி." -என்றும்-போதாத்திருகரம். "சாய மானது நீரிடைக் குமிழிபோற் கழியுமென் றறிந்தேயு-மாயு மூணினை மெய்யென முழுமல வயிறது வளர்த்தற்கே-யாய தீவினை பற்பல மருவியங் கவை செய்து கழிந்தேவிட்-டேயு மாறெனை யாண்டவ னென்பதற் கென்செய் துமுடிந் தேனே." என்றும்-நாலடி-"புன்னுனிமேனீர்போனிலையாமை யென்றெண்ணி-யின்னினியே செய்க வறவினை-யின்னினியே-நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்-சென்றா னெனப்படுதலால்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்கண்டு கொள்க. அறமும் பெரியோர் சொன்ன நெறியே செய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்- சிவானந்த மாலை- "ஆர்வமென்று செற்றஞ்

தை யாரிடத்துங் கொள்ளாதே-சாரமுள்ள தெ
வ்விடத்து நந் தான்கொண்டு-நீரவுணர்-நல்லோ
ர்தஞ் சொல்லை நழுவாம னன்னெஞ்சே-நில்
லாய்துவே நிலை.,, என்றும் ஔவையார்- "மூ
த்தோர்சொல்லு வார்த்தை யமிர்தம்.,, என்று
ம்- நாலடி. "அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்
றம்-பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின்
வஞ்சம்-வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெ
ஞ் ஞான்றும்-பெறுமின் பெரியோர்வாய்ச்
சொல்.,,என்றும் மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்
க. பெரியோரைச் சார்தலின் முத்தி கைகூடு
மென்பதற்குப் பிரமாணம். அருட்பிரகாச
ம்-"கொலையாதி யோரைந்துங் காமாதி யாறு
ங் குலைந்த நிலை-நிலையா அருவென்கை தோன்
றி யுயிரு ணிறைந்துடலைச்-சிலையா தியமொளி
தென்றுவ னங்குந் திகழ்ந்திரண்டற்-றலையா
திருக்கும் பெரியோர்தங் கூட்ட மடைந்தவர்
க்கே.,,என்றும்- போதரத்திரைரம்." நித்த நு
ரரு ளியநெறி தெரிவது நிமலன்றன் கழலென்
னுஞ்-சுத்த வாரமுதுறுசுவை தருவதுஞ் சொ
ருபானற் சுழற்கன்பாம்-பித்த தாகிய பெருநல
ம் விளைவதும் பேரெழி லடியாரா-லத்தி நுல
டி யாரவை கூட்டிய வதிசய யளவன்றே.,, என

ன்றும்-திருவாசகம்-"உடையா ளுன்ற னடுவிரு க்கு முடையா ணடுவு ணீயிருத்தி-யடியே ன டுவுளிருவீரு மிருப்ப தானா லடியேற்குன்-ன டியார் நடுவு ளிருக்கு மருளைப் புரியாய் பொ ன்னம்பலத்தெம்-முடியா முதலே யென்கருத் து முடியும் வண்ண முன்னின்றே" என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(இதன்கருத்து.) அசரபதார்த்தத்திலும் நி ஷேதபதார்த்தங்களை விடவேண்டு மென்றும், யெல்லாவொருகாரியமும் நாதாக்களது திரு வாக்கின்படி நடக்க வேண்டுமென்றும், அப்ப டி நடக்கிற் பாரம்பரியமாய் முத்தி கைகூடுமெ ன்றும், கூறியது. (உஉ)



கொலை மறுத்தல்

மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சோதநபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௰௩	௨	செல்லவயற்	செல்வவயற்
௰௮	௭	துதலின்;முனே	துதலின்முன்
௸	௰௭	சிவன்ன	சிவர்ண
௨௰	௰௧	வாகிஇதாகி	வாகியஇதாகி
௨௧	௭	யாம் காயம்	யாழும்காடம்
௨௨	௰௪	யுடையார்நா	யுடையார்நர
௨௫	௫	ரத்நசலத்தி	ரத்நத்தி
௸	௬	ல் அதனது	னது
௨௬	௯	சலமலநெகிழ்	சலம்நெகிழ்
௸	௸	தலின் இர	தலின் இரத்
௨௭	௰௨	விடை-௨	விடை-வாதம்௨
௨௯	௰௫	மானிடர்	மானுடர்
௸	௸	ணுண்டெக்	ணுண்டுக்
௩௰	௨	எக்கீடம்	ஈக்கீடம்
௩௨	௰௩	னற்கற்சா	னவர்க்கச்சா
௸	௨௩	முன்செய்	முனஞ்செய்
௩௫	௨௧	கௌவியங்	கவ்வியங்
௩௬	௰	கௌவியங்	கவ்வியங்
௩௮	௰	புலையாமல	புலையர்மல
௪௫	௰௪	தேவாதிதி	தேவாதிதி
௪௬	௧	குழிபடுத்தி	குழிப்படுத்தி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௫	௰௧	பின்வினையுஞ்	மேல்வினையுஞ்
௸	௰௯	மணிமுடிஅ	மணிமுடி
௫௭	௰௯	பூசரர்	பூசுரர்
௫௯	௫	றழல்விட	நழல்விட
௬௰	௰௪	உஊன் தூட்டு	அவ்வூன் தூட்டு
௬௨	௨	செந்தியால்	செந்தியார்
௸	௬	யயர்வனவு	யூர்வனவு
௸	௮	புனைத்தவனே	புனைந்தவனே
௸	௰	செல்வத்தாற்றீ	செல்வத்தார்தீ
௭௰	௨௧	மன்ணின்	மண்ணினின்
௭௧	௰௧	க்-கருதா	-கருதா
௭௮	௯	சஞ்கித	சஞ்சித
௮௰	௫	செய்யநி	செய்யணி
௮௬	௧	இதியாசம்	இதிகாசம்
௮௭	௯	மெய்கவியின்	மெய்க்கவியின்
௮௯	௨௧	இதியாசம்	இதிகாசம்
௯௧	௬	மருந்தில்	மருந்து
௸	௰௮	தூட்டிப்	தூட்டப்
௯௬	௰௫	கையமத்தி	கையமர்த்தி
௱௩	௰௧	இதியாசம்	இதிகாசம்
௱௫	௧	வனுடைய	அவனுடைய
௱௨௧	௫	வரத்தும்	வரத்து
௱௨௩	௰௯	கழாண்	களாண